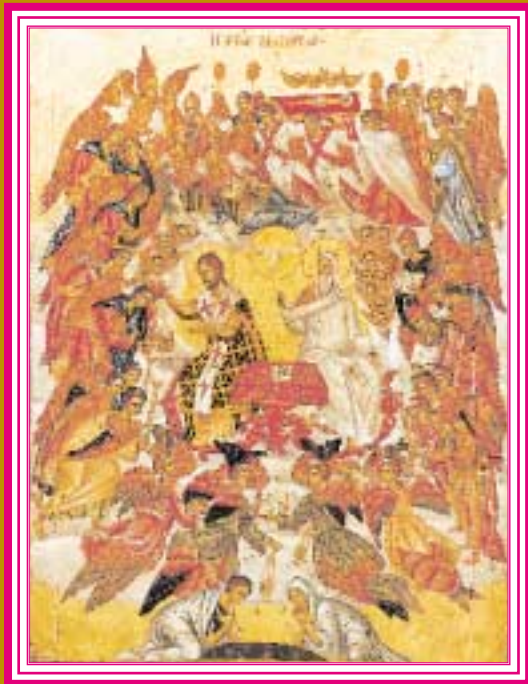

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εικών της Θείας Λειτουργίας
της Θριαμβευούσης και Στρατευομένης
ΜΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ 2008

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΩΝ ΑΓΙΩΝ
(ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ)
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2008

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΗΣ. Ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Εἰς ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀπὸ τοῦς πρὸ Χριστοῦ Πατριάρχας, Προφήτας καὶ Δικαίους καὶ τοῦς μετὰ Χριστόν, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁσίους καὶ πάντας τοῦς Ἁγίους καὶ σεσωσμένους μέχρι σήμερον καὶ μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου τούτου. (Φορητὴ εἰκὼν τέμπλου τοῦ 20οῦ αἰῶνος).

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΕΙΚΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Εἰκὼν ἱερούσα ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῶν ἈΝΑΡΧΩΝ ΘΕΩΝ ΠΑΤΕΡΑ, τὸν ἸΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ καὶ τὸ ΠΑΝΝΑΤΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ΤΟΝ ΕἶΝΑ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΙΟΝ ΘΕΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2008

ἀπό τοῦ Σωτηρίου Ἔτους τῆς Δευτέρας καί κατά σάρκα Γεννήσεως
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΟΥ, ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΥ, ΑΤΡΕΠΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΤΟΥ ΜΟΝΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΥΙΟΥ
ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, ΟΣ ΕΣΤΙ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ΠΑΣΗΣ
ΚΤΙΣΕΩΣ, (Κολ. Α' 12-18) «ΔΡ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΓΕΝΕΤΟ»

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ ἤτοι ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΟΝ ΘΕΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΑΪΔΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. ΤΟΝ ΕΝΑ
ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ ΘΕΟΝ ΤΟΝ ΤΑΥΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ,
ΟΣ ΕΣΤΙ Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΜΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΝΟΥΜΕΝΩΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ
ΩΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΩΝ
ΟΤΙ: «ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ
Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ». ΩΣΑΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΗΤΟ Ο ΕΙΣ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΤΑΥΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

2008

Ἐκδότης:

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως 174, 542 49 Χαριλάου Θεσ/νίκης

Τηλ.: 2310 300177

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ:

ΠΡΩΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Συμβολική εικών τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ, εικονίζουσα τὴν ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ μετὰ τὴν Παναγίαν καὶ τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, τὸν προφήτην Δανιὴλ, τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. (Φορητὴ εικών ἔργον τοῦ 2006).

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Συμβολικὴ εικών τῆς Θριαμβευούσης Ἐκκλησίας τοῦ ΘΕΟΥ. (Φορητὴ εικών εἰς τὸ τέμπλον τοῦ Ἱ. Ν. τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τριῶν Πατέρων, εἰς τὸ Προβάτιον ὄρου τῆς Χίου, ἔργον τοῦ 20οῦ αἰῶνος).

ΤΡΙΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τὸν Ἄναρχον Θεὸν Πατέρα, τὸν Συνάναρχον Χριστὸν καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. (Φορητὴ εικών, ἔργον τοῦ 18ου αἰῶνος).

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: «Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ»: Φορητὴ εικών, ἔργον Μιχαὴλ Δαμασκηνοῦ 16ου αἰῶνος. Εἰκονίζεται ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων διακονούντων καὶ μετὰ τῶν Πρωτοπλάστων, δηλαδὴ ἡ Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων μετὰ τῆς Στρατευομένης ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τοῦ νέου πολιτικοῦ Διςέκτου ἔνιαυτοῦ

2008

ΕΥΧΕΤΑΙ

Πρὸς ἅπαντα καὶ τὰ ἅπαντα τοῦ τῆς γῆς εὐρισκόμενα ἀγαπητά, προσφιλή, πιστά καὶ Ὁρθόδοξα Πνευματικά Τέκνα Αὐτῆς, πᾶσαν Χάριν, εὐλογίαν, Εἰρήνην, ὁμόνοιαν καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, διὰ πᾶν ἔργον ἀγαθόν, παρὰ τοῦ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ τῶν Ἀπάντων καὶ Δωροδοτοῦ Μόνου Ἀληθινοῦ ΘΕΟΥ, ἥτοι τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ, ΟΜΟΥΣΙΟΥ ΖΩΟΠΟΙΟΥ, ΖΩΑΡΧΙΚΗΣ, ΤΡΙΣΥΝΘΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ, ΠΑΤΡΟΣ τε καὶ ΥἱΟΥ καὶ τοῦ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, τῆς Κυβερνώσης τὰ ΣΥΜΠΑΝΤΑ καὶ Ἄπαντα τὸν ἀόρατον καὶ ὀρατὸν κόσμον, ἥτις εἶναι ἡ Ἄνωτάτη, Ὑπερτάτη καὶ Μόνη ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ, ΗΓΕΜΟΝΙΑ καὶ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ τῶν Ἀπάντων καὶ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ, τῆς ἐν οὐρανῷ Θριαμβευούσης καὶ ἐπὶ γῆς Στρατευομένης, ἥς Χάριτι Θεοῦ εἴμεθα μέλη τοῦ Σώματος Αὐτῆς, ἥτοι τῆς ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ καὶ Εὐχόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ΘΕΟΝ νά παραμείνωμεν μέλη τοῦ Σώματος Αὐτῆς καὶ εἰς τὸν παρόντα κόσμον καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, Νῦν καὶ Ἄει καὶ εἰς τοὺς Ἀπεράντους καὶ Ἀτελευτήτους Αἰῶνας τῶν Αἰῶνων. Ἀμήν. Γένοιτο!

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

**Ὁ Ἀειμνητός καί Ἀοίδιμος Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος,
τῆς ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
τοῦ ΘΕΟΥ, Ματθαῖος ὁ Α', ἐν ᾧρα Θείας Λειτουργίας τό 1949.
(1 Μαρτίου 1861 – 14 Μαΐου 1950)**

**Η ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος Κυροῦ Ματθαίου τοῦ Α΄:**

Περί τοῦ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:

«...ὅτι ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ αὐτῆ ΕΓΕΝΝΗΣΕ, τὰ τέσσερα μέρη δημιουργήσαντα τοῦ παντός. Καί ὅτι ἄνθρωπον ἐγέννησε, σταυρωθέντα σαρκί... καί ὅτι ΘΕΟΝ αὐτῆ ΕΓΕΝΝΗΣΕΝ, ἴσον ἐαυτῷ ὄντα κατά πάντα ὅμοιον, κατά τόν Θεολόγον Γρηγόριον, ΑΝΑΡΧΟΝ τε κατά χρόνον καί ἀτελεύτητον» (Βρεσθένης Ματθαῖος, ΚΗΠΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝ, Ἀθήναι 1936, σελ. 4).

Περί τῆς ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:

«Ἔστιν οὖν ἡ Ἁγία τοῦ ΘΕΟΥ Καθολική Ἐκκλησία τό σύστημα τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, οἷς προσετέθη πιστεύσαντα ὁμοθυμαδόν πάντα τὰ ἔθνη» (Ἀρχ/της Ματθαῖος Καρπαθάκης, ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΛΕΓΧΟΣ, 1934, σελ. 243).

Περί τῆς ΘΕΙΑΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ:

«Μᾶς κατηγορεῖ ὁ πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος «ὅτι ἡμεῖς ἀσεβοῦμεν καί εἴμεθα ἱερόσυλοι... ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» (Βρεσθένης Ματθαῖος, Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος, 1-10-1947, σελ. 4).

Σημείωσις: **Τό περί ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** ἔχει δημοσιευθῆ καί εἰς τήν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ 1950, καθῶς καί ἀργότερον, τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1983, εἰς τό τότε ἐπίσημον περιοδικόν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τόν «Κ.Γ.Ο.».

**Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ)
ΤΗΣ ΓΝΗΘΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

**ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ)**

**Τέκνα ἐν ΚΥΡΙΩ Πνευματικά καὶ Ἀγαπητά
τῆς ΜΗΤΡΟΣ ἡμῶν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ καὶ ΘΕΟΥ ἡμῶν
ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ,**

Εὐχόμεθα ὑμῖν

*Ὅπως ἡ Χάρις τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ, ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ, ΖΩΟ-
ΠΟΙΟΥ, ΖΩΑΡΧΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ,
ΠΑΤΡΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΥΙΟΥ ΚΑΙ τοῦ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑ-
ΤΟΣ, διὰ τῆς Πανυπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν ΘΕΟΤΟΚΟΥ καὶ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ, τῆς ΜΗ-
ΤΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, τῶν φωτοειδῶν Ἀρχαγγέλων καὶ πασῶν
τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων τῶν ἐν τῇ Θριαμβευούσῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ΘΕΟΥ εὐρι-
σκομένων, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.*

*Αὕτη ἡ Θεία Χάρις ἔσται Φωτίζουσα καὶ Σκέπουσα
ὑμᾶς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ καθοδηγοῦσα
εἰς τὴν Γνησίαν Ὀρθόδοξον Πίστιν τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφώ-
ρων Πατέρων, εἰς τό ποιεῖν τό Θέλημα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, διό-
τι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι καὶ ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τοῦτου
ὡς λέων ὀρυώμενος ζητᾷ τίνα καταπίει, πιέζων τὸν πιστόν
εἴτε νά ὀλισθήσῃ μακράν ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, εἴτε
νά μὴν βιώσῃ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ ἔργα τοῦ ἀντιδι-
κου ἡμῶν διαβόλου.*

*Διὰ τοῦτο Εὐχόμεθα ὅπως ἡ Θεία Χάρις τοῦ Παναγί-
ου Πνεύματος μᾶς ἐνισχύη καὶ στερεώσῃ εἰς τό Θέλημα τοῦ
ΘΕΟΥ, ὥστε ἀπὸ τὴν Στρατευομένην Ἐκκλησίαν νά μετα-
κίσωμεν εἰς τὴν Θριαμβεύουσαν ὅπου καὶ ὁ μοναδικὸς
σκοπὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. Ἀμήν. Ρένιοιτο.*

Χρυσόστομος

**Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ
ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ**

Ἡ Ἀντίχριστος καὶ Οἰκουμενιστικὴ Αἵρεσις τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καὶ Θεομάχων, ἡ ἀναφύεσσα τὸ 2002 προκειμένου νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ΘΕΟΥ ὡς μίαν ἀπλὴν συνάθροισιν καὶ ἔνωσιν κοινῶν προσώπων χωρὶς τὸν Θεόν, διακηρύσσει ὅτι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι Θεϊκὴ, δηλαδὴ ΑΘΕΟΝ, δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλὰ ἡ ἀπρόσωπος ἀνθρωπίνῃ φύσιν ἡ ὁποία ἔπαθε καὶ ἐσταυρώθη, ἦτοι ἓνα κτίσμα. Εἰς αὐτὴν τὴν Αἵρεσιν ὠδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Αἱρέσεων Διαβόλου διὰ νὰ βλασφημήσουν κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι Ὁ ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ καὶ Μονογενὴς ΥἱΟΣ καὶ ΛΟΓΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, διακηρύσσοντες ὅτι ὁ Χριστὸς δέν εἶναι ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ καὶ ΑΝΑΡΧΟΣ. Δηλαδὴ διὰ τοὺς Ἀρχιαιρεσιάρχας ὁ Χριστὸς δέν εἶναι ΘΕΟΣ ἀλλὰ ἓνα κτίσμα.

Ἀπὸ τὴν μίαν Αἵρεσιν περιέπεσαν εἰς σωρείαν Ἀντιχριστῶν Αἱρέσεων καὶ οὕτω κατέληξαν εἰς τὸ νὰ Διακηρύσσουν ὅτι, ἐπειδὴ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστὸς, Κεφαλὴ δέν εἶναι ὁ Θεός. Πιστεύουν ἔτσι ὅτι ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ ἄνευ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὡς ἐκ τούτου διακηρύσσουν τὴν Αἵρεσιν ὅτι: «Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς», ὅτι, «τὴν Ἐκκλησίαν τὴν οἰκοδόμησε ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς», καὶ ὅτι «ὁ Χριστὸς δέν θά ἀφήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν του νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος».

Δι' αὐτῶν ὅμως διακηρύσσουν ὅτι ὁ Χριστὸς δέν εἶναι ὁ Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ δέν Ταυτοῦργεῖ καὶ δέν ἐνεργεῖ μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀλλὰ ὅτι εἶναι ἓνα ἄλλο τέταρτον κτιστόν, ἐθρικόν καὶ ἐξωαγιοτριαδικόν πρόσωπον καὶ ὄχι ὁ Θεός ὁ Δημιουργός τῶν Ἀπάντων καὶ Ποιητὴς τῶν Αἰώνων, «Δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο».

Οὐδεὶς ἀρνείται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Ἐνσαρκωμένος, Μονογενὴς καὶ Ὁμοούσιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ΠΑΤΡΟΣ, εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, κατὰ τὸν Ἄπ. Παῦλον (Κολασ. Α' 18). Ὁ Χριστὸς ὅμως δέν ἐνεργεῖ τίποτε ἀπὸ μόνος Του, καθὼς μᾶς διδάσκει λέγων: «οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἄπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν» (Ἰωάν. Ε' 30) καὶ «ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων Αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα» (Ἰωάν. ΙΔ' 10) καὶ κατὰ τὴν σύμφωνον γνώμη ὄλων τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων «Τὰ πάντα Συντελοῦνται ἐκ Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι».

Ἡμεῖς μένομεν πιστοὶ εἰς ὅσα μᾶς διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τηροῦμεν ὅσα παρελάβαμε ἀπὸ τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἰδοὺ τί μᾶς παρέδωσαν νὰ πιστεύωμεν περὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ΘΕΟΥ, ὅπως ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἐπίσημον Περιοδικόν τῆς «ΚΗΡΥΞ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ», Ἰουλίου τοῦ 1978 καὶ εἰς τὴν σελίδαν (5):

«Ἡ Ἱεραρχία δέν εἶναι ἐντολοδόχος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας (τῶν πιστῶν), ἀλλὰ τῆς Κεφαλῆς (τοῦ Χριστοῦ), ὥστε νὰ λέγωμεν ὅτι ὄχι ἡ Ἱεραρχία, ἀλλὰ ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ διὰ τῆς Ἱεραρχίας ΚΥΒΕΡΝΑ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ σχέσις λοιπὸν τῶν δύο στοιχείων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς Θεοσυστάτου Ἱεραρχίας, προσδιορίζουν τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ τῆς Ἐκκλησίας... Ἡ ΘΕΙΑ ΒΟΥΛΗ, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀποφασίζει ἐν προκειμένῳ διὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων... Βαθῦτατα προσηλωμένη ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Κεφαλὴν τῆς τόν Χριστόν, ἐξέφρασαν ἀπολύτως διὰ τῆς ἐκάστοτε Ἱεραρχίας τῆς τὴν ΘΕΙΑΝ ΒΟΥΛΗΝ ἐν ταῖς Ἁγίαις Συνόδοις».

Ἰδοὺ ὅτι ἡ Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ, Ἐξουσίᾳ, Διοίκησις καὶ Διακυβέρνησις τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ ΚΕΦΑΛΗ, δέν εἶναι μόνον ὁ ΠΝΕΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΣ, ἀλλὰ καὶ ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ καὶ τὸ Πανάγιον ΠΝΕΥΜΑ, ἦτοι ἡ ΤΑΥΤΟΥΡΓΟΥΣΑ Ἁγία Τριάς, ὁ εἷς ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

‘**Η ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ** τῶν κατ’ ἔτος Ἡμερολογίων, μικρῶν καὶ μεγάλων, εἰς Ἅγιον, ἢ εἰς ἐπετειακὸν ἑορταστικὸν γεγονός, ἢ εἰς ἓνα σημαντικὸν γεγονός ἀπὸ τῆν Ἱστορίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἢ ἀκόμη καὶ Ἐθνικόν, ἔχει γίνεῖ πλέον παράδοσις.

Διὰ τὸ παρὸν ἔτος 2008 κρίνεται ἀπαραίτητον ὅπως τὸ Ἡμερολόγιον Ἀφιερωθῆ καὶ πάλιν εἰς τὸ περί **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** θέμα, τὸ λεγόμενον **Εκκλησιολογικόν**, ὄχι ὁμῶς ὑπὸ γενικῆν ἔννοιαν ἀλλ’ εἰδικῶς εἰς τὸ, **«ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ Ὀρθόδοξα Δόγματα ἀλληλοσυνδέονται μεταξὺ των, οὕτως ὥστε ἐάν θιγῆ ἓν ἐξ αὐτῶν θίγονται ἀναγκαίως καὶ τὰ ἄλλα δόγματα, καθὼς εἶναι ἀλληλένδετα καὶ μεταξὺ των ὑπάρχει Ἀλληλοπεριχώρησις.

Η ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΩΝ τοῦ 2002 καὶ μετέπειτα ἀρνεῖται καὶ δέν πιστεύει εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν, ἀλλὰ εἰς τὰς Αἰρέσεις τῆς ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ τοῦ **ΑΘΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ** καὶ διακηρύσσει μεταξὺ ἄλλων ὅτι: **Ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει Θεϊκὴν Κεφαλὴν**. Ἄρα **ΑΘΕΟΣ Ἐκκλησία**.

Ἀληθῆ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ὁ ΘΕΟΣ. Ἀλλὰ τότε ποία εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς, δηλαδὴ ἡ Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἐξουσία; Ποῖος τὴν διοικεῖ; Ποῖος τὴν κυβερνᾷ;

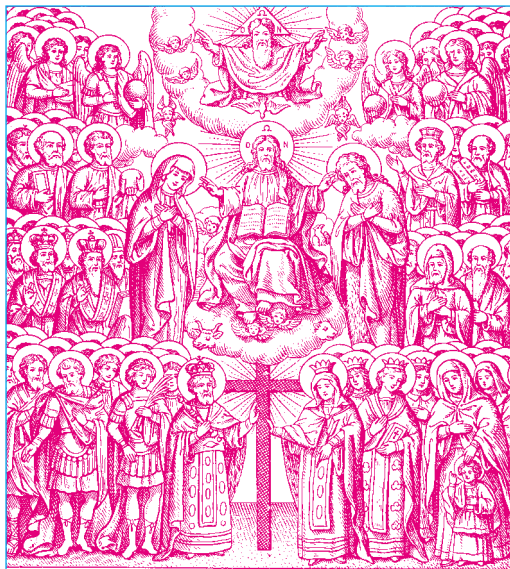
ΙΑΟΥ ΤΙ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ:

Διακηρύσσουν ὅτι: Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ. **Διακηρύσσουν ὅτι:** Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τῆς Ἁγίας Τριάδος. **Διακηρύσσουν ὅτι:** Τὴν Ἐκκλησίαν τὴν οἰκοδόμησεν ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς. **Διακηρύσσουν ὅτι:** Δέν θά ἀφήσῃ ὁ Χριστὸς νά περάσῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ Αἰρετικὰ των φρονήματα περί τῆς Θεϊκῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ΘΕΟΥ.

Ἀρνούμενοι ὅτι ἡ **Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Θεϊκὴ**, ἀρνοῦνται ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεός, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀναγκασμένοι νά δεχθῶν πῶς ὁ Χριστὸς εἶναι ἓνα κτίσμα καὶ ὄχι ὁ Προαιώνιος καὶ Ἄναρχος Θεός, καθὼς μάλιστα αὐτὸ Διακηρύσσουν.

Εἶναι **ἀδιανόητον**, πρῶνν πλέον Γνήσιοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νά

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
Εικὼν ἀπὸ τὸ Μέγα Ὡρολόγιον τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, 1900.

φρονούν και νά διακηρύσσουν τοιαύτας Ἀντιχριστικούς φρενοβλαβεῖς, Αἰρετικές καί Οἰκουμενιστικές θεωρίας ὡσάν τούς ἄλλοθρήσκους.

Παραθέτομεν ὀρισμένας Ἀγιογραφικάς μαρτυρίας, καθὼς καί Ἄγιοπατερικούς Δογματικούς Ὅρους περί Ἐκκλησίας, περί τῆς Κεφαλῆς καί περί Χριστοῦ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ νά ἀνατρέψουν ἀμέσως τὰ αἰρετικά των φρονήματα καί τὰς οἰκουμενιστικές των αἰρέσεις:

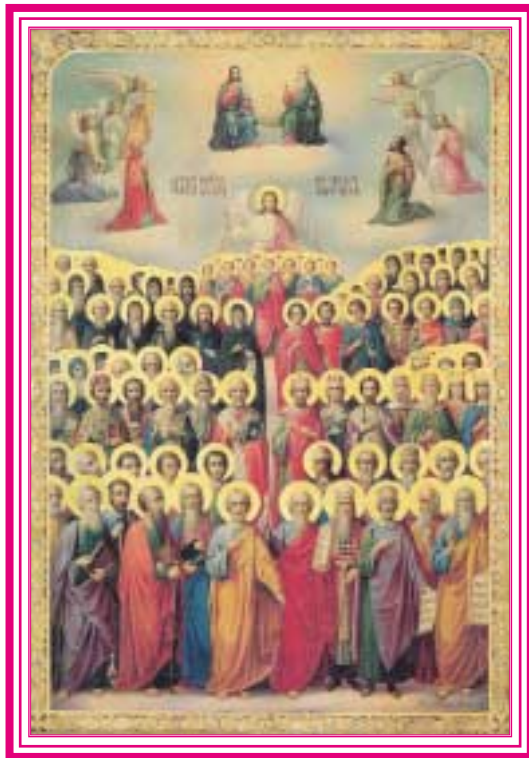
- 1) Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, **ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΘΕΟΥ, Οἶκον ΘΕΟΥ καί Ἐκκλησίαν Χριστοῦ** (Α΄ Τιμ. Γ΄ 15).
- 2) Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον θά παραμείνῃ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ὅποια εἶναι **Στύλος καί ἑδραῖωμα τῆς Ἀληθείας** (Α΄ Τιμ. Β΄ 15).
- 3) Ὁ Ἄπ. Θωμᾶς λέγει: **«Ο ΚΥΡΙΟΣ μου καί ὁ ΘΕΟΣ μου»** (Ἰωάν. Κ΄ 28).
- 4) Ὁ Χριστός: **«Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου»** (Ἰωάν. Η΄ 23).
- 5) Οἱ Δογματικοὶ ὄροι: Θεανθρώπινος Ὁργανισμός, Θεοσύστατος, Ἀειπάρθετος ΘΕΟΤΟΚΟΣ, ΘΕΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ κ.τ.λ.

Αἱ ἀνωτέρω Ἀγιογραφικά Μαρτυρία καί οἱ Δογματικοὶ Ὅροι εἶναι ἐλάχιστοι, ἀλλά καί καθ' ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀπό μόνου του ἀποδεικνύει ὅτι αἱ διακηρύξεις τῶν Ἐκκλησιολογῶν εἶναι Αἰρέσεις Οἰκουμενιστικάι.

Καί ἐπειδὴ οἱ Αἰρετικοὶ εἶναι «**Λύκοι Βαρεῖς**», κατὰ τόν Ἄπ. Παῦλον, «**μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου**» τοῦ Θεοῦ (Πράξ. Κ΄ 29) καί παραπλανοῦν τούς ἀπλουστέρους τῶν Χριστιανῶν καί τούς ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἀπώλειαν, ὅπου καί οἱ ἴδιοι εὐρίσκονται, διὰ τόν λόγον αὐτόν εἰς τό παρόν Ἡμερολόγιον ἀναφερόμεθα εἰς τὴν **Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας** καί παραθέτομεν Μαρτυρίας ὅτι **Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΪΚΗ, ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.**

Ἐάν ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ νά τὴν ἐξουσιάζῃ καί νά τὴν Κυβερνᾷ, τότε δέν εἴμεθα καί δέν ἀνήκομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ΘΕΟΥ, ἀλλὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὅποιαν διοικεῖ ἕνα κτίσμα καί ὄχι ὁ Θεός, ἤτοι εἰς τὴν ΑΘΕΟΝ οἰκουμενιστικὴν ἐκκλησίαν τοῦ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Παλ. Ἡμερ.	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 10, Νύξ ὥρας 14	N.H.
1 Δ	† ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ, Μεγ. Βασιλείου, Ἐμμελείας μητρ. αὐτ.	14
2 Τ	Σιλδέστρου Ρώμης, Σεραφεῖμ ὁσ. ἐν Σαρόφ (Προεόρτ. Θεοφ.)	15
3 Τ	Μάλαχίου προφ., Γορθίου μάρτ., Πέτρου ὁσ. Σημειοφόρου	16
4 Π	Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου	17
5 Π	Θεωνᾶ, Θεοπέμπτου μ. Συγκλητικῆς ὁσ. (Παράμ. Θεοφ. - Νηστεία)	18
6 Σ	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ , Ρωμαῖοὶ ἱερομάρτυρες (Ἀργία)	19
7 Κ	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ , Σύναξις Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	20
8 Δ	Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας	21
9 Τ	Πολυεύκτου μάρτ., Εὐστρατίου ὁσίου θαυματουργοῦ	22
10 Τ	Γρηγορίου ἐπ. Νύσσης, Δομετιανῶ ἐπισκόπου Μελιτινῆς	23
11 Π	Θεοδοσίου ὁσ. Κοινοδιάχρου, Θεοδοσίου ὁσίου Φιλοθέτου	24
12 Π	Τατιανῆς μ., Μερτίου, Πέτρου μαρτύρων, 8 μαρτ. ἀπὸ Νικαίας	25
13 Σ	Ἐρμούλου & Στρατονίου μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου	26
14 Κ	ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (10 ΛΕΠΡΩΝ) Ἐν Σινᾷ & Ραϊθῶ ἄναρ. πατ. (Ἀπ. Θεοφ.)	27
15 Δ	Παύλου Θηβαίου, Ἰωάννου Καλιβίτου ὁσίου	28
16 Τ	Προσκύνησις ἀλύσεως Ἀπ. Πέτρου, Πενσίππου μάρτυρος	29
17 Τ	† Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου Νεομάρτυρος (Ἀργία)	30
18 Π	† Ἀθανασίου & Κυριλλίου πατρῶν Ἀλεξανδρείας (Ἀργία)	31
19 Π	Μάρκου Εὐγενικοῦ ἐπ. Ἐφέσου, Μακαρίων ὁσίων	1
20 Σ	Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου , Εὐσεβίου μ. & σὺν αὐτῶ (Ἀργία)	2
21 Κ	ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ) , Μαξίμου ὁσ. ὁμόλ., Νεοφίτου μάρτ.	3
22 Δ	† Τιμοθέου Ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρου	4
23 Τ	Κλήμεντος μ., Ἀγαθαγγέλου μ., Διονυσίου ὁσίου ἐν Ὀλίμπω	5
24 Τ	Ξένης ὁσ., Βαβύλα ἱερομ., Φίλωνος μάρτ., Ἑλλαδίου μάρτυρος	6
25 Π	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Κων/λεως , Δημητρίου ὁσίου (Ἀργία)	7
26 Π	Ξενοφόντος ὁσ. & τῆς συνοδείας αὐτοῦ, Ἀμμωνᾶ ὁσ., Συμεῶν ὁσ.	8
27 Σ	† Ἀνακομδὴ Λειψάνων ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Ἀργία)	9
28 Κ	ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝ) , Εὐφραῖμ & Ἰσακ Σύρων, Παλλαδίου ὁσ.	10
29 Δ	† Ἀνακομδὴ λειψάνων ἁγίου Ἰγνατίου Θεοφόρου	11
30 Τ	† Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰωάννου (Ἀργία)	12
31 Τ	Κύρου & Ἰωάννου Ἀναγρ., Ἀθανασίας & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	13

Ἐναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΠΕΡ. ΙΧΡΙΣΤΟΥ, Μ. Βασ.	Κολ. 6' 8-12	Λουκ. 6' 20-21, 40-52
6	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	Τίτ. 6' 11-14, γ' 4-7	Ματθ. γ' 13-17
7	ΜΕΤ. ΦΩΤΑ* Ἀγ. Ἰ. Προδρ.	Πράξ. ιθ' 1-8*	Ἰωάν. α' 29-34*
14	ΚΥΡ. 10 ΛΕΠ.* (Ἀπ. Θεοφ.)	Ἐφες. δ' 7-13*	Ματθ. δ' 12-17*
17	Ἁγίου Ἀντωνίου Μεγ.	Ἐδρ. ιγ' 17-21	Λουκ. στ' 17-23
18	Ἁγίου Ἀθανασίου - Κυριλλ.	Ἐδρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19
20	Ἀγ. Εὐθυμίου	Β' Κορ. δ' 6-15	Λουκ. στ' 17-23
21	ΙΕ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧ.)	Α' Τιμ. δ' 9-15	Λουκ. ιθ' 1-10
25	Ἀγ. Γρηγορίου Θεολόγου	Ἐδρ. ζ' 26-η' 2	Ἰωάν. ι' 9-16
27	Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστ.	Ἐδρ. ζ' 26-η' 2	Ἰωάν. ι' 9-16
28	ΙΖ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘ. (ΧΑΝΑΝ.)	Β' Κορ. στ' 16-ζ' 1	Ματθ. ιε' 21-28
30	Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐδρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Κεφαλὴ γὰρ ἐστὶ καὶ ἀρχὴ πάντων ὁ Υἱός. Κεφαλὴ δὲ ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. Οὕτω γὰρ εἰς μίαν ΑΝΑΡΧΟΝ τῶν ὄλων ΑΡΧΗΝ δι' Υἱοῦ εὐσεβῶς τὰ πάντα ἀνάγομεν»

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ

(Πρακτικὰ Ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Τόμος Α' σελ. 233, Ἐκδοσις Ἰ. Σκήτης Ἁγίας Ἄννης, Ἅγιον Ὅρος, 1981)

* Τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ, ἀναγιγνώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγ. Ἰ. Προδρόμου. Τὴν ἐπομένην ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ τῆς ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ἀναγιγνώσκονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. (βλ. ΤΥΠΗΚΟΝ σελ. 149, παράρρ. 16). Ὅστις δοῦλεται ἀναγιγνώσκει καὶ τὰ τῆς ΙΒ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.

Παλ. Ἡμερ.		ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 29. Ἡμέρα ὥρας 11, Νύξ ὥρας 13	Ν.Η.
1	Π	Τρύφωνος μ., Περπετοῦς μάρτυρος (Προεόρτια Ὑπαπαντῆς)	14
2	Π	† Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ (Αργία)	15
3	Σ	Συμεών Θεοδόχου, Ἄννης προφήτιδος, Ἀδριανοῦ μάρτυρος	16
4	Κ	ΙΣΤ ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡ.), Ἰσίδωρου ὁσ. Πηλ. Νικολάου ὁσ.	17
5	Δ	Ἀγάθης μάρτυρος, Πολευκτοῦ ἐπισκόπου Κων/λεως	18
6	Τ	Φωτίου Μεγ. ὁμ. πατρ. Κίλειος, Βουκόλου ἐπισκόπου	19
7	Τ	Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκά ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ	20
8	Π	Θεοδώρου Στρατηλάτου, μεγαλομάρτ., Ζαχαρίου προφήτου	21
9	Π	Νικηφόρου μάρτυρος, Μαργελλοῦ ἱερομάρτυρος (Απ. Ὑπαπαντῆς)	22
10	Σ	Χαράλαμπος ἱερομ., Οὐαλεντίνης μάρτ., Ζήνωνος ταχ. (Αργία)	23
11	Κ	ΙΖ ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ), Βλασίου ἱερομ., Θεοδώρας Αὐγούστης	24
12	Δ	Μελετίου πατρ. Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου ἐπισκόπου Κων/λεως	25
13	Τ	Ἀκυλλα & Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Συμεών ὁσ. ἀγιορεῖτου	26
14	Τ	Αὔξεντιου, Ἀθραάμου, καὶ Μάρωνος τῶν ὁσίων	27
15	Π	Ὀνησίμου Ἀποστόλου, Εὐσεβίου ὁσίου, Μαίωρος μάρτυρος	28
16	Π	Παμφίλου μάρτ., Σελεύκου μάρτ. Φλαβιανοῦ Ἐπισκόπου μάρτ.	29
17	Σ	Θεοδώρου Τήρ. μεγαλομ., Μαργιανοῦ βασ. (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ)	1
18	Κ	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ, Λέοντος Ρώμης, Ἀγαθητοῦ ἐπ. Θεοδοῦλου μ.	2
19	Δ	Ἀρχίππου & Φιλήμονος Ἀπ. Φιλοθέης μάρτ. Ἀθηναίας	3
20	Τ	Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Βησσαρίωνος ὁσίου	4
21	Τ	Τιμοθέου ὁσίου, Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας	5
22	Π	Εὐφρεῖς λεηφ. ἀγ. μαρτ. τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίῳ, Ἀνθούσης μάρτ.	6
23	Π	Πολυκάρπου ἱερομ. ἐπ. Σμύρνης, Γοργονίας ὁσ., Πολυχρονίου ὁσ.	7
24	Σ	Α' & Β' εὐφρεῖς κεφαλῆς τοῦ Τιμίμου Προδρομοῦ (Ψυχοσάββατο)	8
25	Κ	ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ, Ταρσαίου ἐπ. Κων/λεως, Θεοδώρου ὁσίου	9
26	Δ	Πορφυρίου ἐπ. Γάζης, Φωτεινῆς ἱσαποστόλου (Καθ. Ἐδομάς)	10
27	Τ	Προκοπίου ὁμολογητοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος	11
28	Τ	Βασίλειου ὁμ., Κυράνης μάρτυρος, Νέστορος, Βάρσου μάρτυρος	12
29	Π	Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
2	Υ Π Α Π Α Ν Τ Η Τ Ο Υ Κ Υ Ρ Ι Ο Υ	Ἐβρ. ζ 7-17	Λουκά β' 22-40
4	ΙΣΤ ΛΟΥΚ. (ΤΕΛ. - ΦΑΡ.)	Β' Τιμ. γ' 10-15	Λουκά ιγ' 10-14
10	Ἁγίου Χαράλαμπος	Β' Τιμ. δ' 1-10	Ἰωάν. ιε' 17 - ιστ' 2
11	ΙΖ ΚΥΡ. ΛΟΥΚ. (ΑΣΩΤ.)	Α' Κορ. στ' 12-20	Λουκά ιε' 11-32
18	ΚΥΡ. ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ	Α' Κορ. η' 8-θ' 2	Ματθ. κε' 31-46
25	ΚΥΡ. ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ	Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4	Ματθ. στ' 14-21

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀπόστολος Παῦλος:
«ΚΕΦΑΛΗ δέ Χριστοῦ
Ο ΘΕΟΣ» (Α' Κορ. ΙΑ' 3).
«Καί πῶς ἀλλαγοῦ «Κεφαλῆ
δέ Χριστοῦ ὁ ΘΕΟΣ;»
(Α' Κορ. ΙΑ' 3). Τοῦτο καί
ἐγὼ φημί ὅτι ὡσπερ ἐν
σῶμα ἡμεῖς, οὕτω καί ὁ
Χριστός καί ὁ Πατήρ ἐν.
ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΡΑ
ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΕΦΑΛΗ
ΗΜΩΝ ΩΝ»
(Ἅγιος Ἰωάννης
Χρυσόστομος, Ρ.Γ. 62, 140).

Παλ. Ἡμερ.	ΜΑΡΤΙΟΣ 2008 Ἡμέρα 31. Ἡμέρα ὥρας 12, Νύξ ὥρας 12		N.H.
1	Π	Εὐδοκίας ὁσιμ., Δομνίνης ὁσ., Ἀντωνίνης μ. (Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	14
2	Σ	Ἰουλίου μ., θαύμα κολλύβων ἁγ. Θεοδώρου Τήρ. (Ψυχοσάββατο)	15
3	Κ	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΣΙΑΣ) , Εὐτροπίου κ.λπ. μαρτύρων	16
4	Δ	Γερσαίου ὁσ. Ἰορδανίου, Παύλου. Ἰουλιανῆς μαρτύρων	17
5	Τ	Κόνωνος, Ἀρχελάου & 142 σὺν αὐτοῖς μαρτύρων	18
6	Τ	Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων, Ἰουλιανῶν μάρτυρες	19
7	Π	Ἐν Χερσῶν 7 μαρτ., Λαυρεντίου ὁσ. Μεγ., Παύλου ὁσ. Ἀπλοῦ	20
8	Π	Θεοφυλάκτου ἐπ. Νικομηδείας, Ἐρμοῦ Ἀπ. (Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	21
9	Σ	Τῶν ἁγ. 40 μαρτ. ἐν Σεβαστείᾳ , Κασσαρίου ὁσίου (Αργία)	22
10	Κ	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓ. ΠΑΛΑΜΑ) , Κοδράτου & σὺν αὐτῷ μαρτ.	23
11	Δ	Σωφρονίου ἐπισκ. Ἱεροσολύμων, Θεοδόρας Βασιλίσσης	24
12	Τ	Θεοφάνους ὁμολ., Γρηγορίου Διαλόγου, Συμεῶν Νέου Θεολόγου	25
13	Τ	Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νιζηφόρου πατ'γου Κων/λεως	26
14	Π	Βενεδίκτου ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτ., Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ	27
15	Π	Ἀγαπίου & σὺν αὐτῷ 7 μτ., Ἀριστοδοῦλου Ἀπ.(Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	28
16	Σ	Σαβδίου μάρτ., Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ	29
17	Κ	Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡ/ΣΕΩΣ) , Ἀλεξίου "ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ"	30
18	Δ	Κυρίλλου ἐπ. Ἱεροσολύμων, Εὐκαρπίωνος κ.λπ. μαρτύρων	31
19	Τ	Χρυσάνθου & Δαρείας τῶν μαρτύρων, Δημητρίου νεομάρτυρος	1
20	Τ	Τῶν ἐν τῇ μονῇ ἁγίου Σάββα, ἀναρεθέντων Πατέρων	2
21	Π	Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, Φιλίμονος μάρτυρος	3
22	Π	Βασιλείου ἱερομ. Καλλινίχης μ. Εὐθυμίου μ. (Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	4
23	Σ	Νίκωνος & σὺν αὐτῷ 199 μαρτ., Λουκᾶ ὁσ. Μυτιλήνης	5
24	Κ	Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩ. ΚΑΙΜ.) , Ζαχαρίου ὁσ., Ἀρτέμιονος ἱερομ.	6
25	Δ	† Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Αργία)	7
26	Τ	† Ἰνναξίς Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ	8
27	Τ	Ματρώνης ὁσ. ἐν Θεο/νίκη, Φιλιπποῦ μάρτυρος (ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ)	9
28	Π	Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Νέου, Ἡρωδιδίως Ἀποστόλου	10
29	Π	Μάρκου ἐπ. Ἀρεθ., Εὐσταθίου ὁμολογητοῦ (ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ)	11
30	Σ	Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ὁσίου, Ζαχαρίου ἱερομ. Κορίνθου	12
31	Κ	Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓ.) , Ἰγνατίου ἱερομ., Ἀκακίου ὁμολογ.	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
3	ΚΥΡ. Α' ΝΗΣΤ. (ΟΡΘΟΔ.)	Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40	Ἰωάν. α' 44-52
9	Ἁγ. 40 Μαρτύρων	Ἐβρ. ιβ' 1-10	Ματθ. κ' 1-16
10	ΚΥΡ. Β' ΝΗΣΤ. (ΓΡ. ΠΑΛ)	Ἐβρ. α' 10, β' 3	Μάρκ. β' 1-12
17	ΚΥΡ. Γ' ΝΗΣΤ. (ΣΤΑΥΡ.)	Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6,	Μάρκ. η' 34 - θ' 1
24	ΚΥΡ. Δ' ΝΗΣΤ. (ΙΩΑΝ. ΚΑ.)	Ἐβρ. στ' 13-20	Μάρκ. θ' 17-31
25	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐβρ. β' 11-18	Λουκ. α' 24-38
31	ΚΥΡ. Ε' ΝΗΣΤ. (ΜΑΡ. ΑΙΓ.)	Ἐβρ. θ' 11-14	Μάρκ. ι' 32-45

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀπόστολος Παῦλος «*Εἷς Θεός καὶ ΠΑΤΗΡ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πάσιν ὡμῖν*»

(Ἐφρσ. Δ' 6).

«*Ὁ ἐπὶ πάντων, τοῦτέστι ὁ ἐπάνω πάντων. Καὶ διὰ πάντων, τοῦτέστι προνοῶν, διοικῶν*» (Ο ΠΑΤΗΡ)

(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, P.G. 62, 80).

«*Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ΠΑΤΕΡΑ, Παντοκράτορα*»

(Σύμβολον τῆς Πίστεως, Α' Ἄρθρον)

Παλ. Ημερ.	ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008 Ήμέραι 30. Ήμέρα ώρας 13, Νύξ ώρας 11	N.H.
1	Δ Μαρίας δσ. Αιγυπτίας, Γερωντίου μ., Μακαρίου όμολογητού	14
2	T Τίτου δσ. θαυματουργού, Αϊδείου μάρτυρος	15
3	T Ίωσήφ Ύμνογράφου, Νικήτα όσιου όμολογητού	16
4	Π Γεωργίου δσ., Παύλου μ. του Ρώσου, Θεοδούλου μ., Ζωσιμά όσιου	17
5	Π Κλανδίου, Διοδώρου, Σεραπίωνος, Νικήφóρου, Παπτία μαρτ.	18
6	Σ Ή Ἀνάστασις του Λαζάρου , Γρηγορίου δσ. Σιναΐτου	19
7	K ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ , Καλλιόπης μ., Ρουφίνου μάρτυρος	20
8	Δ M. ΔΕΥΤΕΡΑ, Ίωσήφ Παργάλου , Ἡρωδίωνος γ.λπ. Ἀπ.	21
9	T M. ΤΡΙΤΗ, τών 10 Παρθένων , Εὐψυχίου μάρτυρος	22
10	T M. ΤΕΤΑΡΤΗ, τοίς ἀλειψάσις τόν Κύριον , Γρηγορίου Ε' Κων/λεως	23
11	Π M. ΠΕΜΠΤΗ, ό Μυστικός Δείπνος , Ἀντύπα ιερομάρτυρος	24
12	Π M. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, Τά Ἁγία Πάθη , Βασιλείου έπισκ. όμολογητού	25
13	Σ M. ΣΑΒΒΑΤΟΝ, Ἡ Ταφή & ή εις Ἄδου Κάθ. , Μαρτίνου έπ. Ρώμης	26
14	K Ἡ Ἀναστάσις του Κ.Η.Ι. Χριστου , Ἀριστάρχου & σύν αὐτῶ Ἀπ.	27
15	Δ † Λεωνίδου έπ. Ἀθηνῶν ιερομ., Κρήσκεντος μάρτυρος	28
16	T Παναγίας Πορταΐτισσις , Ἀγάθης, Χιονίας, Ειρήνης μαρτύρων	29
17	T † Μακαρίου άργ/που Κορίνθου, Συμεών ιερομάρτυρος	30
18	Π Ἰωάννου δσ. Δεκαπολίτου, Ἀθανασίας δσ., Ἰωάννου νεομάρτυρος	1
19	Π † ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ , Παφνουτίου ιερομάρτυρος	2
20	Σ Θεοδώρου δσ., Ἀθανασίου & Ἰωάσαφ όσιων τών Μετεωριτῶν	3
21	K Β' ΘΩΜΑ , Ἰανουαρίου μ., Ἀναστασίου όσιου του Σιναΐτου	4
22	Δ Θεοδώρου όσιου του Συκεώτου, Ναθαναήλ Ἀποστόλου	5
23	T Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος του Τροπαιοφόρου (Ἀργία)	6
24	T Ἐμισάβει όσίας, Σάββα στρατηλ. μαρτ., Δούκα νεομάρτυρος	7
25	Π Μάρκου Ἀποστόλου, & Εὐαγγελιστου, Νικής μάρτυρος	8
26	Π Βασιλέως ιερομ. έπ., Ἀμασείας, Γλαφύρας όσίας	9
27	Σ Συμεών Ἱεροσολ. συγγενούς του Κυρίου, Ἰωάννου όμολογητού	10
28	K Γ' ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ , Τῶν άγ. 9 Μαρτύρων τῶν έν Κυζίκῳ, Μέμνονος δσ.	11
29	Δ Ἰάσονος & Σωσιπάτρου Ἀπ., Κερκύρας μ., Ἰωάννου έπ. Θηβῶν	12
30	T Ἰακώβου Ἀπ. άδελφου του Ἰωάν. Θεολ., Ἀργυρής μάρτυρος	13

* Ἡ Διακαινήσιμος έβδομάς ως μία λαμπροφόρος ήμέρα καί Ἀργία λογίζεται.

Ἐναγνώσματα Κυριακῶν καί μεγάλων έορτῶν

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
6	Ἐνάστασις Λαζάρου	Ἐθρ. ιβ' 28-τγ' 8	Ἰωάν. ια' 1-45
7	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	Φίλιπ. δ' 4-9	Ἰωάν. ιβ' 1-18
14	ΑΠΟΝ ΠΑΣΧΑ	Πράξ. α' 1-8	Ἰωάν. α' 1-17
19	ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	Πράξ. γ' 1-8	Ἰωάν. β' 12-22
21	Β' ΚΥΡΙΑΚΗ ΘΩΜΑ	Πράξ. ε' 12-20	Ἰωάν. κ' 19-31
23	Ἁγίου Γεωργίου	Πράξ. ιβ' 1-11	Ἰωάν. ιε' 17 - ιστ' 2
28	Γ' ΚΥΡ. ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ	Πράξ. στ' 1-7	Μάρκ. ιε' 43-στ' 8

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΦΥΤΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

«Ὁ δέ ἀποκριθείς εἶπε· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ ΠΑΤΗΡ μου οὐ οὐράνιος ἐκρίζωθήσεται»
(Ματθ. ΙΕ' 13)

«Ὁ ΘΕΟΣ τῶν ΔΥΝΑΜΕΩΝ,
ἐπίστρεφον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον
εἰς Οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι
τὴν ΑΜΠΕΛΟΝ ταύτην καὶ κατάρτισαι
αὐτήν. ἣν ἐφύτευσεν ἡ Δεξιὰ σου,
καὶ ἐπὶ ΥἱΟΝ ἀνθρώπου,
ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῶ»
(Ψαλμ. ΟΘ' 15-16)

Παλ. Ἡμερ.	ΜΑΪΟΣ 2008 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 14, Νύξ ὥρας 10	N.H.
1	T Ἱερεμίου προφήτου, Εὐθymiίου & σύν αὐτῷ ὁμομαρτύρων	14
2	Π Ἄνακ. λειψ. ἁγ. Ἀθανασίου Μεγ., Ἐσπερίου μ., Ζωῆς μάρτ.	15
3	Π Τιμοθέου & Μαύρας μ., Πέτρου ὁσ. ἐπ. Ἀργους	16
4	Σ Πελαγίας μάρτ., Ἰλαρίου ὁσίου θαυμ., Λεοντίου μάρτυρος	17
5	Κ Δ' ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ , Εἰρήνης μεγαλ.μ., Εὐθymiίου ἐπ. Μαδύτου	18
6	Δ Ἰὼβ τοῦ πολυθάλου, Σεραφείμ ὁσίου Λεβαδαίας	19
7	T Ἐμφάνις Τιμίου Σταυροῦ, Ἀκακίου μάρτυρος, Νείλου ὁσίου	20
8	T † ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ , Ἰωάννου Θεολ., Ἀρσενίου ὁσ. (Ἀργία)	21
9	Π Ἡσαίου προφ., Χριστοφόρου μ., Νικολάου ὁσμο. ἐν Βουνενοίς	22
10	Π Σίμμων Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ὁσίου	23
11	Σ Μωκίου ἱερομ., Ἐγκρίτου Κων/λεως, Κυρίλλου & Μεθοδίου	24
12	Κ Ε' ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ , Ἐπιφανίου ἐπ. Κύπρου, Γερμανοῦ ἐπ. Κ/πόλεως	25
13	Δ Γλυκερίας μάρτ., Σεργίου ὁμολογητοῦ, Εὐθymiίου ὁσίου	26
14	T Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ, Θεράποντος μάρτυρος	27
15	T † Παχωμίου Μεγ. ὁσ., Ἀγγιλείου ἐπ. Λαρίσης (Ἀπ. Μεσῆς)	28
16	Π Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Νικολάου ἐπισκ. Κων/πόλεως	29
17	Π Ἀνδρονίκου & Ἰουσίας Ἀπ., Ἀθανασίου ἐπ. Χριστιανουπόλεως	30
18	Σ Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου μαρτύρων	31
19	Κ ΣΤ ΤΥΦΛΟΥ , Πατριζίου, Ἀκακίου, Μενάνδρου κ.λπ. μαρτύρων	1
20	Δ Θαλαλαίου μ., Λυδίας μάρτ., Νικητά, Ἰωσήφ, Ἰωάννου ὁσ. ἐν Χίῳ	2
21	T Κωνσταντίνου & Ἐλένης μητρὸς αὐτοῦ, Βασίλ. & ἰσαποστ. (Ἀργία)	3
22	T † Δημητρίου, Βασιλίσκου & Παύλου μαρτύρων (Ἀποδ. Πάσχα)	4
23	Π ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ , Μιχαήλ ἐπισκ. Σινάδων., Συνεσίου ἐπ. (Ἀργία)	5
24	Π Συμεών ὁσ., Σωσάννης μάρτ., Μελετίου ὁσ. & σύν αὐτῷ μαρτύρων	6
25	Σ Γ Εὐφρας κεφαλῆς Τιμίου Προδροῦμου, Ὀλβιανοῦ ὁσίου	7
26	Κ Ζ ΠΑΤΕΡΩΝ Α' Οἴκ. Συνόδου , Κάριου & Ἀλφαίου Ἀποστόλων	8
27	Δ Ἰωάννου Ρώσου μάρτυρος, Ἐλλαδίου μάρτυρος	9
28	T Εὐτρυχῆς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς	10
29	T Θεοδοσίας μάρτ., Ὀλβιανοῦ ἱερομ., Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου	11
30	Π Ἰσαακίου ὁσ. Δαλμάτων, Βαρθολαίου ὁσίου	12
31	Π Ἐρμείου μ., Εὐσεβίου μ., 5 μαρτ. ἐν Ἀσκάλων (Ἀποδ. Ἀναλήψεως)	13

Ἐναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΜΑΪΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
5	Δ' ΚΥΡ. ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ	Πράξ. θ' 32-42	Ἰωάν. ε' 1-15
8	ΜΕΣ/ΤΗΣ Ἀγ. Ἰω. Θεολόγου	Α' Ἰωάν. α' 1-7	Ἰωάν. ζ' 14-30
12	Ε' ΚΥΡ. ΣΑΜΑΡ/ΔΟΣ	Πράξ. ια' 19-30	Ἰωάν. δ' 5-42
19	ΣΤ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΥΦΛΟΥ	Πράξ. ιστ' 16-34	Ἰωάν. θ' 1-38
21	Ἀγ. Κωνσταντίνου & Ἐλένης	Πράξ. κστ' 1, 12-20	Ἰωάν. ι' 1-9
23	ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ	Πράξ. α' 1-12	Λουκ. κδ' 36-53
26	Ζ' ΚΥΡ. ΑΓ. ΠΑΤ. (Α' Οἴκ.)	Πράξ. κ' 16-18, 28-36	Ἰωάν. ιζ' 1-13

**Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ
ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ**

*«Πιστεύομεν ὅτι πάντα ἐστί
παρά τοῦ ΠΑΤΡΟΣ δι' ἸΟΥ
ἐν ΠΝΕΥΜΑΤΙ»*
(Ἅγιος Κύριλλος
Ἀλεξανδρείας,
P.G. 74, 336A & 333D)

*«Ἄ γὰρ δοκεῖ ἰδιαζόντα εἶναι
τοῦ Πατρὸς, ταῦτα καὶ τοῦ
Υἱοῦ εἶναι φαίνεται καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος»*
(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος,
P.G. 59, 471).

Παλ. Ημερ.		ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 'Ημέρα 30, 'Ημέρα ώρας 15, Νύξ ώρας 9	N.H.
1	Σ	Ίουστίνου φιλοσόφου & μάρτ., Πύρρου Ιερομ. (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ)	14
2	Κ	Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ , Νικηφόρου άρχ/που Κων/λεως όμολογητού	15
3	Δ	† ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ , Δουκαλιανού μάρτυρος (Αγία)	16
4	Τ	Μητροφάνους επίσκοπου, Μάρθας & Μαρίας αδελφ. Λαζάρου	17
5	Τ	† Διορθόθου επίσκοπου Τύρου, Μάρκου όσιου του έν Χίφ	18
6	Π	Ίλαρίωνος όσ. Νέου ήγουμένου Μον. Δαλμάτων, Άττάλου όσιου	19
7	Π	† Θεόδоту έν. Άγκύρας, Ζηνάδος μ. Σεβαστιανής όσιας	20
8	Σ	Άν. λειψ., Θεόδωρου Στρατηλάτου, Καλλιόπης μ. (Απ. Πεντηκοστής)	21
9	Κ	Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ) , Κυρίλλου άρχ/που Άλεξανδρείας	22
10	Δ	Άλεξάνδρου & Άντωνίνης μαρτύρων (Αρχή Νηστείας)	23
11	Τ	« Άξιον Έστί », Βαρθολομαίου & Βαρνάβα Άποστόλων	24
12	Τ	Όνουφρίου όσιου, Πέτρου όσιου Άθωνίτου	25
13	Π	Άκυλίνης μ., Άννης & Ίωάννου όσ., Τριφυλλίου επίσκοπου	26
14	Π	Έλισσαίου προφ., Μεθοδίου όμ., Νήφωνος όσ., Κυρίλλου επίσκόπ.	27
15	Σ	Άμώς προφήτου, Ίερωνύμου όσ., Αιγυυστίνου έν. Ίπλωνος	28
16	Κ	Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΑΓΙΟΡ. ΠΑΤΕΡΩΝ) , Τύχωνος επίσκ. Άμαθούτων	29
17	Δ	Ίσαύρου, Μανουήλ, Σαβέλ και Ίσμαήλ τών μαρτύρων	30
18	Τ	Λεοντίου, Υπατίου, Αίθερίου, Θεοδούλου μαρτύρων	1
19	Τ	Ίούδα Άποστόλου, Παΐσιου όσιου του Μεγάλου	2
20	Π	Καλλίστου πατρ. Κων/λεως, Μεθοδίου έν. Πατάρων	3
21	Π	Ίουλιανού μάρτυρος του Ταρσεώς, Νικήτα νεομάρτυρος	4
22	Σ	Εύσεβιου Ιερομάρτυρος, Ζήνωνος & Ζηνά τών μαρτύρων	5
23	Κ	Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Άγριππίνης & Άριστοκλέους τών μαρτύρων	6
24	Δ	† Τό Γενέθλιον του Τιμίου Προδρόμου (Αγία)	7
25	Τ	Φεβρωνίας όσιας, Διονυσίου όσιου, Δομετίου όσιου	8
26	Τ	Δαβίδ όσιου του έν Θεσ/νίκη, Ίωάννου επίσκοπου Γοθθίας	9
27	Π	Σαμφών όσιου Ξενοδόχου, Ίωάννας μροφόρου	10
28	Π	Άνακομ. λειψίων Κυρού & Ίωάννου Άναργύρων, Παπτίου μ.	11
29	Σ	Πέτρου και Παύλου τών Άποστόλων (Αγία)	12
30	Κ	Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Σύναξις τών άγιων 12 Άποστόλων	13

Άναγνώσματα Κυριακών και μεγάλων εορτών

ΙΟΥΝΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
2	Η' ΚΥΡ. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ	Πράξ. δ' 1-11	Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12
3	ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	Έφθε. ε' 8-19	Ματθ. ιη' 10-20
9	Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ)	Έβρ. ια' 33-ιδ' 2	Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30
16	Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΑΓΙΟΡ. ΠΑΤ.)	Ρομ. δ' 10-16	Ματθ. δ' 18-23
23	Γ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρομ. ε' 1-10	Ματθ. στ' 22-33
24	Γενέθλιον άγ. Ίω. Προδρόμου	Ρομ. ιγ' 11-ιδ' 4	Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76-80
29	Άγ. Άπ. Πέτρου & Παύλου	Β' Κορ. ια' 21-ιδ' 9	Ματθ. ιστ' 13-19
30	Α' ΚΥΡ. ΜΑΤΘ. 12 Άποστ.	Α' Κορ. δ' 9-15	Ματθ. θ' 36, ι' 1-8

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

*ΠΑΤΕΡ. «και τά έμά πάντα σά έστι και
τά σά έμά. και δεδόξασμαι έν αυτοίς»*
(Ίωάν. ΙΖ' 10)

«Πάντα όσα έχει ό ΠΑΤΗΡ έμά έστι»
(Ίωάν. ΙΣΤ' 15)

*«Επειδή γάρ έν θέλημα ΠΑΤΡΟΣ και
ΥΙΟΥ. άπερ ό ΥΙΟΣ έβούλετο. ταυτα και
ό ΠΑΤΗΡ ήθελεν»*

(Άγιος Ίωάννης Χρυσόστομος,
P.G. 61, 617)

Παλ. Ἡμερ.	ΙΟΥΛΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 14, Νύξ ὥρας 10	Ν.Η.
1 Δ	† Κοσμᾶ & Δαμιανοῦ τῶν θαυμ. Ἁναγ., Κων/νου & σὺν αὐτῷ μ.	14
2 T	Κατάθεσις Τιμίας Ἐσθίτης Θεοτόκου ἐν Βλαχένας	15
3 T	Ἰακίνθου μ., Ἀνατολίου ἐπ. Κων/λεως, Γερσαίμου ὁσίου	16
4 Π	Ἁνδρόου ἐπ. Κρήτης, Κυπρίλλης & Λουκίας μαρτύρων	17
5 Π	Ἀθανασίου Ἀθωνίου ὁσίου, Λαμπαδοῦ ὁσίου	18
6 Σ	Σισαῖο ὁσίου, Λουκίας & Ρήξου μαρτύρων	19
7 K	Ε ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Θωμᾶ ὁσίου ἐν Μαλεθῶ, Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος	20
8 Δ	Προκοπίου μ., Θεοδοσίας μ., Θεοφίλου ὁσ., Αναστασίας μ.	21
9 T	Παργρατίου ἱερομ., Διονυσίου, Μητροφάνους ὁσίων	22
10 T	Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ Ῥώσου, τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρων	23
11 Π	Ὀλγας Ἰσαποστόλου, Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος	24
12 Π	Πρόκλου & Ἰλαρίου μαρτ., Βερονίκης αἰμορροούσης μάρτυρος	25
13 Σ	Σύναξις ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου Σαββαΐτου	26
14 K	ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ (Δ' Οἶκ. Συν.) , Νικοδήμου ὁσ., Ἁγιορ., Ἀκύλλα Ἀπ.	27
15 Δ	Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων, Βλαδιμήρου Ἰσαποστόλου	28
16 T	Ἀθηνογένου ἱερομάρτυρος, Φαύστου & σὺν αὐτῷ 15.000 μαρτύρων	29
17 T	† Μαρίνης τῆς μεγαλομάρτυρος, Βερονίκης μάρτυρος	30
18 Π	Αἰμιλιανῶ, Παύλου, Οὐαλεντίνης μάρτυρος, Παμῶ ὁσίου	31
19 Π	Μακρίνης & Δίου ὁσίων, Ἀναγ. λειψ. ὁσ. Σεραφεῖμ Σαρώφ	1
20 Σ	Ἡλιοῦ Προφήτου τοῦ Θεοδότη (Ἀγία)	2
21 K	Ζ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Συμεὼν ὁσίου, Ἰωάννου ὁσ., Παρθενίου ἐπ. Ἁρτης	3
22 Δ	† Μαρίας Μαγδαληνῆς Ἰσαποστ., Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος	4
23 T	Φωκᾶ ἱερομάρτυρος Ἰεζεκιήλ προφήτου, Πελαγίας ὁσίας ἐν Τήνῳ	5
24 T	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος, Ἀθανασίου μάρτυρος	6
25 Π	Κοίμησης ἁγ. Ἄννης μητρός Θεοτόκου (Ἀγία)	7
26 Π	† Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, Ἐμολόου ἱερομάρτυρος	8
27 Σ	Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος , Ἀνθούσης μ. (Ἀγία)	9
28 K	Η ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Εἰρήνης ὁσ. Χρυσοῦδ., Προχόρου κ.λ.π. Ἀποστ.	10
29 Δ	Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων	11
30 T	Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκοντος, Ἐπιανετοῦ Ἀποστόλων	12
31 T	Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσήφ Ἀριμαθαίας	13

Ἁναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΙΟΥΛΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
7	Ε' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. ι' 1-10	Ματθ. η' 28 - θ' 1
14	ΑΓ. ΠΑΤΕΡ. Δ' Οἶκ. Συν.	Τίτ. γ' 8-15	Ματθ. ε' 14-19
20	Προφήτου Ἡλιοῦ	Ἰακ. ε' 10-20	Λουκ. δ' 22-30
21	Ζ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. ιε' 1-7	Ματθ. θ' 27-35
25	Κοίμ. Ἁγ. Ἄννης	Γαλ. δ' 22-27	Λουκ. η' 16-21
27	Ἁγ. Παντελεήμονος	Β' Τιμ. β' 1-10	Λουκ. κα' 12-19
28	Η' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α' Κορ. α' 10-17	Ματθ. ιδ' 14-22

Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Τί ἡδύτερον, εἰπέ μοι, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς; Εἰ γὰρ διημερεῖσιν ἐνταῦθα ἐχρῆν, τί σεμνότερον; τί ἀσφαλέστερον, ὅπου ἀδελφοὶ τοσοῦτοι, ὅπου τό ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ, ὅπου ἸΗΣΟΥΣ μέσος, καὶ ὁ τοῦτου ΠΑΤΗΡ, Ποίαν ἐτέραν ζητεῖς συναγωγὴν τοιαύτην; ποῖον ἕτερον βουλευτήριον; ποῖαν σύνοδον; Τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐν τῇ ἀχροάσει, ἐν ταῖς εὐχαῖς, ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ σὺ πρὸς ἐτέρας βλέπεις διατριβάς;»

(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Ρ.Γ. 51, 70)

Παλ. Ημερ.	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008 Ήμέρα 31. Ήμέρα ώρας 13, Νύξ ώρας 11	Ν.Η.
1	Π Πρόδοδος Τιμ. Σταυρού, 7 Μακκαθαίων, Σολομονής (Αρχή Νηστ.)	14
2	Π Άνακ. λειψ. πρωτομάρτ. Στεφάνου, Φωκά μάρτυρος	15
3	Σ Σαλώμης μυροφ., Θεοδόρας ἐν Θεσ/νίκη, Ίσαακίου κ.λπ. οσίου	16
4	Κ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , τὸν ἅγιον 7 παίδων τὸν ἐν Ἐφέσῳ, Εὐδοκίας μ.	17
5	Δ Εὐαγγιῶν μ., Νόννης μητρ. ἁγ. Γρηγορίου (Προεστ. Μετ/σεως)	18
6	Τ † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ (Αργία)	19
7	Τ Δομητίου οσίου, Νικάνωρος θαυμ., Ἄστερος οδοιμάρτυρος	20
8	Π Αἰμιλιανὸς ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ, Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης	21
9	Π Ματθία Ἄπ., Πατρικίας μάρτ., 10 μαρτ. ἐν Χαλκῇ Πύλῃ	22
10	Σ Λαυρεντίου διακ., Σύξτου πάπα Ρώμης, Ἰππολίτου μάρτυρος	23
11	Κ Γ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Εὐπλου διακ., Νήφωνος πατρ. Κων/λεως	24
12	Δ Φωτίου, Ἀνικίτου μαρτ., Σεργίου οσίου Στεφάνου οσίου	25
13	Τ Μαξιμου ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης οσίας (Απόδ. Μεταμ/σεως)	26
14	Τ Μιχαίου προφ. Συμεὼν νεομ. Τραπεζοῦντ. (Προεστία Κοιμῆσεως)	27
15	Π Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΪΤΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Αργία)	28
16	Π Ἄγ. Μανδηλίου, Γερασίμου οσίου, Τιμοθέου ἐπ. Εὐρίπου	29
17	Σ Μύρωνος, Παύλου, Ἰουλιανῆς, Κυπριανὸς τὸν μαρτύρου	30
18	Κ ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Φλόρου καὶ Λαύρου μαρτύρων, Ἀρσενίου οσίου	31
19	Δ Ἀνδρέου στρατηλάτου & τὸν σὺν αὐτῷ 2593 μαρτύρων	1
20	Τ Σαμονήλ πρ., Θεοφάνους Νεοπλ. ἐν Καισαρεία, Λουκίου μ.	2
21	Τ Θαδδαίου Ἄπ., Βάσσης μάρτυρος & τὸν τέκνων αὐτῆς	3
22	Π Παναγίας Προυσιωτίσεως , Ἄγαθόνικου μ. καὶ τὸν σὺν αὐτῷ	4
23	Π Λούπου μ., Εἰρηναίου ἱερ., Καλνίνικου πατρ. (Απόδ. Κοιμῆσεως)	5
24	Σ Εὐτύχους ἱερομ., Κοσμᾶ Αἰτουλοῦ μ., Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης	6
25	Κ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Βαρθολομαίου καὶ Τίτου τὸν Ἄποστόλων	7
26	Δ Ἀδριανὸς & Ναταλίας μαρτ., Ἰωσαφ ὁσ. Βασιλέως Ἰνδιῶν	8
27	Τ Ποιμένος οσίου, Φανουρίου μάρτυρος, Ἀνθούσης μάρτυρος	9
28	Τ Μωϋσέως ὁσ. Αἰθίοπος, Ἐζεκίου βασιλ. Ἄννης προφήτιδος	10
29	Π Ἄπομῆ Κεφαλῆς Τιμίου Προδρόμου (Αργία - Νηστεία)	11
30	Π Ἀλεξάνδρου, Παύλου, Ἰωάννου, Πατριαρχῶν Κων/λεως	12
31	Σ Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ἑπεραγίας Θεοτόκου	13

Ἐναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
4	Θ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α' Κορ. Γ' 9-17	Ματθ. ιδ' 22-34
6	ΜΕΤ/ΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β' Πέτρ. α' 10-19	Ματθ. ιζ' 1-9
11	Γ ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α' Κορ. δ' 9-16	Ματθ. ιζ' 14-23
15	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Φίλιπ. δ' 5-11	Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28
18	ΙΑ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α' Κορ. θ' 2-12	Ματθ. ιη' 23-35
25	ΙΒ' ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α' Κορ. ιε' 1-11	Ματθ. ιθ' 16-26
29	Ἄποτ. Κεφ. Τιμ. Προδρόμου	Πράξ. ιγ' 25-32	Μάρκ. στ' 14-30

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

*«Ἄλλ' ἡμῖν εἰς ΘΕΟΣ ὁ ΠΑΤΗΡ,
ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς Αὐτόν»
(Ἀπόστολος Παῦλος, Α' Κορ. Η' 6).*

*«Κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τὸν ΠΑΤΕΡΑ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ (τοῦ ΠΑΤΡΟΣ)
πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς
καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται»
(Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐφεσ. Γ' 15).*

Παλ. Ἡμερ.	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 12, Νύξ ὥρας 12	ΝΗ.
1	Κ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, Συμεὼν ὁσίου Στυλίου	14
2	Δ Μάμαντος μ., Ἰωάννου Νηστευτοῦ, Εὐτυχίου μάρτυρος	15
3	Τ Ἀνθίμου ἱερομ., Πολυδώρου μ., Θεοκτίστου ὁσίου, Φοίβης μάρτ.	16
4	Τ Βαβύλα ἱερομ., Μωϋσέως προφήτου, Ἐρμιόνης μάρτυρος	17
5	Π Ζαχαρίου προφήτου πατρὸς Προδρόμου, Ἀδδαίου μάρτυρος	18
6	Π † Ἀνάμησις τοῦ ἐν Χώνιας θαύμ. τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ	19
7	Σ Σώζοντος μ., Εὐψυχίου μ., Λουκά ὁσίου (Προεόρτια Γενεθλίου)	20
8	Κ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΥΠΕΡΑΠΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	21
9	Δ † Ἰσααεὶμ & Ἄνης Θεοπατρῶν, Σεβηριανοῦ μάρτυρος	22
10	Τ Μηνοδώρας, Μητροδώρας & Νυμφοδώρας μαρτύρων	23
11	Τ Θεοδώρας ὁσ., Εὐανθίας μ., Εὐφροσύνου ὁσ. τοῦ μαγείρου	24
12	Π Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος, Θεοδούλου μάρτυρος (Ἄπ. Γενεθ. Θεοτ.)	25
13	Π † Ἐγκ. Ναοῦ Ἀν/σεως, Κορηλίου μ. Ἑκατοντ. (Προεόρ. Ὑψώσεως)	26
14	Σ Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. (Νηστεία - Ἀργία)	27
15	Κ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ , Νικήτα μεγαλ., Βησσαρίωνος ἐπ. Λαρίσης	28
16	Δ Εὐφίμιας μεγαλομάρτυρος, Μελιτινῆς μάρτυρος	29
17	Τ Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος & Ἀγάπης μαρτύρων	30
18	Τ Εὐμενίου ἐπ. Κρήτης, Ἀριάνης καὶ Εἰρήνης μαρτύρων	1
19	Π Τροφίμου, Σαββατίου, Δορυμεδόντος τῶν μαρτύρων	2
20	Π † Εὐσταθίου, Θεοπίστης μαρτύρων. & τῆς συνοδείας αὐτῶν	3
21	Σ Ἰωῆ πρόφητου, Κοδράτου Ἀποστόλου. (Ἀπόδοσις Ὑψώσεως)	4
22	Κ Α' ΛΟΥΚΑ , Φωκᾶ ἱερομ. ἐπ., Κοσμᾶ μ. & σὺν αὐτῷ 26 μαρτύρων	5
23	Δ † Σύλληψις τιμίου Προδρόμου, Νικολάου νεομάρτυρος	6
24	Τ Θέζλης ἱσποστόλου, Παναγίας Μυρτιδιωτισσῆς	7
25	Τ Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου ὁσίου καὶ σὺν αὐτῷ μαρτύρων	8
26	Π Μετάστασις ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Ἀργία)	9
27	Π Καλλιστράτου καὶ σὺν αὐτῷ μ., Ἀριστάρχου Ἀποστόλου	10
28	Σ Χαριτωνος ὁμ., Βαροῦχ προφ., Μάρκου & σὺν αὐτῷ μαρτύρων	11
29	Κ Β' ΛΟΥΚΑ , Κυριακοῦ ἁγ., Πετρονίας ὁσομ., Τροφίμου κ.λπ. μαρτ.	12
30	Δ Γρηγορίου ἱερομ. ἐπ. Ἀρμενίας, Γαϊανῆς & σὺν αὐτῷ μαρτύρων	13

Ἄναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ-ΙΝΔΙΚΤΟΥ	Α' Τιμ. β' 1-7	Λουκ. δ' 16-22
8	Κ. ΠΡΟ ΥΨΩΣΕΩΣ-ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Γαλ. σ' 11-18	Ἰωάν. γ' 13-17
14	ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	Α' Κορ. α' 18-24	Ἰωάν. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35
15	ΚΥΡ. ΜΕΤΑ ΥΨΩΣΙΝ	Γαλ. β' 16-20	Μάρκ. η' 34-θ' 1
22	Α' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Β' Κορ. θ' 6-11	Λουκ. ε' 1-11
26	Μετάστασις ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α' Ἰωάν. δ' 12-19	Ἰωάν. ιθ' 25-27 καὶ 24-25
29	Β' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9	Λουκ. σ' 31-36

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΚΑΛΕΙ ΩΣ ΚΕΦΑΛΗ ΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«*Εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ ΠΑΤΡΙ, τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτὶ, ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΥἱΟΥ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφρασιν τῶν ἁμαρτιῶν ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, τὰ ὄρατά καὶ τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἄραχι εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτός ἐστι πρό πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καὶ αὐτός ἐστὶν ἡ ΚΕΦΑΛΗ τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων» (Ἀπόστολος Παῦλος, Κολ. Α' 12-18)*

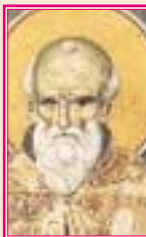
Παλ. Ημερ.		ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008 Ήμέραι 31. Ήμέρα ώρας 11, Νύξ ώρας 13	Ν.Η.
1	T	'Αγ. Σκέπ., Γοργούπ., Ρωμαν. Μελωδοῦ, 'Ιωάννου Κουκουζέλου	14
2	T	Κυπριανού ἱερομάρτυρος, 'Ιουστινῆς μάρτυρος	15
3	Π	Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου ἐπ. 'Αθηνῶν, Θεαγένους μάρτυρος	16
4	Π	'Ιεροθέου ἐπ. 'Αθηνῶν, Δομνίνης μάρτυρος, Καλλισθένης μάρτυρος	17
5	Σ	Χαριτίνης, Μαμέλγλης & Εὐδοκίμου μαρτύρων	18
6	K	Γ ΛΟΥΚΑ , Θωμά 'Αποστόλου, 'Ερωτηΐδος μ., Μακαρίου ἐπισκόπου	19
7	Δ	Σεργίου & Βάκχου μαρτύρων, 99 πατέρων ἐν Κρήτῃ οἰῶν	20
8	T	'Ιγνατίου ὁμομ. 'Αγιορ., Πελαγίας οἰσίας, Ταΐσας οἰσίας	21
9	T	'Ιακώβου 'Απ. 'Αλφαίου, 'Ανδρονίκου ὁσ., 'Αδραμί & Λώτ δικαίων	22
10	Π	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτ., Θεοφίλου ὁμολογητοῦ	23
11	Π	Φιλίππου διακόνου, Θεοφάνους Γραπτοῦ μάρτυρος	24
12	Σ	Πρόδου, Ταράχου, 'Ανδρονίκου μ., Συμεῶν Νέου Θεολόγου	25
13	K	Δ' ΛΟΥΚΑ (ΑΓ. ΠΑΤ. Ζ ΟΙΚ. ΣΥΝ.) , Κάρπου, Παπύλου, κ.λπ μαρτύρων	26
14	Δ	Ναζαρίου, Γερβασίου μαρτύρων, Κοσμά ὁσ. ποιητοῦ	27
15	T	Λουκιανού ἱερομ., Σαβδίου ὁσ., Βάρσου ὁσ., Εὐθυμίου ἐπ.	28
16	T	Λογγίνου μ. ἐκατοντάρχου, Λεοντίου καὶ σὺν αὐτῷ μαρτύρων	29
17	Π	'Ωσπὲ προφήτου, 'Ανδρέου ὁμομ. τοῦ ἐν Κρίσει	30
18	Π	† Λουκά Εὐαγγ., Συμεῶν & Θεοδώρου ὁσίων, Μαρίνου μάρτυρος	31
19	Σ	'Ισηλ. προφ., Οὐάρου μάρτυρος, Κλεοπάτρας οἰσίας	1
20	K	ΣΤ ΛΟΥΚΑ , Γερασίμου ὁσ. Κεφ., 'Αρτεμίου μ., Ματρώνης ὁσ. ἐν Χίφ	2
21	Δ	'Ιλαρίωνος ὁσ. Μεγάλου, Χριστοδούλου ὁσίου ἐν Πάτμῳ	3
22	T	'Αδερχίου ἐπισκόπου θαυματουργοῦ καὶ 7 παιδῶν ἐν 'Εφέσσῳ	4
23	T	† 'Ιακώβου 'Απ. 'Αδελφοθέου Α' ἐπισκόπου 'Ιεροσολύμων	5
24	Π	'Αρέθα μεγαλομ., καὶ σὺν αὐτῷ, Σεβαστιανῆς μάρτυρος	6
25	Π	Μαρκιανοῦ μ., Χρυσοφίου μ., Ταθίθας ἐλεήμονο	7
26	Σ	Δημητρίου μεγαλομ. Μυροβλήτου , 'Ιωάσαφ ὁσίου (Αγία)	8
27	K	Ζ ΛΟΥΚΑ , Νέστορος μ., Πρόκλης συζ. Πιλάτου, Κυριακοῦ Κων/λεως	9
28	Δ	Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μ., Εὐνίκης μ., Ἄγγελῆ νεομάρτυρος	10
29	T	'Αναστασίας ὁσ. Ρωμαίας, 'Αδραμίου ὁσίου	11
30	T	Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μ., Κλεόπα 'Απ., 'Αστερίου κ.λπ. μαρτ.	12
31	Π	Στάχυος, 'Απελλοῦ, 'Αριστοδοῦλου κ.λπ. 'Αποστόλων	13

'Αναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
6	Γ ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Β' Κορ. θ' 6-11	Λουκ. ζ' 11-16
13	Δ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ (ΑΓ. ΠΑΤ.)	Τίτ. γ' 8-15	Λουκ. η' 4-15
20	ΣΤ ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	'Εφ.σ. β' 4-10	Λουκ. η' 26-39
26	'Αγ. Δημητρίου Μυροβλήτου	Β' Τιμ. β' 1-10	'Ιωαν. ιε' 17-ιστ' 2
27	Ζ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	'Εφ.σ. β' 14-22	Λουκ. η' 41-56

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«**ΚΕΦΑΛΗ** δὲ Χριστοῦ, τουτέστι τοῦ καθ' ὑπεροχὴν μυστικῶς ἀποπεφασμένου **ΛΟΓΟΥ**, ἔστιν ὁ πάντων ἀπολύτως κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρως ἐξωκισμένος **ΝΟΥΣ** (**ΠΑΤΗΡ**), ὃν ὡς φῶσει **ΝΟΥ ΛΟΓΟΣ** ὑπάρχων ὁ Χριστὸς νοούμενος ποιεῖ γνωστὸν τοῖς ἀξίοις. «**Ο**» γὰρ «ἐωρακὼς ἐμέ», φησίν, ἐώρακε τὸν **ΠΑΤΕΡΑ**. Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ τοῦ Λόγου νόησις ἀρίδηλος τοῦ Γεννήσαντος αὐτὸν **Νοῦ** (**ΠΑΤΡΟΣ**) καθέστηκε γνῶσις, ὡς ἐν αὐτῷ δεικνύντος ὑπέσταντομενον κατ' οὐσίαν τὸν **Νοῦν** (**ΠΑΤΕΡΑ**)»

(Αγιος Μάξιμος Ὁμολογητής, ΕΠΕ, Φιλοκαλία, τ. 14Β, σελ. 156)

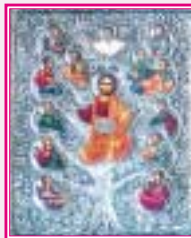
Παλ. Ἡμερ.	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 10, Νύξ ὥρας 14	Ν.Η.
1 Π	† Κοσιμά & Δαμιανού τῶν Ἀναγύρων, Δαυῖδ ἐν Εὐδοίᾳ	14
2 Σ	Ἀκινδύνου, Πηγαίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου μαρτύρων	15
3 Κ	Ε' ΛΟΥΚΑ , Ἀεψιμά, Ἰωσήφ, Ἀειθαλά, μαρτύρων	16
4 Δ	Ἰωαννικίου Μεγάλου, Πορφυρίου μάρτ., Νικάνδρου μάρτ.	17
5 Τ	Γαλακτιῶνος & Ἐπιστήμης μαρτ., Ἐρμά, Φιλολόγου ἐκ τῶν 70	18
6 Τ	Παύλου Κων/λεως ὁμολ., Λουκά ὁσίου, Παύλου ὁσίου Σαλοῦ	19
7 Π	Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων, Λαζάρου ὁσίου	20
8 Π	† Σύναξις Ἀρχαγγέλων & Ἀσωμάτων Δυνάμεων (Ἀργία)	21
9 Σ	Ἵουσιφόρου μ., Πορφυρίου μ., Νεκταρίου Αἰγ., Θεοκίστης ὁσ.	22
10 Κ	Η' ΛΟΥΚΑ , Ροδίῶνος, Σωσιπάτρου, Ὀλυμπά κ.λ.π. ἂπ. ἐκ τῶν 70	23
11 Δ	Μηνά, Βίκτωρος, Βικεντίου μαρτ., Στεφανίδου μάρτυρος	24
12 Τ	Ἰωάννου Ἐλεήμονος, Νεΐλου ὁσίου Σιναΐτου	25
13 Τ	† Ἰωάννου Χρυσοστόμου πατρ. Κίλεως, Δαμασκηνοῦ ὁσ. (Ἀργία)	26
14 Π	Φιλίππου ἂπ., Γρηγορίου Παλαμά, Κωνίνου νεομ. (Ἀργία)	27
15 Π	Γουρίου, Σαμωνά & Ἀδίδου μαρτύρων (Ἀρχὴ Νηστείας)	28
16 Σ	Ματθαίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ	29
17 Κ	Θ' ΛΟΥΚΑ , Γρηγορίου ἐπ. Νεοκασαρείας, Γενναδίου ὁσίου	30
18 Δ	Πλάτωνος, Ρωμανοῦ μαρτύρων, Ζαχαρίου μάρτυρος	1
19 Τ	Ἀδδίου προφήτου, Βαρλαάμ μάρτυρος	2
20 Τ	Πρόξλου Κίλεως, Γρηγορίου Δεκαπύου (Προσεῖρτια Εἰσοδίου)	3
21 Π	† ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	4
22 Π	Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστ., Κικιλίας μάρτυρος	5
23 Σ	Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγαντίνου, Ἀμφιλοχίου ἐπ. Ἰονίου	6
24 Κ	ΙΓ' ΛΟΥΚΑ , Κλήμεντος Πάπα Ρώμης, Πέτρου ἐπ., Θεοδώρου μ.	7
25 Δ	† Αἰκατερίνης μεγαλ., Μερχουρίου μ. (Ἀπόδ. Εἰσοδίων - Ἀργία)	8
26 Τ	Στυλιανοῦ Παφλαγ., Νίκωνος τοῦ "Μετανοεῖτε", Ἀλυπίου μ.	9
27 Τ	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου μεγαλομ., Ναθαναὴλ ὁσίου	10
28 Π	Στεφάνου ὁσ., Ἀνδρέου, Πέτρου, Ἰωάννης μαρτύρων	11
29 Π	Παραμόνου & Φιλομένου τῶν μαρτύρων	12
30 Σ	Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου (Ἀργία)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
3	Ε' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Γαλ. σ' 11-18	Λουκ. ισ' 19-31
8	Σύναξ. Ἀρχαγγέλων	Ἐβρ. β' 2-10	Λουκ. ι' 16-21
10	Η' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Ἐφεσ. β' 4-10	Λουκ. ι' 25-37
13	Ἄγ. Ἰ. Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ' 26-η' 2	Ἰωάν. ι' 9-16
14	Ἄγ. Φιλίππου Ἀποστ.	Πράξ. η' 26-39	Ἰωάν. α' 44-52
17	Θ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Ἐφεσ. β' 14-22	Λουκ. ιβ' 16-21
21	ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐβρ. θ' 1-7	Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28
24	ΙΓ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Ἐφεσ. δ' 1-7	Λουκ. ιη' 18-27
25	Ἄγ. Αἰκατερίνης	Γαλ. γ' 23 - δ' 5	Μαρκ. ε' 24-34
30	Ἄγ. Ἀνδρέου Ἀποστόλου	Α' Κορ. δ' 9-16	Ἰωάν. α' 35-52

**Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝΩΝΕΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**

«ΠΑΤΕΡ... οὐ περί τούτων δέ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περί τῶν πιστευόντων
διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες
ἐν ὧσιν καθὼς σύ, ΠΑΤΕΡ, ἐν ἐμοὶ καγὼ
ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα
ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας... ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐμῶν,
**ΕΓΩ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥ ΕΝ ΕΜΟΙ,
ΙΝΑ ΩΣΙ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΕΝ»**

(Ἰωάν. ΙΖ' 20-23).

Παλ. Ἡμερ.	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 9, Νύξ ὥρας 15	N.H.
1	K ΙΔ' ΛΟΥΚΑ , Ναούμ προφήτου, Φιλαρέτου ὄσιου, Θεοκλήτου ὄσ.	14
2	Δ Ἀδάραχμὴ προφήτου, Κυρίλλου ὄσ., Μυρώπης μάρτυρος	15
3	T Σοφονίου προφήτου, Ἀγγελὴ νεομάρτ., Θεοδώρου μάρτυρος	16
4	T † Βαρθάρου μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ὄσιου	17
5	Π Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγασμένου , Διογένους μάρτυρος (Ἀργία)	18
6	Π † Νιζολάου ἐπισκόπου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ (Ἀργία)	19
7	Σ Ἀμβρόσιου ἐπισκ. Μεδιόλων, Γρηγορίου ὄσιου	20
8	K Γ ΛΟΥΚΑ , Παταπίου ὄσ., Σωσθένους, Ἀπολλῶ κ.λπ. ἐκ τῶν 70	21
9	Δ † Σύλληψις Ἀγ. Ἄννης Μητρός τῆς Θεοτόκου (Ἀργία)	22
10	T Μηνᾶ, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων	23
11	T Δανιὴλ Συλίτου, Λεοντίου ὄσιου, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων	24
12	Π Στυριδῶνος ἐπ. Τριμηθιῶνος Θαυματουργοῦ (Ἀργία)	25
13	Π Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίας, Λουκίας μαρτύρων	26
14	Σ Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μαρτύρων	27
15	K ΙΑ' ΛΟΥΚΑ (ΠΡΟΠΑΤΟΡ.) , Ἐλευθερίου μάρτ., Ἀνθείας μάρτ.	28
16	Δ Ἀγγαίου προφ., Θεοφανοῦς Βασιλ., Μοδέστου ἐπισκόπου	29
17	T Δανιὴλ πρ. & 3 παίδων, Διονυσίου ἐπ. Ζακύνθου θαυματουργοῦ	30
18	T Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς τῶν μαρτύρων, Μοδέστου ἐπ. Ἱερουσόλυμον	31
19	Π Βονιφατίου, Ἀγλαΐδος μάρτ., Γρηγεντίου ἐπ. Αἰθιοπίας	1
20	Π † Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου μ., Φιλογονίου (Πρῶτος Χριστιανός)	2
21	Σ Ἰουλιανῆς & 500 μαρτ., Θεμιστοκλέους μάρτυρος	3
22	K ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ , Ἀναστασίας τῆς Φαρακαλοκλιτρίας	4
23	Δ Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτ., Παύλου Νεοκαισαρείας	5
24	T Εὐγενίας ὄσιας, Φιλίππου μ., Βασίλλας μ. (Παρ. Χριστιανός)	6
25	T † Ἡ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ (Ἀργία)	7
26	Π ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	8
27	Π † Στεφάνου ἀρχidiaκόνου & πρωτομάρτυρος (Ἀργία)	9
28	Σ Τῶν ἐν Νιζομηδεία διωρυῶν μαρτ., Δόμνας μάρτυρος	10
29	K ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ , 14.000 ἠλιῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναίκα.	11
30	Δ † Ἀνουσίας μ. & Γεδεὼν νεομ. ἐν Τυρνάβῳ	12
31	T Μελάνης ὄσ. Ρωμαίας, Γελασίου ὄσ. (Ἀπ. Χριστουγέννων)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΙΔ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Ἐφ. ε' 8-19	Λουκ. ιη' 35-43
5	Ἁγίου Σάββα	Γαλ. ε' 22-στ' 2	Ματθ. ια' 27-30
6	Ἁγίου Νιζολάου	Ἐδρ. ιγ' 17-21	Λουκ. στ' 17-23
8	Γ ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ	Ἐφ. στ' 10-17	Λουκ. ιγ' 10-17
9	Σύλ. Ἀγ. Ἄννης	Γαλ. δ' 22-27	Λουκ. η' 16-21
12	Ἁγίου Στυριδῶνος	Ἐφ. ε' 8-19	Ἰωάν. ι' 9-16
15	ΙΑ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ (Προπατ.)	Β' Τιμ. α' 8-18	Λουκ. ιδ' 16-24
22	ΚΥΡ. ΠΡΟ ΓΕΝΝ. ΧΡΙΣΤΟΥ	Ἐδρ. ια' 9-10, 32-40	Ματθ. α' 1-25
25	ΓΕΝ. Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ	Γαλ. δ' 4-7	Ματθ. β' 1-12
26	ΣΥΝ. ΥΠΕΡ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐδρ. β' 11-18	Ματθ. β' 13-23
27	Ἁγίου Στεφάνου	Πρ. στ' 8-ζ' 5, ζ' 47-60	Ματθ. κα' 33-42
29	ΚΥΡ. ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤ. ΓΕΝΝ.	Γαλ. α' 11-19	Ματθ. β' 13-23

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ ΚΑΛΕΙ ΩΣ ΚΕΦΑΛΗ ΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΑΝΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ

«Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐάν μὴ ὁ ΠΑΤΗΡ ὁ πέμψας με ἔλκωσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς Προφήταις καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ Θεοῦ. Πᾶς ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς με... καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐάν μὴ ᾗ δεδομένος αὐτῷ ἐκ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ μου» (Ἰωάν. ΣΤ' 44, 45-65).

Παλ. Ημερ.		ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009* *Ήμερα 31. Ήμερα ώρας 10, Νύξ ώρας 14	N.H.
1	T	† ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΧΡΙΣΤΟΥ, Μεγ. Βασιλείου καί Ἐρμελείας μητρ. αὐτ.	14
2	Π	Σιλδέστρου Ρώμης, Σεραφεῖμ ὁσ. ἐν Σαράφ (Προεόρτ. Θεοφ.)	15
3	Π	† Μαλαχίου προφ., Γορδίου μάρτ., Πέτρου ὁσ. Σημειοφόρου	16
4	Σ	Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου	17
5	K	ΠΡΟ ΦΩΤΩΝ , Θεωνά, Θεοπέμπτου μ. (Παραμ. Θεοφ. - Νηστεία)	18
6	Δ	† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ , Ρωμανοῦ ἱερομάρτυρος (Ἀργία)	19
7	T	Σύναξις ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Ἀργία)	20
8	T	Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας	21
9	Π	Πολνεύκτου μάρτ., Εὐστρατίου ὁσίου θαυματουργοῦ	22
10	Π	Γρηγορίου ἐπ. Νύσσης, Δομητιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς	23
11	Σ	Θεοδοσίου ὁσίου Κοινοῦ, Θεοδοσίου ὁσίου Φιλοθέτου	24
12	K	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ , Τατανῆς χ.π.λ., μαρτύρων, 8 μάρτ. ἀπὸ Νικαίας	25
13	Δ	Ἐρμούλου & Στρατονίου μαρτύρων, Μαξιμου ὁσίου	26
14	T	Ἐν Σινᾷ & Ραῖθῃ ἀνακερθέντων πατέρων (Ἀπ. Θεοφ.)	27
15	T	Παύλου Θηβαίου, Ἰωάννου Καλνίτιου ὁσίων	28
16	Π	Προσκύνησις ἀλύσεως ἀπ. Πέτρου, Πενσίππου μάρτυρος	29
17	Π	† Ἄντωνιου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου Νεομάρτυρος (Ἀργία)	30
18	Σ	Ἄθανασίου & Κυρίλλου πατρ/χῶν Ἀλεξανδρείας (Ἀργία)	31
19	K	ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ) , Μάρκου Εὐγεν. ἐπ. Ἐφέσ., Μακαρίων ὁσ.	1
20	Δ	† Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου , Εὐσεβίου μ. & σὺν αὐτῷ (Ἀργία)	2
21	T	Μαξιμου ὁσίου ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος	3
22	T	† Τιμοθέου Ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρου	4
23	Π	Κλήμεντος μ., Ἀγαθαγγέλου μ., Διονυσίου ὁσίου ἐν Ὀλίμπω	5
24	Π	Ξένης ὁσ., Βαβύλα ἱερομ., Φίλωνος μάρτ., Ἑλλαδίου μάρτυρος	6
25	Σ	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Κων/λεως , Δημητρίου ὁσίου (Ἀργία)	7
26	K	ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡ.) , Ξενοφώντος ὁσ. & τῆς συνοδείας αὐτοῦ	8
27	Δ	† Ἀνακομιδῆ Λειψάνων ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Ἀργία)	9
28	T	Εὐφραῖμ ὁσίου Σύρου, Ἰσαΐα ὁσίου Σύρου, Παλλαδίου ὁσίου	10
29	T	Ἀνακομιδῆ λειψάνων ἁγίου Ἰγνατίου Θεοφόρου	11
30	Π	Ἄγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰωάννου (Ἀργία)	12
31	Π	Κύρου & Ἰωάννου Ἀναγ., Ἀθανασίας & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	13

* Τό Ἅγιον Πάσχα, κατά τό ἔτος 2009, εορτάζεται τήν 6ην Ἀπριλίου

Ἄναγνώσματα Κυριακῶν καί μεγάλων ἑορτῶν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΠΕΡ. ΙΧΡΙΣΤΟΥ, Μ. Βασ.	Κολ. 6' 8-12	Λουκ. 6' 20-21, 40-52
5	ΚΥΡ. ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	Β' Τιμ. 8' 5-8	Μάρκ. α' 1-18
6	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	Τιτ. 6' 11-14, γ' 4-7	Ματθ. γ' 13-17
7	Ἄγιου Ἰωάννου Προδρόμου	Πράξ. ιθ' 1-8	Ἰωάν. α' 29-34
12	ΚΥΡ. ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	Ἐφ. 8' 7-13	Ματθ. 8' 12-17
17	Ἄγιου Ἀντωνίου	Ἐβρ. ιγ' 17-21	Λουκ. στ' 17-23
18	Ἄγιον Ἀθανασίου - Κυρίλ.	Ἐβρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19
19	ΙΕ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧ.)	Α' Τιμ. 8' 9-15	Λουκ. ιθ' 1-10
20	Ἄγ. Εὐθυμίου	Β' Κορ. 8' 6-15	Λουκ. στ' 17-23
25	Ἄγ. Γρηγορίου Θεολόγου	Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2	Ἰωάν. ι' 9-16
26	ΙΣΤ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡ.)	Β' Τιμ. γ' 10-15	Λουκ. ιη' 10-14
27	Ἄγ. Ἰωάννου Χρυσοστ.	Ἐβρ. ζ' 26-η' 2	Ἰωάν. ι' 9-16
30	Ἄγιον Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐβρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19

Τό Ἅγιον Πάσχα, κατά τό ἔτος 2009, εορτάζεται τήν 6ην Ἀπριλίου

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΑΠΟΣΤ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.	
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	5	ΠΡΟ ΦΩΤΩΝ	Πρὸ Φώτων	Δ'	Ε'
	12	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	Μ. τ. Φῶτα	πλ. Α'	ΣΤ'
	19	ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ)	ΑΒ'	Πλ. Β'	Ζ'
	26	ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡΙΣ.)	ΑΓ'	Βαρυς	Η'

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

		ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΑΠΟΣΤ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	7	Μετά τά Φῶτα*	—*	Α'	Α'
	14	ΙΒ' Λουκᾶ (10 ΛΕΠΡ.)*	—*	Β'	Β'
	21	ΙΕ' Λουκᾶ (ΖΑΚΧ.)*	ΑΒ'	Γ'	Γ'
	28	ΙΖ' Ματθ. (ΧΑΝΑΝ.)	ΙΖ'	Δ'	Δ'
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	4	ΙΣΤ' Λουκᾶ (Τελ.-Φαρ.)	ΔΓ'	πλ. Α'	Ε'
	11	ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου)	ΔΔ'	πλ. Β'	ΣΤ'
	18	Τῶν Ἀπόκρρω	Ἀπόκρρω	Βαρύς	Ζ'
	25	Τῆς Τυροφάγου	Τυροφάγου	πλ. Δ'	Η'
ΜΑΡΤΙΟΣ	3	Α' Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας)	Α' Νηστειῶν	Α'	Θ'
	10	Β' Νηστειῶν (Γρ. Παλαμά)	Β' Νηστειῶν	Β'	Γ'
	17	Γ' Νηστειῶν (Στ/σεως)	Γ' Νηστειῶν	Γ'	ΙΑ'
	24	Δ' Νηστειῶν (Ἰω. Κλίμακος)	Δ' Νηστειῶν	Δ'	Α'
	31	Ε' Νηστειῶν (Μαρ. Αἰγυπτίας)	Ε' Νηστειῶν	πλ. Α'	Β'
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	7	Τῶν Βαΐων	Βαΐων	—	—
	14	ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	Α'	—	—
	21	Β' τοῦ Θωμᾶ	Β'	—	Α'
	28	Γ' τῶν Μυροφόρων	Γ'	Β'	Δ'
ΜΑΪΟΣ	5	Δ' τοῦ Παραλύτου	Δ'	Γ'	Ε'
	12	Ε' τῆς Σαμαρείτιδος	Ε'	Δ'	Ζ'
	19	ΣΤ' τοῦ Τυφλοῦ	ΣΤ'	πλ. Α'	Η'
	26	Ζ' τῶν ἁγ. 318 Πατ. Α' Οἰκ. Συν.	Ζ'	πλ. Β'	Γ'
ΙΟΥΝΙΟΣ	2	Η' Τῆς Πεντηκοστῆς	Η'	—	—
	9	Α' Ματθαίου (Ἀγ. Πάντων)	Α'	πλ. Δ'	Α'
	16	Β' Ματθαίου (Ἀγιορ. Πατέρ.)	Β'	Α'	Β'
	23	Γ' Ματθαίου	Γ'	Β'	Γ'
	30	Ἀγ. 12 Ἀποστόλων	Ἀγ. Ἀποστ.	Γ'	Δ'

* Ἰδε σχετικὴν ὑποσημείωσιν σελίδος 15 του παρόντος ἡμερολογίου.

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ 2008

		ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΑΠΟΣΤ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
ΙΟΥΛΙΟΣ	7	Ε' Ματθαίου	Ε'	Δ'	Ε'
	14	Τῶν ἁγ. Πατέρ. Δ' Οἰκ. Συν.	Ἀγ. Πατέρων	πλ. Α'	ΣΤ'
	21	Ζ' Ματθαίου	Ζ'	πλ. Β'	Ζ'
	28	Η' Ματθαίου	Η'	Βαρύς	Η'
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	4	Θ' Ματθαίου	Θ'	πλ. Δ'	Θ'
	11	Γ' Ματθαίου	Γ'	Α'	Γ'
	18	ΙΑ' Ματθαίου	ΙΑ'	Β'	ΙΑ'
	25	ΙΒ' Ματθαίου	ΙΒ'	Γ'	Α'
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	1	ΙΓ' Ματθαίου - Ἰνδίκτου	Ἰνδίκτου	Δ'	Β'
	8	Πρὸ τῆς Ὑψώσεως	ΚΒ'	πλ. Α'	Γ'
	15	Μετά τὴν Ὑψωσιν	ΚΑ'	πλ. Β'	Δ'
	22	Α' Λουκᾶ	ΙΣΤ'	Βαρύς	Ε'
	29	Β' Λουκᾶ	ΙΖ'	πλ. Δ'	ΣΤ'
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	6	Γ' Λουκᾶ	ΙΗ'	Α'	Ζ'
	13	Δ' Λουκᾶ - Ἀγ. Πατέρων	Ἀγ. Πατέρων	Β'	Η'
	20	ΣΤ' Λουκᾶ	Κ'	Γ'	Θ'
	27	Ζ' Λουκᾶ	ΚΑ'	Δ'	Γ'
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	3	Ε' Λουκᾶ	ΚΒ'	πλ. Α'	ΙΑ'
	10	Η' Λουκᾶ	ΚΓ'	πλ. Β'	Α'
	17	Θ' Λουκᾶ	ΚΔ'	Βαρύς	Β'
	24	ΙΓ' Λουκᾶ	ΚΕ'	πλ. Δ'	Γ'
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	1	ΙΔ' Λουκᾶ	ΚΣΤ'	Α'	Δ'
	8	Γ' Λουκᾶ	ΚΖ'	Β'	Ε'
	15	ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων)	Ἀγ. Ἐλευθερίου	Γ'	ΣΤ'
	22	Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως	Πρὸ Χρ. Γεν.	Δ'	Ζ'
	29	Μετά Χριστοῦ Γέννησιν	Μετά Χρ. Γέν.	πλ. Α'	Η'

*Συμβολικά παραστάσεις τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ὡς Θριαμβευούσης καὶ Στρατευομένης, καθὼς καὶ τῆς Κολάσεως.
(Σύγχρονος Φορητὴ Εἰκὼν. Ἐκδοσις Οἴκου Ἀπέρρη)*

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΩΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΑΓΙΟΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΑΙ **ΕΦΟΔΙΟΝ** ΚΑΤΑ

ΤΩΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΑΙΡΕΤΙΚΩΝ,
ΘΕΟΜΑΧΩΝ, ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ, ΤΡΙΑΔΟΜΑΧΩΝ,
ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΩΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΩΝ ΚΑΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΟΛΗΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ

ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΥ ΛΕΡΝΑΙΑΣ ΥΔΡΑΣ, ΟΙΤΙΝΕΣ
ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΟΤΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΙΑ
ΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΟΤΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΑΓΙΑ
ΤΡΙΑΣ, ΩΣΑΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΗΤΟ Ο ΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΤΑΥΤΟΥΡΓΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΟΣ. ΜΙΑ ΤΟΙΑΥΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ

ΘΕΟΝ ΩΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τό ἐπιλεγέν θέμα τοῦ ἐφετεινοῦ Ἡμερολογίου 2008 εἶναι «**Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**».

Τό θέμα αὐτό εἶναι μία ἀπό τίς σημαντικώτερες πτυχές τοῦ **ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ**.

Τό Ἐκκλησιολογικόν Δόγμα, τό ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τήν **ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, εἶναι, ὅπως ὅλα τά Δόγματα, πολύ μεγάλο, πολύπλευρον, πολυἔδρον καί πολύπτυχον, ἀλλά καί ἀλληλένδετον μέ τά ἄλλα Δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

Μία ἀπό τίς σημαντικώτερες πτυχές του εἶναι καί τό περὶ τῆς **«ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**, ἥτοι περὶ τῆς Ἀρχῆς, τῆς Ἐξουσίας, τῆς Διοικησεως, τῆς Κυβερνήσεως, τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**.

Ὅπως γνωρίζομεν, φυσική ἀνάγκη εἶναι εἰς τόν κόσμον τόν ὁποῖον ζῶμεν νά ὑπάρχη διά τά πρόσωπα, τά πράγματα καί τίς καταστάσεις μία **ΑΡΧΗ**, μία **ΕΞΟΥΣΙΑ**, μία **ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ**, μία **ΗΓΕΜΟΝΙΑ**, ἥτοι **ΜΙΑ ΚΕΦΑΛΗ**, ὁποῖα νά διοικῆ καί νά ἐξουσιάζη.

Αὐτό τό βλέπομεν καί εἰς τήν ζωήν μας: δέν ὑπάρχει εἰς τόν κόσμον αὐτόν μικρή ἢ μεγάλη κοινωνία ἢ ὁποῖα νά μὴν ἔχη τόν Ἀρχηγόν της, τόν Διοικητήν της, τόν Στρατηγόν της, τόν Ἡγεμόνα της, τόν Βασιλέα της, τόν Αὐτοκράτορά της, τόν Κυβερνήτην της, τήν **ΚΕΦΑΛΗΝ** της, νά τήν διοικῆ καί νά τήν ἐξουσιάζη.

Καίτοι ὑπάρχουν διαφορετικῆς ὀνομασίας εἰς τό περὶ Διοικήσεως θέμα, ἢ ἔννοια ὁμων ὄλων τῶν τίτλων αὐτῶν εἶναι ἡ ἰδία, ἥτοι **ΚΕΦΑΛΗ**.

Ἀκόμη καί εἰς τό μικρόν κύτταρον τῆς Κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, τήν οἰκογένειαν, ὑπάρχει ὁ Ἀρχηγός της καί ἡ Κεφαλή της, ὁ **Πατέρας**.

Ἐπίσης καί εἰς τόν ἀόρατον Ἀγγελικόν κόσμον βλέπομεν ὅτι ὑπάρχουν Ἀρχάγγελοι οἱ ὁποῖοι Διοικοῦν τά διάφορα τάγματα τῶν Ἀγγελικῶν δυνάμεων.

Παντοῦ ὑπάρχει μία **ΑΡΧΗ**, μία **ΕΞΟΥΣΙΑ**, μία **ΗΓΕΜΟΝΙΑ**, μία **ΒΑΣΙΛΕΙΑ**, μία **ΚΕΦΑΛΗ** καί δέν θά ἦτο δυνατόν νά στερηθῆται **Κεφαλῆς** ἡ **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, νά εἶναι Ἀκεφάλος ἡ **ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**. Ἀπεναντίας, ἔχει **Κεφαλὴν** ἡ Ἐκκλησία, τήν ὑπερτάτην **Κεφαλὴν**, τόν Θεόν **Πατέρα**, κατὰ τόν Ἀπόστολον Παῦλον: **«Εἷς Θεός καί ΠΑΤΗΡ πάντων, ὁ ΕΠΙ πάντων καί ΔΙΑ πάντων καί ΕΝ πᾶσιν ἡμῖν»** (Ἐφεσ. Δ' 6).

Δέν εἶναι **ΑΚΕΦΑΛΟΣ** ἡ **Βασιλεία τοῦ Θεοῦ**, οὔτε εἶναι κτίσμα ἡ **Κεφαλή της**. Ἐχει **Κεφαλὴν** αὐτόν τόν Ἄκτιστον Θεόν. Διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ **Βασιλεία τοῦ Θεοῦ**, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Θεόπνευστος καί Οἰκουμενικός Διδάσκαλος, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: **«Τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ Χριστοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ὠνόμασεν»** (PG 49, 227), χάριν τῆς ὁποίας ἐγινεν ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, **«ὁ οὐρανός διά τὴν Ἐκκλησίαν, οὐχ ἡ Ἐκκλησία διά τόν οὐρανόν»** (PG 52, 429), καί ἡ ὁποῖα εἶναι ὑψηλότερα τοῦ Οὐρανοῦ καί πλατυτέρα τῆς γῆς, **«Ἡ Ἐκκλησία τοῦ οὐρανοῦ ὑψηλότερα ἐστὶ, τῆς γῆς πλατυτέρα ἐστίν»** (PG 52, 402).

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ **ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΒΑΣΙΛΕΙΑ** συμπεριλαμβάνει Σύμπαντα τόν Οὐρανόν καί τήν γῆν. Συμπεριλαμβάνει μέλη καί εἰς τόν ἀόρατον καί εἰς τόν ὀρατόν κόσμον, Ἀγγέλους καί ἀνθρώπους, τήν Θριαμ-

βεύουσαν Ἐκκλησίαν καί τήν ἐπί γῆς Στρατευομένην Ἐκκλησίαν.

Μία τέτοια **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** ἢ **ΒΑΣΙΛΕΙΑ**, αὐτῆς τῆς Δυνάμεως, αὐτοῦ τοῦ Μεγέθους, αὐτῆς τῆς Ἐκτάσεως, αὐτῶν τῶν Διαστάσεων καί αὐτῆς τῆς Ἀποστολῆς, θά ᾗτο φυσικῶς Ἀδύνατον νά εἶναι **ΑΚΕΦΑΛΟΣ**, νά μὴν ἔχη **ΑΡΧΗΝ**, **ΕΞΟΥΣΙΑΝ**, **ΗΓΕΜΟΝΑ**, **ΒΑΣΙΛΕΑ**, νά μὴν ἔχη **ΚΕΦΑΛΗΝ** νά τήν Κυβερνᾷ, νά τήν Ἐξουσιάσῃ, νά τήν Διοικῆ καί νά Βασιλεύῃ ἐπ' Αὐτῆς ὡς φυσικός Βασιλεύς εἰς τήν Βασιλείαν Του.

Ἡ Ἐκκλησία λοιπόν τοῦ **ΘΕΟΥ**, ἡ ὁποία εἶναι **«Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**, κατὰ τόν Ἀπόστολον Παῦλον (Α' Τιμ. Γ' 15), εἶναι φύσει καί Αὐτοδικαίως ἡ **ΒΑΣΙΛΕΙΑ** τοῦ **ΘΕΟΥ**, ἡ **ΒΑΣΙΛΕΙΑ** τῆς **ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ**.

Περί αὐτῆς τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** καί **ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ**, περί Αὐτοῦ τοῦ **ΒΑΣΙΛΕΩΣ** καί περί Αὐτῆς τῆς **ΚΕΦΑΛΗΣ** θά γίνῃ ἀναφορά εἰς τό περί **«ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** Ἐκκλησιολογικόν Δόγμα τοῦ ἐφετεινοῦ Ἡμερολογίου 2008.

*«Ἐγώ εἰμι ἡ Ἄμπελος
ἡ ἀληθινή
καί ὁ Πατήρ μου
ὁ Γεωργός ἐστὶ ...ἔγώ
εἰμι ἡ Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ
κλήματα»*

(Ἰωάν. ΙΕ' 1, 5)

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑ

Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

*«Ἴνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν ΟΙΚΩ ΘΕΟΥ ἀναστρέφεσθαι,
ἣτις ἐστὶν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ Ζώντος,
Στύλος καί Ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας»*
(Ἀπ. Παῦλος Α' Τιμ. Γ' 15).

«ΚΕΦΑΛΗ δέ Χριστοῦ Ο ΘΕΟΣ»
(Ἀπ. Παῦλος Α' Κορ. ΙΑ' 3).

*«ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ
ΚΕΦΑΛΗ ΗΜΩΝ ΩΝ»*

*«Ὅπου γάρ ἂν Μία τῆς Τριάδος Ὑπόστασις πάρη πᾶσα
πάρεστιν ἡ Τριάς»* (Ἄγ. Ἰωάν. Χρυσόστομος, PG 62, 140).

Ἡ **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»** ὡς **ΘΕΟΣΥΣΤΑΤΟΣ** καί **ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ** Ὅργανισμός, ἦτοι **Κοινωνία**, **Σχέσις**, Ἐνωσις κτιστῶν λογικῶν ὄντων μετὰ τοῦ **ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ** καί **ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ**, ἐπολεμήθη ἐξ ἀρχῆς τῆς ὑπάρξεώς της, καί θά πολεμῆται μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τάς ἀνεξιχνίαστους Θείας Βουλᾶς.

Ἡ **ΚΕΦΑΛΗ** Τῆς ὁμοως, **ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ** καί **ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ** τῶν Ἀπάντων καί **ΠΟΙΗΤΗΣ** τῶν Αἰώνων, μᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι, **«ΚΑΙ ΠΥΛΑΙ ΑΔΟΥ ΟΥ ΚΑΤΙΣΧΥΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΗΣ»** (Ματθ. ΙΣΤ' 18).

Δηλαδή καί αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου νά ἀνοίξουν καί νά πολεμήσουν τήν **ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** δέν θά τήν νικήσουν, διότι ἔχει Θεϊκές δυνάμεις μέσα της καί εἶναι **ΑΗΤΗΤΟΣ**.

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἔγινε εἰς τόν Οὐρανόν, εἰς τόν ἄυλον κόσμον, εἰς τὰ Ἀγγελικά Τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, καί ἐγένετο ἡ πτώσις τοῦ Ἐωσφόρου καί τοῦ Τάγματος τό ὅποιον παρέσυρεν.

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἔγινε ὑπό τοῦ ὄφρεως Διαβόλου καί εἰς τούς Πρωτοπλάστους μέσα εἰς τόν Παράδεισον, εἰς τήν ἐν Ἐδέμ Στρατευομένην Ἐκκλησίαν, ἡ ὅποια εἶχε Κεφαλήν τόν Χριστόν κατά τόν Ἅγιον Νεκτάριον, καί ἐξωρίσθησαν ἐξ αὐτοῦ οἱ Πρωτόπλαστοι.

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καί μετά τήν ἐξορίαν τῶν Πρωτοπλάστων ὑπό τοῦ Καῖν, τοῦ Πρώτου Διώκτη τῆς ἐπί γῆς Ἐκκλησίας, κατά τόν Ἅγιον Νεκτάριον. Ὁ Καῖν ἠγέρθη κατά τοῦ Δικαίου Ἄβελ καί ἐξέχεε τό αἷμα αὐτοῦ, τό ὅποιον θά ἐκζητηθῇ, κατά τόν λόγον τοῦ Χριστοῦ: *«ἵνα ἐκζητηθῇ τό αἷμα πάντων τῶν Προφητῶν τό ἐκχυνόμενον ἀπό καταβολῆς κόσμου ἀπό τῆς γενεᾶς ταύτης ἀπό τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξύ τοῦ Θυσιαστηρίου καί τοῦ Οἴκου»* (Λουκ. ΙΑ' 50-51), *«ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπί τῆς γῆς ἀπό τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ Δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ Ναοῦ καί τοῦ Θυσιαστηρίου»* (Ματθ. ΚΓ' 35).

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καί ἐν συνεχείᾳ, ὑπό τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους, τοῦ διαβόλου, ἐναντίον ὧσων ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἤτοι ἐναντίον τῶν Δικαίων, τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Προ-

φητῶν, τῶν Ἁγίων καί Ὁσίων, διὰ νά τοὺς χωρίσῃ ἀπό τόν Θεόν, ὅπως ἐχώρισε καί τοὺς Πρωτοπλάστους. Ὁ Πόλεμος αὐτός ἐγένετο καί εἰς ὅλους τοὺς ἐκτός Ἐκκλησίας ἀνθρώπους διὰ νά μὴ πιστεύσουν καί ἐνωθῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ νά μὴ εἰσέλθουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καί γίνεται πάντοτε ὑπό τοῦ ὄφρεως διαβόλου καί τῶν ὀργάνων του καί εἰς τόν ἄλλον Παράδεισον, εἰς τόν ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, *«ἥτις ἐστὶν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ Ζῶντος, Στόλος καί Ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας, κατά τόν Ἀπ. Παῦλον»* (Α' Τιμ. Γ' 15), διὰ τῶν Αἰρέσεων καί τῶν Σχισμάτων. Πολεμοῦνται τὰ μέλη τοῦ Σώματος Αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας διὰ νά ἐξορισθοῦν ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, τόν Οἶκον τοῦ ΘΕΟΥ, τήν ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Καί ὁ πόλεμος αὐτός θά συνεχίζεται ὅσο ἡ Ἐκκλησία τοῦ ΘΕΟΥ θά εὐρίσκεται εἰς τόν κόσμον αὐτόν. Ἀλλά *«Καί πύλαι Ἰερουσαλὴμ οὐ κατισχύσουσιν Αὐτῆς»* (Ματθ. ΙΣΤ' 18), διότι ἡ Ἐκκλησία πολεμομένη Νικᾷ καί Θριαμβεύει κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον (PG 52, 397-398).

Ὅλοι οἱ πόλεμοι καί οἱ πολέμοι εἰς τήν Ζωήν τῆς Ἐκκλησίας Τοῦ ΘΕΟΥ σκοπὸν εἶχον καί ἔχουν νά τήν ἀποσυνδέσουν ἀπὸ τόν ΘΕΟΝ. Αὐτό συνέβη τόσον εἰς τόν ἄυλον Ἀγγελικόν κόσμον καί εἰς τοὺς Πρωτοπλάστους ἐν Ἐδέμ, ὅσον καί μετὰ τοὺς Πρωτοπλάστους ἕως Χριστοῦ καθώς καί μετὰ Χριστόν εἰς τήν ἐπί γῆς Στρατευομένην Ἐκκλησίαν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ καί ΘΕΟΥ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, *«ἦν περιεποήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος»* (Πράξ. Κ' 28), καί εἰς

τὴν ὁποῖαν *«τό ΠΝΕΥΜΑ τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τοῦ ΚΥΡΙΟΥ καὶ ΘΕΟΥ»* (Πράξ. Κ' 28).

Ὁ Μόνος καὶ Μοναδικὸς Σκοπὸς ὄλων τῶν πολεμίων κατὰ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ καὶ κατὰ τῶν μελῶν της εἶναι νά ἀποσυνδεθοῦν τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τόν ΘΕΟΝ, ἦτοι νά μὴν ἀναγνωρίσουν καὶ πιστεύσουν ὅτι ὁ ΘΕΟΣ καὶ Δημιουργὸς τῶν Ἀπάντων εἶναι ὁ ΜΟΝΟΣ Ἀληθὴς ΘΕΟΣ, ὅστις ἐδημιούργησε τὰ πάντα καὶ Αὐτὸς Κυβερνᾷ, Διοικεῖ. Ἐξουσιάζει, Βασιλεύει, εἶναι ἡ μόνη ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ καὶ ἡ Μόνη ΚΕΦΑΛΗ Σύμπαντος τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου καὶ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ'.

Οἱ ἔχθροὶ τοῦ Θεοῦ ἀδυνατοῦν νά νικήσουν τὴν Ἐκκλησίαν ἐπειδὴ εἶναι ΘΕΪΚΗΣ Ὑποστάσεως περιουσία, εἶναι ΘΕΟΨΙΟΣΤΑΤΟΣ, ἦτοι ἡ Κεφαλὴ της εἶναι Θεϊκὴ Ὑπόστασις καὶ αὐτὴ εἶναι Θεϊκῆς Κεφαλῆς Σῶμα, ἐπὶ Θεϊκῆς Ὑποστάσεως ἐδραζομένη, καθότι *«ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ ἐν τῇ Τριάδι ἐγγεγερταί»* κατὰ τὸν Συμεῶν Θεσσαλονίκης (PG 155, 133). *«Ὅπου γὰρ ἂν Μία τῆς Τριάδος Ὑπόστασις πάρη πάσαν πάρεστιν ἡ Τριάς ἀδιασπάστως γὰρ ἔχει πρὸς ἑαυτήν, καὶ ἦνεται μετ' ἀκριβείας ἀπάσης»* (Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, P.G. 60, 519). *«Πᾶσα μὲν δημιουργία καὶ πάσα πράξις, ἣν ἐνεργεῖν λέγεται ΜΙΑ τῶν Ὑποστάσεων τῶν Θεαρχικῶν, ΚΟΙΝΟΝ ἔργον ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα γε εἰς τὴν ΟΜΟΙΑΝ Πρόνοιαν ἦκε, καὶ τό τῆς ἐξουσίας καὶ ἀγαθότητος ἀπαράλλακτον καὶ ΕΝΙΑΙΟΝ τῆς Βουλῆς»* (Μέγας Φῶτιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, P.G. 101, 929C).

Οἱ ἔχθροὶ τοῦ Θεοῦ ματαιῶς ὁμως πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διότι δέν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τῶν πῶς: *«Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις»* (Πράξ. ΚΣΤ' 14). Βλέπουν τόν Χριστόν εἰς τὴν Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νομίζουν πῶς ἔχουν νά κάνουν μέ ἓνα ἄνθρωπον, ἀγνοοῦντες τὴν Προαιώνιον Θεαρχικὴν Του Ἄναρχον Ὑπόστασιν καὶ τὴν Θεϊκὴν Του Φύσιν. Βλέπουν τόν Χριστόν εἰς τὴν Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νομίζουν πῶς ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνα ἀνθρώπινον ἴδρυμα. Ἡ Ἐκκλησία ὁμως τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι Ἐκκλησία ἀνθρώπου τινός, ἀλλὰ τοῦ ΘΕΟΥ, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Ἄπ. Παῦλος καὶ ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος: *«Ὁὐ τοῦδε καὶ τοῦδε, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ»* (PG 61, 13). Ἐκτός αὐτοῦ, ὅσα εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἶναι τοῦ Θεοῦ Πατρός καὶ τανάπαλιν, διότι ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει: Πάτερ, *«καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστὶ καὶ τὰ σά ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς»* (Ἰωάν. ΙΖ' 10), καὶ *«πάντα ὅσα ἔχει ὁ ΠΑΤΗΡ ἐμὰ ἐστὶ»* (Ἰωάν. ΙΣΤ' 15).

Οἱ ἔχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ματαιοπονοῦν διότι ἀρνοῦνται νά δεχθοῦν ὅσα ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς τῶν Ἀπάντων καὶ Ποιητὴς τῶν Αἰώνων ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει: *«Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν»* (Ἰωάν. ΙΕ' 20). *«Ἄλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»* (Ἰωάν. ΙΣΤ' 33).

Οἱ ἔχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀρνοῦνται, ὅπως καὶ οἱ Σταυρωταὶ Του, ὅτι ἡ Κεφαλὴ της, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἔχων ἀνθρώπινην φύσιν εἶναι Προαιωνίως Φύσει καὶ Ὑποστάσει ΘΕΟΣ. Οἱ Ἑβραῖοι ἐσταύρωσαν τόν Χριστόν μέ τὴν κατηγορίαν

ὅτι ἐποίησεν ἑαυτὸν Θεόν, διότι εἶπεν ὅτι «ΘΕΟΥ εἰμί Υἱός» (Ματθ. ΚΖ' 43, Ἰωάν. Γ' 36)· «ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περί καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περί βλασφημίας, καὶ ὅτι σύ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν» (Ἰωάν. Γ' 33). «Ὁ ἀρχιερεὺς ἐπῆρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλόγητου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰμί...» (Μάρκ ΙΔ' 61- 62) καὶ (Ματθ. ΚΣΤ' 63 - 64) καὶ «εἶπον δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμί» (Λουκ. ΚΒ' 70), «ὄν ὁ πατὴρ ἤγαγε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΜΙ; ... ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. Γ' 36-38).

Ὅλοι οἱ Ἐχθροὶ καὶ Πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὸν Ἐωσφόρον ἕως τὸν Κáιν καὶ ἕως τὸν Ἀντίχριστον, πιστοὶ ἀκόλουθοι καὶ ὄπαδοὶ τοῦ Διαβόλου, τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐπιδιώκουν μὲ χιλίους διαφορετικούς τρόπους.

Ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολέμιοι κατὰ αὐτῆς τῆς ΘΕΪΚΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολέμιοι ΤΟΥ ΘΕΟΥ, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοῦ ΘΕΟΥ, εἶναι ὁ ΟΙΚΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ, κατὰ τὸν Ἀπόστ. Παῦλον (Α' Τιμ. Γ' 15).

Κυριώτεροι δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ κάτωθι:

Οἱ Ἑβραῖοι Σταυρωταὶ τοῦ ΚΥΡΙΟΥ καὶ ΘΕΟΥ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΑΝΤΟΣ καὶ ΜΟΝΟΓΕΝΟΥΣ ΥΙΟΥ καὶ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ **«ΔΙ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΓΕΝΕ-**

ΤΟ» (Σύμβολον τῆς Πίστεως), **«καὶ Ὅς ἐστὶν ἡ ΚΕΦΑΛΗ τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»** (Κολ. Α' 12 - 18), ἥτις ἐστὶν ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῶν Ἀπάντων ΘΕΟΥ.

Ἄλλοι Ἐχθροὶ καὶ Πολέμιοι ἦσαν:

Οἱ Εἰδωλολάτραι ὄλων τῶν εἰδῶν, οἱ Ἑλληνες εἰδωλολάτραι, οἱ Αἰγύπτιοι, Χαλδαῖοι, Βαβυλωνῖοι, Βουδισταί, καθὼς καὶ οἱ κυριώτεροι Αἰρετικοὶ ὄλων τῶν αἰῶνων ὅπως: Οἱ Γνωστικοί, οἱ Σιμωνιακοὶ ὑπὸ τοῦ Σίμωνος Μάγου, οἱ Μοντανισταὶ τοῦ Μοντανοῦ, οἱ Μανιχαῖοι ὑπὸ τοῦ Μάντουσ ἢ Μάνεντος τοῦ Βαβυλωνίου, οἱ Μαρκιωνισταὶ ὑπὸ τοῦ Μαρκιωνος, οἱ Ἀρειανοὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου, οἱ Πνευματομάχοι ἢ Μακεδόνιοι ὑπὸ τοῦ Μακεδονίου, οἱ Σαβελλιανοὶ ὑπὸ τοῦ Σαβελλίου, οἱ Πελαγίανοι ὑπὸ τοῦ Πελαγίου, οἱ Νεστοριανοὶ ὑπὸ τοῦ Νεστορίου, οἱ Εὐτυχιανοὶ Μονοφυσῖται, οἱ Ὀριγενισταί, οἱ Μονοθεληταί, οἱ Εἰκονομάχοι, οἱ Παπικοί, οἱ Προτεστάνται, οἱ Ἑβραιοχιλιασταὶ καὶ λοιποί.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ προαναφερθέντες κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα ἠνώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν τὴν ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΝ τοῦ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ καὶ ΑΘΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ.

Ἡ πρώτη μορφή τοῦ Ἀθεοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἦτο Διαχριστιανικὴ καὶ ἡ δευτέρα Διαθρησκειακὴ, ἦτοι ὁ Βέβηλος Πανθρησκειακὸς Οἰκουμενισμὸς, ὁ κεχωρισμένος τοῦ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ἢ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ καὶ πολέμιος τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐξήσαμε τὸν Οἰκουμενισμὸν μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Καταδικασμένου καὶ Ἀναθεματισμένου παπικοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου τὸ

1924. Αργότερον ἐξήσαμε τὴν ὑπαναχώρησιν τῶν ψευδαδελφῶν δεκατριμεριτῶν Φλωρινικῶν, οἱ ὅποιοι ἀναγνωρίζουν ἀπὸ τὸ 1937 ὅτι ὁ Νεοσημερολογιτισμὸς - Οἰκουμενισμὸς εἶναι Ἐκκλησία ΘΕΟΥ καὶ ἔχει μυστήρια, καὶ δι' αὐτὸ ἔλαβον χειροτονίαν ἐπισκόπου τὸ 1960 ὑπὸ Νεοσημερολογιτῶν καὶ κοινωνούντων αὐτοῖς.

Τὸ 1995 ἐξήσαμε τὴν Αἵρεσιν τῆς Νεοοικονομαχίας, ἡ ὁποία δὲν δέχεται τὴν Συμβολικὴν Εἰκονογράφισιν τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καὶ τοῦ Παναγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, καὶ κατ' ἐπέκτασιν ὅλου τοῦ πνευματικοῦ, μεταφυσικοῦ καὶ αὐλοῦ κόσμου. Ἐπίσης δὲν δέχεται καὶ τὴν Εἰκονογράφισιν τῆς ἐκ τοῦ Τάφου Σωματικῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστεύει εἰς τὴν ψυχικὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ(!) Πιστεύει ὅτι μόνον οἱ Βυζαντινὲς Εἰκόνες εἶναι Ὀρθόδοξες ἐνῶ τίς κλασσικὲς τίς θεωρεῖ «κακέκτυπα τοῦ διαβόλου» καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι εἰς τὴν Βυζαντινὴν εἰκονογραφίαν ὁ Χριστὸς εἰκονίζεται ὡς Θεάνθρωπος, ὡσάν νά εἰκονίζετο ἡ ἀσχημάτιστος καὶ ἀπρόσιτος Θεϊκὴ Φύσις, ἐνῶ εἰς τὴν Κλασσικὴν λέγει ὁ Χριστὸς εἰκονίζεται μόνον ὡς ἄνθρωπος καὶ ὄχι ὡς Θεάνθρωπος. Κηρύσσει δέ καὶ σωρείαν ἄλλων παρανοικῶν καὶ φρενοβλαβῶν παρεμφερῶν θεωριῶν.

Τὸ 2002 ἐξήσαμε τὴν Ἀντίχριστον καὶ Σατανικὴν Οἰκουμενιστικὴν Αἵρεσιν τῶν Ἐκκλησιομάχων, Χριστομάχων, Τριαδομάχων καὶ ΘΕΟΜΑΧΩΝ οἱ ὅποιοι ἀνατρέπουν τὴν Θεόπνευστον ΑΓΙΑΝ ΓΡΑΦΗΝ, δὲν πιστεύουν εἰς τοὺς Θεοφόρους Ἁγίους Πατέρας, κατασκευάζουν Σατανικὰς καὶ Οἰκουμενιστικὰς Αἵρέσεις, καί:

1) Διακηρύσσουν ὅτι: Εἶναι Αἵρεσις οἰκουμενιστικὴ νὰ πιστεῦῃ κανεὶς ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Προαιώνιος καὶ Ἄναρχος.

2) Διακηρύσσουν ὅτι: Ἡ πίστις πὼς ὑπῆρχε Ἐκκλησία πρὸ Χριστοῦ εἶναι ἐκ τοῦ Διαβόλου.

3) Διακηρύσσουν ὅτι: Μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς καὶ ὅτι εἶναι Αἵρετικοὶ Οἰκουμενισταὶ ὅσοι πιστεύουν ὅτι ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

4) Διακηρύσσουν ὅτι: Εἶναι Οἰκουμενισταὶ ὅσοι πιστεύουν πὼς ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Θεϊκὴ.

5) Διακηρύσσουν ὅτι: Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Κεφαλὴ καμμιάς Ἐκκλησίας. Μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

6) Διακηρύσσουν ὅτι: Τὸ Πρόσωπον τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὴν Σάρκωσιν ἀλλοιώθηκε, διαφοροποιήθηκε, ἔγινε διπλό καὶ δὲν εἶναι προαιώνιον ἀλλὰ κτιστόν.

7) Διακηρύσσουν ὅτι: Τὴν Ἐκκλησίαν τὴν οἰκοδόμησεν ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς καίτοι ἡ Ἁγία Τριάς ταυτουργεῖ. Καὶ δὲν θά ἀφήσῃ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν του νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω Ἀντιχριστῶν Σατανικῶν φρενοβλαβῶν καὶ σχιζοφρενικῶν θεωριῶν διακηρύσσουν ἐκατοντάδες ἄλλων παρανοικῶν Αἱρέσεων αἱ ὁποῖαι τοὺς καθιστοῦν αὐτόχρημα ὄχι μόνον Αἵρετικούς, ἀλλὰ καὶ ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΥΣ καὶ ΑΘΕΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΑΣ.

Οἱ βασικώτεροι ὅροι - ὀρισμοὶ ἢ λέξεις «κλειδιά»

Πρὶν εἰσελθόμεν εἰς τὸ κυρίως θέμα, «**Ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ**», κρίνεται ἀπαραίτητον ὅπως

προηγηθῆ ἡ καταχώρησις καὶ συνοπτικὴ ἐξήγησις ὀρισμένων βασικῶν ὄρων ἢ ὀρισμῶν, ἢ ἄλλως λέξων «κλειδιά», οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς διευκόλυνσιν καὶ κατανόησιν τοῦ ὅλου θέματος περὶ τῆς ΚΕΦΑΛΗΣ τῆς Ἐκκλησίας τὸ ὁποῖον θά ἀκολουθήσῃ.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὅλαι αἱ λέξεις εἶναι πολυσήμαντοι, ἔχουν περισσοτέρας τῆς μιᾶς σημασίας καὶ ἐννοίας καὶ αὐτὸ ἦτο γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἀριστοτέλης, «πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν», ἀλλὰ καὶ ἡ Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, καὶ ἡ ἔμπειρία πού ἔχουμε ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν μας, αὐτὸ μᾶς διδάσκουν. Αὐτὸ τὸ τονίζομε διότι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας πῶς χρησιμοποιεῖται ἕνας ὄρος καὶ μέ ποῖαν ἐννοιαν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν ποῖα εἶναι ἡ ἐιδικὴ σημασία ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὸ θέμα μας. Δι' αὐτὸ παραθέτομεν τοὺς ὄρους ἢ λέξεις «κλειδιά».

Ἀρχή	Βασιλεία
Ἀρχηγία	Αὐτοκρατορία
Διοίκησις	Προεδρία
Ἐξουσία	Ἡγουμενία
Κυβέρνησις	Πατριαρχία κ.τ.λ.
Ἡγεμονία	ΚΕΦΑΛΗ

Ὅλαι αὐταὶ αἱ λέξεις ἢ ὄροι ἢ ὀρισμοὶ ἔχουν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐννοιαν καίτοι ἀναφέρονται μέ διαφορετικὰ ὀνομασίας καὶ λέξεις. Ἡ σημασία τους εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή, ἢ τῆς Διοικήσεως, τῆς Ἐξουσίας, τῆς Ἀρχηγίας, τῆς Βασιλείας κ.τ.λ., ἦτοι τῆς ΚΕΦΑΛΗΣ ἢ ὁποία Ἐξουσιάζει καὶ Διοικεῖ καὶ Βασιλεύει. Αἱ ἐννοιαὶ τῶν ἐν λόγῳ ὀρισμῶν ἢ λέξεων ὅταν ἀναφέρονται ἐπὶ προσώπου, τότε γίνονται «ἐνυπόστατοι» καὶ

τὸ πρόσωπον λαμβάνει καὶ τὴν ἀντίστοιχον προσωνυμίαν ἢ ὀνομασίαν ἢ τίτλον, ὅπως: Ἀρχηγός, Διοικητής, Ἐξουσιαστής, Κυβερνήτης, Ἡγεμών, Βασιλεύς, Αὐτοκράτωρ, Πρόεδρος, Ἡγούμενος, Πατριάρχης, ἦτοι ΚΕΦΑΛΗ. Π.χ. Ἡ Κεφαλὴ τοῦ Στρατεύματος εἶναι ὁ Στρατηγός, κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως ἡ λέξις «Ἀρχή» ἔχει καὶ ἄλλας σημασίας, αἱ ὁποῖαι θά χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸ περὶ Κεφαλῆς θέμα καὶ θά πρέπει νὰ τίς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅπως: Ἀρχή: χρονική, Ἀρχή: Ἐξουσία, Βασιλεία, Διοίκησις κ.τ.λ., Ἀρχή: ἡ συνήθεια, Ἀρχή: οἱ Νόμοι τῆς λειτουργίας τῆς Φύσεως, Ἀρχή: οἱ νόμοι οἱ ὁποῖοι διέπουν τὰς σχέσεις εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, Ἀρχή ἢ Αἰτία, ἡ Πηγὴ, ἡ Ρίζα, Ἀρχή: ὁ τρόπος ὑπάρξεως.

Οἱ λοιποὶ ὄροι ἢ λέξεις «κλειδιά»

«Ἐκκλησία»: Κυρίως καὶ Πρωταρχικῶς σημαίνει τὴν Κοινωνίαν, Ἐπικοινωνίαν, Σχέσιν καὶ Ἐνωσιν Προσώπων ἢ Ὑποστάσεων. Ἐκτὸς αὐτῶν ἔχει πάρα πολλὰς ἄλλας ἐννοίας καὶ σημασίας αἱ ὁποῖαι παραγόνται ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, «Ἐκκλησία Θεοῦ» σημαίνει τὴν κατὰ Χάριν Κοινωνίαν, Σχέσιν καὶ Ἐνωσιν τοῦ ΘΕΟΥ μετὰ τῶν κτιστῶν λογικῶν ὄντων, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων.

«Πρόσωπον»: Εἶναι τὸ ὄν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει Συνειδησιν καὶ Ἐπίγνωσιν ὑπάρξεως, ἔχει Λογικὴν, Ἐλευθερίαν Βουλῆσεως, Αὐτοδιάθεσιν καὶ Δημιουργικότητα καὶ ὅσα ἐκπηγάζουν ἐξ αὐτῶν.

«Ὑπόστασις»: Σημαίνει ὅ,τι σημαίνει καὶ τὸ «Πρόσωπον», ἀλλὰ καὶ μέ πλατυτέραν ἐννοιαν σημαίνει

ὑπαρξιν, ὄντοτητα, ἢ ἀκόμη καὶ περιουσίαν κ.τ.λ..

«**Καθ' ὑπόστασιν**»: Ὀνομάζομεν τὴν Ἐνωσιν φύσεων ἢ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὴν Ὑπόστασιν καὶ εἰς τὴν Ὑπόστασιν ἢ τὸ Πρόσωπον, ἔτσι ὥστε ἡ Ὑπόστασις νά εἶναι ὀλόκληρος καὶ τῆς μιᾶς φύσεως καὶ τῆς ἄλλης.

«**Ἰδιώμα**»: Ὀνομάζεται τὸ χαρακτηριστικόν, ξεχωριστόν καὶ ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα ἢ ιδιότητα προσώπου, ὑποστάσεως, φύσεως, πράγματος ἢ καταστάσεως.

«**Ὑποστατικὸν Ἰδιώμα**»: Εἶναι κυρίως ὁ τρόπος ἢ τὸ αἴτιον ὑπάρξεως μιᾶς ὑποστάσεως ἢ ἑνός προσώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀποκλειστικὰ ἀτομικός καὶ ὄχι κοινός. Ἐκτός τῶν ὑποστατικῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ιδιώματα ὅπως τὰ φυσικά, τὰ κατὰ συμβεβηκός ἢ καὶ τὰ ἐπίκτητα.

Τὰ Ὑποστατικά ιδιώματα ὁμως τῶν ΤΡΙΩΝ Θεαρχικῶν Ὑποστάσεων, ἦτοι τὸ ΑΓΕΝΝΗΤΟΝ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ, τὸ ΓΕΝΝΗΤΟΝ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τὸ ΕΚΠΟΡΕΥΤΟΝ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, δέν εἶναι Κοινά, ἀλλὰ ΑΚΟΙΝΩΝΗΤΑ. Ὅλα τὰ ἄλλα ιδιώματά Των εἶναι ΚΟΙΝΑ καὶ εἰς τὰ ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, διότι εἶναι χαρακτηριστικά τῆς Μιᾶς Θεϊκῆς Φύσεως Των, ὅπως ΘΕΟΣ, Ὁ ὩΝ, Προαιώνιος, Ἄναρχος, Παντοκράτωρ, Παντοδύναμος, Πάνσοφος, Πανταχού Παρών, Ἄκτιστος, Ἄτρεπτος, Βασιλεὺς, Κεφαλή, κ.λπ.

«**Φυσικὸν Ἰδιώμα**»: Τὸ ιδιαίτερον καὶ διακριτικόν χαρακτηριστικόν γνώρισμα ἢ ιδιότητα μιᾶς φύσεως ἢ οὐσίας. Διακρίνει μίαν φύσιν ἀπὸ μίαν ἄλλην καὶ εἶναι κοινόν εἰς ὅλας τὰς ὑποστάσεις τῆς αὐτῆς φύσεως.

«**Ἐνέργεια**»: Σημαίνει τὴν φυσικὴν κάθε οὐσίας κί-

νησιν ἄνευ τῆς ὁποίας δέν ὑπάρχει οὐσία. Δέν ὑπάρχει φύσις ἀνενέργητος.

«**Κατ' ἐνέργειαν**»: Ἡ δραστικὴ Κίνησις, Κοινωνία, Σχέσις, Ἐνωσις ὑποστάσεων ἢ προσώπων, ὄχι φύσεων. Τὸ «**Κατ' ἐνέργειαν**» τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ κτίσματα λέγεται καὶ Ἐνωσις «**Κατὰ Χάριν**», ἀλλὰ ὄχι κατ' οὐσίαν.

«**Ταυτουργία**»: Ἡ κοινή, ταυτόχρονος καὶ ὁμόφωτος ἐνέργεια Προσώπων ἢ Ὑποστάσεων.

Μέ ἀναφοράν εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, «**ταυτουργία**» σημαίνει ἐκ μιᾶς Βουλῆς, Προνοίας καὶ ὁμοφώνου Ἀποφάσεως Ἐνέργεια, ἦτοι ἄχρονος δραστικὴ κίνησις πρὸς τὰ κτίσματα.

«**Περιχώρησις**» καὶ «**Ἀλληλοπεριχώρησις**»: Ὁ διά τῆς διεισδύσεως ἢ εἰσχωρήσεως τρόπος ὑπάρξεως προσώπων, πραγμάτων, καταστάσεων ἢ ιδεῶν, π.χ. ἡ διείσδυσις τοῦ πυρός εἰς τὸν σίδηρον, κ.λ.π.

Μέ ἀναφοράν εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, «**ἄλληλοπεριχώρησις**» σημαίνει τὴν Ἀδιαιρέτον, Ἀδιάσπαστον καὶ Ἀσύγχυτον ὑπαρξιν τῆς κάθε Μιᾶς Θεαρχικῆς Ὑποστάσεως ἐντός τῶν ἄλλων Δύο.

«**Ἐκπόρευσις**»: Σημαίνει τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὡς ἐκ Προβολέως ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προέλευσιν καὶ ἐκπήγασιν.

«**Γέννησις**»: Σημαίνει τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὡς ἐκ Γεννήτορος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου Ἐκλαμφιν, «**Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν Ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ Ἀληθινοῦ**» (Σύμβολον τῆς Πίστεως).

«**Ἐνανθρώπησις**»: Εἶναι ἡ Σάρκωσις τοῦ Μονογε-

νοῦς Ἰϋοῦ καὶ Λόγου τοῦ ΘΕΟΥ, ἦτοι ἡ καθ' ὑπόστασιν πρόσληψις καὶ ἔνδυσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣτις εἶναι **Μοναδική καὶ Ἀνεπανάληπτος**. Ἡ **Θεαρχική**, Ἄναρχος, Ἀναλλοίωτος, Ἄτρεπτος, καὶ Προαιώνιος Ὑπόστασις τοῦ ΚΥΡΙΟΥ καὶ ΘΕΟΥ καὶ ΣΩΤΗΡΟΣ ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἡ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἔχουσα τὴν **Θεϊκὴν** μόνον Φύσιν, προσέλαβεν ἐν χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ δευτέραν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην, ἦτοι Σῶμα μετὰ λογικῆς καὶ νοεράς ψυχῆς, τὴν ὁποῖαν ἤνωσεν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἐγένετο Ὑπόστασις αὐτῆς. Ἡ Ἐνωσις αὕτη λέγεται «**Ὑποστατική Ἐνωσις**».

Σημειωτέον ὅτι αἱ λέξεις ἀπὸ μόναι των εἶναι ἕνας ἀπλὸς ἦχος καὶ δὲν ἔχουν κάποιο περιεχόμενον, κάποια ἔννοια. Ἀποκτοῦν ὅμως περιεχόμενον καὶ ἔννοιαν μόνον ὅταν τὰ πρόσωπα πού τίς δημιουργοῦν τοὺς προσδώσουν σημασία, νόημα καὶ ἔννοια, ἐντὸς μιᾶς συγκεκριμένης γλώσσης καὶ ὑπὸ συγκεκριμένου λαοῦ. Αἱ αὐταὶ λέξεις δι' ἄλλους ξενογλώσσους λαοὺς δυνατόν νά σημαίνουν κάτι διαφορετικόν ἢ καὶ τίποτε καὶ νά μὴ δύνανται νά σταθοῦν ὡς ἔννοια οὔτε καὶ νά ὑπάρξουν.

Παραδείγματος χάριν ἡ λέξις «**Ἀρετή**» ὡς ἦχος ἀπὸ μόνῃ της δὲν σημαίνει τίποτε. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὅμως ἡ λέξις «**Ἀρετή**» ὡς ἔννοια ἔχει ἕνα ὀρισμένο περιεχόμενον, ἀλλὰ παραμένει κάτι τὸ ἀφηρημένον. Ὅταν ὅμως ἕνας ἄνθρωπος τὴν βιώνει, τὴν ἐνεργεῖ, τὴν ἐνσαρκώνει, τότε λέγομεν ὅτι αὐτός εἶναι ἡ προσωποποιήσις τῆς «**Ἀρετῆς**». Παρομοίως καὶ δι' ἄλλας λέξεις, ὅπως ἡ προσωποποιήσις τῆς «**καχίας**», ἢ «**τοῦ ψεύδους**», ἢ «**τοῦ μίσους**», ἢ «**τῆς ἀδικίας**», κ.τ.λ. Κα-

θῶς καὶ ἡ προσωποποιήσις τῆς «**Ἐλεημοσύνης**», «**τῆς Ἀγάπης**», «**τῆς Εἰρήνης**», «**τῆς Δικαιοσύνης**», «**τῆς Σωφροσύνης**» κ.τ.λ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΩΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τό θέμα τό ὁποῖον μελετᾶ καὶ παρουσιάζει τό Ἡμερολόγιον τοῦ 2008, «**Ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ**», ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία κυρίως μέρη: 1) **Τὴν ΚΕΦΑΛΗΝ**, 2) **Τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ** καὶ 3) **Τόν ΘΕΟΝ**.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ: «Ἡ ΚΕΦΑΛΗ»

Ἡ λέξις «**ΚΕΦΑΛΗ**», ὅπως ὄλαι αἱ λέξεις καὶ τὰ πράγματα, ἔχουν πολλάς καὶ διαφόρους σημασίας. Κυρίως ὅμως ὁ ὅρος «**ΚΕΦΑΛΗ**» σημαίνει τὴν «**Ἀρχὴν**», «**τὴν Ἐξουσίαν**», «**τὴν Διοίκησιν**», καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τὸν ἐκλαμβάνομεν.

Ἡ ἔννοια καὶ σημασία τῆς λέξεως «**Ἀρχή**», μόνῃ της ἀπλῶς ὡς ἰδέα παραμένει μία ἀφηρημένη ἔννοια. Ὅταν ὅμως αὕτη ἐξασκεῖται, ἐφαρμόζεται, βιώνεται ἀπὸ κάποιο Πρόσωπον ἢ Ὑπόστασιν, τότε λαμβάνει ὄντότητα, ὑπόστασιν καὶ λέγεται **ἐνυπόστατος**, δηλαδή ὅτι αὕτη ὑπάρχει ὄχι μόνον ἀφηρημένα ἀλλὰ συγκεκριμένα ἐνεργεῖται ὑπὸ προσώπου. Ἀπὸ μόνῃ της εἶναι μόνον μία ἀφηρημένη ἔννοια. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἰδίᾳ λέξις εἰς ἄλλας γλώσσας δυνατόν νά σημαίνει κάτι ἄλλο

ὅπως προείπομεν ἢ καὶ νά μὴν σημαίνει τίποτε καὶ νά εἶναι ἕνας ἀπλὸς ἤχος.

Πρέπει νά γνωρίζωμεν ὅτι τό πρόσωπον δίδει εἰς τὰς ἐννοίας ὀνομασίαν, ἢ ὅποια διαφέρει μεταξύ τῶν λαῶν, ἀφοῦ κατὰ κανόνα «Αἱ ἔννοιαι προηγοῦνται τῶν λέξεων» κατὰ τόν Μέγαν Ἀθανάσιον, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ ἀντιμετώπιζε τήν διαστρέβλωσιν τῶν πολλῶν ἐννοιῶν μιᾶς λέξεως ἀπό τούς Αἰρετικούς τῆς ἐποχῆς του, ἀφιέρωσε εἰδικόν κεφάλαιον περί αὐτοῦ. Παρόμοιο πρόβλημα ἀντιμετωπίζομεν καί εἰς τήν ἐποχήν μας ἀπό τούς συγχρόνους Αἰρετικούς Τριαδομάχους, Χριστομάχους καί Ἐκκλησιομάχους, ἤτοι Θεομάχους, οἱ ὅποιοι διά τῆς πονηρᾶς καί σατανικῆς χρήσεως τῶν πολλῶν ἐννοιῶν τῶν λέξεων καί τῆς διαστρεβλώσεως τῶν παραπλανοῦν τούς ἀπλοϊκοὺς καί ἀφελεῖς πρὸς ψυχικὴν βλάβην αὐτῶν.

Δι' αὐτό ὅταν αἱ ἐννοιαι χρησιμοποιοῦνται, ἐκφράζονται, βιώνονται καί γίνονται ἐνουπόστατοι ἀπό κάποιον πρόσωπο ἢ ὑπόστασιν, τό ὅποιον τίς δίδει ὄνομα, τότε ὀνοματοδοτοῦνται, ὀντοποιοῦνται ἢ ὑποστασιοποιοῦνται.

Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει καί μέ τήν ἐννοιαν καί σημασίαν τῆς λέξεως ἢ ὄρου «ΚΕΦΑΛΗ», ἢ ὅποια σημαίνει τήν «ΑΡΧΗΝ», τήν «ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ», τήν «ΕΞΟΥΣΙΑΝ», τήν «ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ», τήν «ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ», κ.τ.λ., τὰ ὅποια ἔχει ἕνα Πρόσωπον, τὰ ὅποια ἐκπηγάζουν ἐξ αὐτοῦ, καί τὰ ὅποια ἐξασκεῖ εἰς ἄλλα πρόσωπα, πράγματα ἢ καταστάσεις.

Ἐπειδὴ ἡ Κεφαλή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστός, εἶναι ὁ Εἷς τῆς Ἀδιαιρέτου Ἁγίας Τριά-

δος, ἐπειδὴ ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας κατ' ἐνέργειαν καί ὄχι καθ' ὑπόστασιν, καί ἐπειδὴ οἱ Θεϊκῆς ἐνέργειες τοῦ Χριστοῦ εἶναι κοινές καί τοῦ Πατρός καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' αὐτό καί τὰ Τρία Θεαρχικά Πρόσωπα κατὰ τόν λόγον τῆς Ταυτουργίας εἶναι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτό μᾶς διδάσκει ἡ Συμφωνία τῶν Ἁγίων Πατέρων, consensus patrum:

«Κεφαλή γάρ ἐστὶ καὶ ἀρχὴ πάντων ὁ Υἱός. Κεφαλή δέ ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. Οὕτω γάρ εἰς μίαν ΑΝΑΡΧΟΝ τῶν ὄλων ἀρχὴν δι' Υἱοῦ εὐσεβῶς τὰ πάντα ἀνάγομεν» (Πρακτικά Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Τόμος Α' σελ. 233, Ἐκδόσις Ἱ. Σκήτης Ἁγίας Ἄννης, Ἁγιον Ὅρος, 1981).

Ἡ ἄρνησις τῶν Ἐκκλησιομάχων, Λ. Δ. Κτενᾶ, Παν. Ἀλεξοπούλου, Χρυσ. Τζανῆ καί τῶν ὁμοφρόνων τῶν, νά δεχθοῦν τόν Θεόν Πατέρα ὡς Κεφαλὴν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας συντρίβεται εἰς τήν Θεόπνευστον Ἁγίαν Γραφήν καί εἰς τήν διδασκαλίαν τοῦ Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Διότι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Κεφαλή δέ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός» (Α' Κορ. ΙΑ' 3). Ὁ δέ Ἅγιος Χρυσόστομος ἐρμηνεύει τόν Ἀπόστολον Παῦλον οὕτω: «Καί πῶς ἀλλαχού «Κεφαλή δέ Χριστοῦ ὁ Θεός;» (Α' Κορ. ΙΑ' 3). Τοῦτο καί ἐγὼ φημί ὅτι ὡσπερ ἐν σῶμα ἡμεῖς, οὕτω καί ὁ Χριστός καί ὁ Πατήρ ἐν. ΥΠΙΣΚΕΤΑΙ ΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΕΦΑΛΗ ΗΜΩΝ ΩΝ» (P.G.62, 140). Ἡ θέσις τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐπὶ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι θέσις Κεφαλῆς, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος πάλι διδάσκουν: «Εἰς Θεός

ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν» (Ἐφεσ. Δ' 6). «**Ὁ ἐπὶ πάντων, τούτέστι ὁ ἐπάνω πάντων. Καὶ διὰ πάντων, τούτέστι προνοῶν, διοικῶν»** (Ὁ ΠΑΤΗΡ) (Ἅγιος Χρυσόστομος PG 62, 80).

Ὁ δὲ Ἅγιος Μάξιμος μᾶς λέγει:

«Κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, τούτέστι τοῦ καθ' ὑπεροχὴν μυστικῶς ἀποπεφασμένου Λόγου, ἔστιν ὁ πάντων ἀπολύτως κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρως ἐξωκισμένος Νοῦς (ΠΑΤΗΡ), ὃν ὡς φύσει Νοῦ Λόγος ὑπάρχων ὁ Χριστὸς νοούμενος ποιεῖ γνωστὸν τοῖς ἀξίοις.» Ὁ «γὰρ ἑωρακῶς ἐμέ», φησίν, ἑώρακε τὸν ΠΑΤΕΡΑ. Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ τοῦ Λόγου νόησις ἀρίθηλος τοῦ Γεννήσαντος αὐτὸν Νοῦ (ΠΑΤΡΟΣ) καθέστηκε γνῶσις, ὡς ἐν ἑαυτῷ δεικνῶντος ὑφιστάμενον κατ' οὐσίαν τὸν Νοῦν (ΠΑΤΕΡΑ)» (Μαξίμ. Ὁμολογητοῦ, ΕΠΕ, Φιλοκαλία, τ. 14 Β, σελ. 156). Δηλαδή ὁ Θεὸς Πατήρ, ὁ ὑπέρτατος Νοῦς ἐξ Οὐ ὁ Λόγος γεννᾶται, εἶναι ἡ Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ γίνεται γνωστός ὡς Κεφαλὴ καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ: «Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ» Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Εἰς τὰς προηγουμένας σελίδας ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν Ἔννοιαν τῆς λέξεως «ΚΕΦΑΛΗ». Εἰς τὴν συνέχειαν θὰ παρουσιάσωμεν συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μόνον ἀπὸ Ἐκκλησιολογικῆς ἀπόψεως.

Ἡ λέξις «Ἐκκλησία» ἔχει πολλὰς Ἐκκλησιολογι-

κάς, φιλοσοφικὰς καὶ λοιπὰς ἐννοίας καὶ σημασίας. Ὄνόματα ἔχει ἀμέτρητα ὅπως μᾶς διδάσκει καὶ ἐξηγεῖ ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος «Οὐδὲν γὰρ Ἐκκλησίας ἰσχυρότερον... ἢ Σωτηρία σου ἢ Ἐκκλησία... ἢ Ἐκκλησία τοῦ οὐρανοῦ Ὑψηλότερα ἐστὶ, τῆς γῆς πλατυτέρα ἐστὶ. Οὐδέποτε γηρᾶ, ἀεὶ δὲ ἀκμάζει... Η ΓΡΑΦΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ Αὐτὴν καλεῖ, τό συγγενές τό πρὸς τόν ΘΕΟΝ, θυγατέρα αὐτὴν καλεῖ... μύρια ὀνόματα ἵνα παραστήσῃ Αὐτῆς τὴν εὐγένειαν. Ὅσπερ γὰρ ὁ ΔΕΣΠΟΤΗΣ πολλὰ ὀνόματα ἔχει καὶ ΠΑΤΗΡ καλεῖται καὶ ΘΕΟΣ καὶ ΖΩΗ καὶ ΦΩΣ... ἀλλὰ διὰ τοῦτο ΜΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ἵνα μάθωμεν τί περὶ ΘΕΟΥ κἂν μικρόν. ΟΥΤΩ δὴ καὶ ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ πολλὰ (ὀνόματα) καλεῖται...» (Ἅγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, PG 52, 402).

Ἐμεῖς θὰ περιορισθῶμεν εἰς ἐλάχιστα καὶ εἰς ὅσα συνδέονται μὲ τὴν «Κεφαλὴν» τῆς.

Εἰς αὐτὸ τό κεφάλαιον θὰ παρουσιάσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς «Ἐκκλησίας» ὡς «Κοινωνίας προσώπων» ἢ ὅποια εἶναι ἡ Κυριολεκτικὴ καὶ Πρωταρχικὴ ἔννοια καὶ σημασία αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς ὁποίας παράγονται καὶ ἄλλαι περισσώτεραι.

Ἐπειδὴ ἡ ἔννοια «Κοινωνία» συνδέεται στενῶς μὲ τὰ «πρόσωπα», θὰ ἐξηγήσωμεν πλατύτερον τί σημαίνει «πρόσωπον».

Ὁ Εἰς Τριαδικὸς Θεὸς, ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὰ λογικὰ ὄντα, Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους, ἐκτός τῶν ἄλλων χαρισμάτων, τοὺς ἔδωσε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως, δηλαδή ἐάν θέλουν νὰ μείνουν ἐνωμένοι μὲ τὸν Θεόν διὰ τῆς τηρήσεως καὶ ἐφαρ-

μογής του Θεού Θελήματός Του, εάν δεν θέλουν είναι ελεύθεροι να μην είναι ένωμένοι μετά του Θεού. Δηλαδή εάν θέλουν να έχουν Κοινωνία μετά του ΘΕΟΥ, εάν δεν θέλουν να μην έχουν.

Περί των κτιστών λογικών όντων, ήτοι Άγγέλων και ανθρώπων, πρέπει να γνωρίζωμεν ότι διαφέρουν και ξεχωρίζουν από τα άλλα δημιουργήματα του Θεού, διότι ο Θεός τά εστόλισεν και τά έπροίκισεν με ιδιαίτερα χαρίσματα τά όποια δεν έχουν τά λοιπά κτίσματα.

Αί **ιδιαιτερότητες** αυτές προσδιορίζουν έν έκαστον έξ αυτών και τά κάνουν ιδιαίτερα ξεχωριστά ΠΡΟΣΩΠΑ έκ των όποιων προέρχεται ή «**ΚΟΙΝΩΝΙΑ**» μεταξύ των.

Τά «**Πρόσωπα**» ή «**Υποστάσεις**» διακρίνονται από τά άλλα κτίσματα και δημιουργήματα του Θεού διότι:

1) Έχουν **Συνείδηση** και **έπίγνωση** **ύπάρξεως**. Δηλαδή έχουν **αυτογνωσίαν**, γνωρίζουν ότι υπάρχουν, και έχουν τήν δυνατότητα να ξεχωρίζουν τόν έαυτόν τους από άλλα κτίσματα και δημιουργήματα. Γνωρίζουν επίσης ότι τά άλλα κτίσματα γύρω τους δεν έχουν συνείδηση ύπάρξεως και είναι άβουλα όντα.

2) Είναι προικισμένα με **Λογικήν**, πράγμα τό όποιον στερούνται παντελώς τά άλλα δημιουργήματα όπως, τά ζώα, τά δένδρα, τά φυτά, τά όρη, τό ύδωρ, ό άνήρ, ό ήλιος ή σελήνη και τά λοιπά άστρα.

3) Έχουν **Έλευθερίαν Βουλήσεως** και **Σκέψεως** και προσωπικήν γνώμην. Δηλαδή δύνανται να ενεργούν αυτό ή εκείνο και να αποφασίζουν κατά τήν ιδίαν των θέλησιν.

4) Έχουν **κρίσιν**, δηλαδή τήν γνώσιν να θεωρούν κάτι ως καλόν ή κακόν και τήν έλευθερίαν να νομίζουν και να πράττουν ό,τι βούλονται και θέλουν κατά τήν προσωπικήν των γνώμην και άπόφασιν.

5) Έχουν **Αυτοδιάθεση** και άποφασίζουν περι τό έαυτοϋ των κατά τήν ιδίαν των και έλευθέραν Βούλησιν, **Θέλησιν** και **Άπόφασιν**.

6) Έχουν τήν **Δυνατότητα** να οργανώνονται εις μικράς ή μεγάλας **Κοινωνίας** με ίδιους Νόμους και ένιαι-αν Άρχήν, Διοίκησιν υπό μιās Έξουσίας, ήτοι οι διάφοροι λαοί και τά κράτη αυτών με σύνορα, Κυβερνήσεις κ.τ.λ..

7) Έχουν τήν **Δημιουργικότητα**, δηλαδή τήν δυνατότητα να δημιουργούν πράγματα τά όποια δεν τά είχαν είδει προηγουμένως ποτέ, να τά σχεδιάζουν πρωτίστως διά του νοός των ως εικόνας και έν συνεχεία να τά κατασκευάζουν, με ύλη τήν όποίαν λαμβάνουν από τόν φυσικόν και ύλικόν κόσμον τόν όποιον έδημιούργησεν ό ΘΕΟΣ. Τά ζώα όμως και τά λοιπά κτίσματα στερούνται αυτής τής δυνατότητος.

8) Έχουν **Έμφυτον Γνώσιν** δοσμένην **υπό του ΘΕΟΥ** εις τήν ψυχήν των, (όταν πρόκειται περι ανθρώπων), περι τής **Υπάρξεως ΘΕΟΥ** και γενικώς περι τής Υπάρξεως του Άδλου, Ασωμάτου, Μεταφυσικού, Πνευματικού, Ασχηματίστου και Άπεριγράπτου κόσμου, ό όποιος εύρίσκειται έκτός του ύλικού τούτου κόσμου. Έπιδιώκουν τήν «**Κοινωνίαν**» μετά του Θεού και του ύπολοίπου μεταφυσικού κόσμου.

9) Έχουν **Έμφυτον Γνώσιν** υπό του ΘΕΟΥ ότι με-τά θάνατον ύπάρχει άλλη **Αιώνιος Ζωή** και ότι θά συ-

νεχίσουν νά ζοῦν εἰς ἐκεῖνον τόν Ἄβυλον κόσμον.

10) Ἔχουν Ἐμφυτον Γνώσιν ὑπό τοῦ ΘΕΟΥ περί τῆς ἐννοίας τοῦ «Δικαίου», περί «Κρίσεως» καί «Δικαιοσύνης» καί ὅτι μετὰ θάνατον εἰς τήν ἄλλην ζωήν θά περάσουν ἀπό ΚΡΙΣΙΝ, ἔστω καί ἂν προσποιοῦνται ὅτι δέν τό πιστεύουν.

Ἄλλα αὐτά τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά καί ὅσα ἄλλα παράγονται ἐξ αὐτῶν εἶναι ἴδια γνωρίσματα τῶν Προσώπων ἢ Ὑποστάσεων καί τοὺς δίδουν τήν δυνατότητα νά ἔχουν «Κοινωνίαν, Σχέσιν καί Ἐνωσιν» μεταξὺ των. Αὐτή ἡ Κοινωνία Προσώπων γενικῶς λέγεται «Ἐκκλησία», ὅπως π.χ. εἰς τήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα «ἡ Ἐκκλησία τοῦ Δήμου».

Εἰδικῶς ὅμως περί τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ, τῆς κατά Χάριν Κοινωνίας τῶν κτιστῶν προσώπων μετὰ τῶν Ἀκτίστων Θεαρχικῶν Προσώπων τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, πρόκειται περί Κοινωνίας ἡ ὁποία καθιστᾶ τά μέλη τῆς μικροῦς θεοῦς, ὅπως λέγει καί ἡ Ἁγία Γραφή: Ὁ ΘΕΟΣ λέγει: «*Ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστέ καί υἱοὶ Ὑψίστου πάντες*» (Ψαλμ. ΠΑ' 81, 6) καί «*Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν*» (Ψαλμ. ΠΑ' (81), 1) καί ὁ Χριστὸς εἶπεν: «*εἰ ἐκεῖνους εἶπε θεοῦς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καί οὐ δύναται λυθῆναι ἡ Γραφή*» (Ἰωάν. Γ' 35).

Ὅταν λοιπόν εἶναι Ἐνωμένοι μετὰ τοῦ Τρισυποστάτου ΘΕΟΥ, δηλαδή ἔχουν Κοινωνίαν, Σχέσιν καί Ἐνωσιν μετ' Αὐτοῦ, τότε γίνονται Θεοὶ «Κατά Χάριν», Θεώνονται καί οὕτω ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλάσθησαν καί ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ ΘΕΟΥ, δηλαδή ἡ ΘΕΩΣΙΣ.

Αὐτός εἶναι ὁ μόνος καί μοναδικὸς Σκοπὸς τῆς Ὑπάρξεως καί τῆς Δημιουργίας μας, ἡ ΘΕΩΣΙΣ, δηλαδή νά γίνωμεν Θεοὶ Κατὰ Χάριν, ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν εἶναι φύσει ἀδύνατον.

Αὐτὴ ἡ Ἐνωσίς μας ἡ ὁποία τελειοῦται διὰ τῆς Κοινωνίας καί Σχέσεώς μας μετὰ τοῦ ΘΕΟΥ λέγεται καί εἶναι ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΟΥ, καί ἡμεῖς εἴμεθα τά μέλη τοῦ Σώματος αὐτῆς τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Τά μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐνώνονται μέ τήν Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Χάριν διὰ τῶν Θεοσυστάων καί Θεοπαροδῶτων Μυστηρίων τά ὁποῖα παρέδωκεν εἰς τήν Ἐκκλησίαν ὁ ἴδιος Ὁ ΘΕΟΣ ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «*Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα καί πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐν αὐτῷ*» (Ἰωάν. ΣΤ' 56). Τό Μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας μᾶς παρέχει τό Θεοῦ-πόστατον Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ἡμεῖς γινόμεθα μέλη Χριστοῦ κατὰ μέθεξιν καί ἐνεργειαν καί χάριν τὴν Ἄκτιστον: «*ὅτι μέλη ἐσμέν τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, ἐκ τῆς Σαρκός Αὐτοῦ καί ἐκ τῶν ὀστέων Αὐτοῦ*» (Ἐφεσ. Ε' 30). «*Ἡμεῖς δέ ἐστε Σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους*» (Α' Κορ. ΙΒ' 27). Ἡ Κοινωνία τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων ἐργάζεται τὴν τῶν μελῶν μετουσίαν: «*Θεουργόν Αἷμα φριζὼν ἀνθρωπε βλέπων... Θεοῦ τό Σῶμα καί θεοὶ με καί τρέφει: θεοὶ τό Πνεῦμα τὸν δέ νοῦν τρέφει ξένως*» (Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ, Εὐχὴ Θείας Μεταλήψεως), καθὼς καί τό, «*ἴνα... τῶν Ἀγράντων Σου μετάσχω καί Πανάγων Μυστηρίων, οἷς Ζωοῦται καί Θεοῦται πᾶς ὁ τρώγων Σε καί πίνων ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. Σὺ γάρ εἶπας, Δέσποτά μου Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα πίνων δέ μου καί τό Αἷμα, ἐν*

ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω» (Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου, Εὐχή Θείας Μεταλήψεως).

Ἐπιτυγχάνεται οὕτω τό αἵτημα τῆς Ἀρχιερατικῆς Προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, τὴν Μεγάλην Πέμπτην: «ΠΑΤΕΡ, ... οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες **ΕΝ ΩΣΙΝ**, καθὼς σύ, ΠΑΤΕΡ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν **ΕΝ ΩΣΙΝ** ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ μὲ ἀπέστειλας... **ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ** καθὼς ἡμεῖς **ΕΝ ΕΣΜΕΝ**, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὡς τελειωμένοι **ΕΙΣ ΕΝ**» (Ἰωάν. ΙΖ' 20-23).

Τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς κατὰ χάριν ἐνώσεώς των μετὰ τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνώνονται μετὰ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, γίνονται οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ζοῦν καὶ κινοῦνται ἐν Θεῷ, ἀπολαμβάνουν τὴν υἱοθεσίαν καὶ γίνονται γένος Θεοῦ, κατὰ τόν Ἀπ. Παῦλον: «**Ἐν Θεῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν... τοῦ γὰρ καὶ γένους ἐσμέν**» (Πράξ. ΙΖ' 28).

Ὑποτασσόμενοι εἰς τόν Χριστόν ὑποτασσόμεθα εἰς τόν ΠΑΤΕΡΑ, καὶ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι Κεφαλή ἡμῶν καὶ ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ. Ἀνάγεται λοιπὸν ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ.

Ὡς υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἐξ υἱοθεσίας γίνονται καὶ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ «**Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ ΠΑΤΡΟΣ μου, Κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ἀπὸ Καταβολῆς Κόσμου**» (Ματθ. ΚΕ' 34). Οὕτω γινόμεθα θεοὶ κατὰ χάριν καὶ ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, ἡ **Θέωσις**.

ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ: «Ο ΘΕΟΣ»

Ο ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ, Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ,
Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὅποιοι εἶναι «**τὰ πάγχυσα στόματα τοῦ ΛΟΓΟΥ τοῦ ΘΕΟΥ**», μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ΘΕΟΣ τὸν ὅποιον πιστεύομεν καὶ λατρεύομεν εἶναι **Εἷς καὶ Τρισυπόστατος**.

Ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς Προφῆτας καὶ τοὺς Ἀποστόλους ὡς **ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ** μὲ **ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΟΜΟΟΥΣΙΑ**, τῆς Αὐτῆς **ΘΕΪΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ**, **ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΧΩΡΙΣΤΟΣ** κατὰ τό **ΔΟΓΜΑ** τῆς **ΑΛΛΗΛΟΠΕΡΙΧΩΡΗΣΕΩΣ**, καθότι καὶ τὰ Τρία **ΘΕΑΡΧΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΝΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ**, **Ἄσυγχύτως, Ἄδιαιρέτως, Ἄχωρίστως καὶ Ἀναλλοιωτώς** ὡς πρὸς τὰ Ὑποστατικά αὐτῶν Ἰδιώματα.

Τὰ Τρία **ΘΕΑΡΧΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ**, ἦτοι ὁ **ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ**, ὁ **ΘΕΟΣ ΥΙΟΣ** καὶ **ΛΟΓΟΣ** καὶ ὁ **ΘΕΟΣ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ** **ἀλληλοπεριχωροῦνται**, χωρὶς αὐτό νά σημαίνει ὅτι εἶναι τρεῖς Θεοὶ ἀλλὰ **ΕΝΑΣ**, οὔτε ὅτι εἶναι ἓνα Πρόσωπον ἀλλὰ **ΤΡΙΑ**. **Εἷς ΘΕΟΣ** ἐν τρισὶν Προσώποις ἢ Ὑποστάσεσιν γνωριζόμενος. Δηλαδὴ «**Τριάς ἐν Μονάδι καὶ Μονάς ἐν Τριάδι**» κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας.

Ἡ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ὀλοκλήρου τοῦ Ὁρατοῦ καὶ Ἀοράτου Κόσμου, ὅπως μᾶς διδάσκει τό Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας, ἦτοι τό «**Πιστεύω εἰς ΕΝΑ ΘΕΟΝ**...», ἐγένετο ὑπὸ τοῦ **ΕΝΟΣ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ**

ἦτοι Τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, καὶ ὄχι ὑπὸ ἐνὸς μόνου Θεαρχικοῦ Προσώπου, ἀλλὰ μέ τήν ἀπόλυτον καὶ ὁμόφωνον καὶ σύμφωνον Προαιώνιον Βουλὴν καὶ Ἀπόφασιν ΟΜΟῦ καὶ τῶν ΤΡΙΩΝ ΘΕΑΡΧΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ. ΤΑΥΤΟΥΡΓΕΙ ΓΑΡ Η ΑΓΙΑΤΡΙΑΣ, Ο ΕΙΣ ΘΕΟΣ.

Αὐτὴν τὴν Ἀπόλυτον καὶ ΟΜΟΦΩΝΟΝ Συμμετοχὴν καὶ τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν Προσώπων εἰς τὴν ὄλην Δημιουργίαν ὁρατοῦ καὶ Ἀοράτου κόσμου, ὅλοι οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες διατυπώνουν Δογματικῶς ὡς ἑξῆς:

«Τὰ Πάντα εἰς τὸν ὁρατὸν καὶ Ἀόρατον Κόσμον Συντελοῦνται καὶ Πραγματοποιοῦνται ἐκ ΠΑΤΡΟΣ ΔΙ' ΥΙΟΥ ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ.»

Ὁ Ἅγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρείας μᾶς λέγει: «*Πιστεύομεν ὅτι πάντα ἐστὶ παρά τοῦ Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐν Πνεύματι*» (PG 74, 336 A καὶ 333 D).

Ὁλόκληρος λοιπὸν ἡ Δημιουργία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ΕΝΟΣ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ ἦτοι ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ καὶ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ, ΕΞΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ, ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕΤΑΙ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ΘΕΟΥ, ὑπὸ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, ὡς ΑΝΩΤΑΤΗΣ καὶ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ καὶ ὡς ΜΟΝΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ἥτις ΔΙΟΙΚΕΙ ΤΑ ΣΥΜΠΑΝΤΑ.

«**Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ, ΔΙ' ΥΙΟΥ ἐν ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ**», ΑΔΙΑΙΡΕΤΩΣ καὶ ΑΧΩΡΙΣΤΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΝ, ΔΙΟΙΚΕΙ καὶ ΕΞΟΥΣΙΑΖΕΙ τὰ Πάντα καὶ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ἐπὶ τῶν ΠΑΝΤΩΝ ΩΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. Ο ΠΑΝΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ

ΟΛΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ. «*Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν* (Ἐφεσ. Δ' 6). *Ὁ ἐπὶ πάντων (Πατὴρ), τοῦτέστι ὁ ἐπάνω πάντων. Καὶ διὰ πάντων, τοῦτέστι προνοῶν, διοικῶν*» (Ἅγιος Χρυσόστομος, PG 62, 80).

Δέν ἐγένετο ἀπολύτως τίποτε εἰς τὴν ὄλην Δημιουργίαν τῶν Ἀπάντων ὑπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς, ἢ ὑπὸ μόνου τοῦ Υἱοῦ, ἢ ὑπὸ μόνου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οὔτε ὑπὸ μόνον τῶν Δύο Θεαρχικῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἄνευ τῆς ἀπολύτου συμμετοχῆς καὶ τοῦ Τρίτου Θεαρχικοῦ Προσώπου. Οὔτε πάλιν ὑπὸ τοῦ Ἐνὸς ἄνευ τῆς ἀπολύτου Συμμετοχῆς καὶ τῶν ἄλλων Δύο Θεαρχικῶν Προσώπων.

Τὸ Δεύτερον Θεαρχικὸν Πρόσωπον τῆς ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ καὶ ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ καὶ ΛΟΓΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καὶ ΘΕΟΣ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν Ἐνανθρώπησιν καὶ Σάρκωσίν Συμμετεῖχον τῇ βουλῇ καὶ ἐπελεύσει καὶ τὰ ἄλλα Δύο Θεαρχικά Πρόσωπα, ὁ **Πατὴρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα**, χωρὶς βεβαίως νά σαρκωθοῦν ἢ ἐνανθρωπήσουν καὶ αὐτά. Ἡ Σάρκωσις καὶ Ἐνανθρώπησις ἔγινε μόνον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΥΙΟΝ καὶ ΛΟΓΟΝ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, ὅπως μᾶς διδάσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ λέγει πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ: «**ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναις γΨΙΣΤΟΥ ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ**» (Λουκ. Α' 35).

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ φανερώνει ὅτι ὁλόκληρος ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ συμμετεῖχε καὶ ἐνήργησε διὰ τὴν Ἐναν-

θρώπων και Σάρκωσιν, μόνον τοῦ Δευτέρου Θεαρχικοῦ Προσώπου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι τό Αὐτό Πρόσωπον, ὁ Μονογενῆς καί Ὁμοούσιος Υἱός καί ΛΟΓΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καί ΘΕΟΣ, καί τό ὁποῖον εἶναι ΑΝΑΡΧΟΝ καί ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ καί δέν ὑπέστη οὐδεμίαν Τροπήν ἢ Ἀλλοίωσιν κατά τήν Σάρκωσιν, ὅπως καί αἱ ἐνωθεῖσαι φύσεις, ἢ ΘΕΙΑ καί ἡ Ἀνθρωπίνη δέν ἔπαθον καμμίαν Τροπήν, Σύγχυσιν ἢ Ἀλλοίωσιν, ἀλλά ἠνώθησαν Ἀτρέπτως, Ἀσυγχύτως, Ἀχωρίστως καί Ἀδιαίρετως, ἥτοι παρέμειναν καί μετά τήν ἔνωσίν των ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΙ, ὅπως ἦσαν πρό τῆς ἔνωσεως. Τό ἴδιο παρέμεινεν καί τό ΘΕΑΡΧΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥ ΥἱΟΥ καί ΛΟΓΟΥ τοῦ ΘΕΟΥ, ΑΤΡΕΠΤΟΝ καί ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΝ καί μετὰ τήν Σάρκωσιν.

Ἐπειδή οἱ σύγχρονοι Θεομάχοι κηρύσσουν ὅτι τό Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔπαθε τροπήν, ἀλλοιώθηκε καί διαφοροποιήθηκε κατά τήν Σάρκωσιν καί δέν εἶναι πλέον ἀναρχο καί Προαίωvio ὅπως ἦτο πρό τῆς Σαρκώσεως, παραθέτομεν μίαν σύντομον ἀνατροπήν.

Περί τῆς Ἀτρέπτου Ὑποστάσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, Ἀσυνθέτου μενουσῆς μετὰ τήν Σάρκωσιν, μᾶς διδάσκουν οἱ Πατέρες. Παραθέτομεν μίαν συνοπτικὴν διδασκαλίαν: «Ὁ Λόγος ὁ θεῖος, Ἀτρέπτός ἐστι τήν Ὑπόστασιν ὡς καί τήν φύσιν, ἢ οὐχί· εἰ μὲν οὖν οὐχί, οὐδέ πάντη ἀπλοῦς, οὐδέ ἄφθαρτός φασι, ἀλλ' οὐδέ Θεός. Ἔτι μὴν καί ὁ Πατήρ καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον, εἰ μὴ ἄρα ἐτέρως ὑφεστήκασιν, τοῖς αὐτοῖς ὑπενεχθήσονται. Εἰ δέ γε διὰ τό ἔναργές τῆς ἀσεβείας, πᾶς τις ὁμολογεῖ ἄτρεπτον

καί καθ' ὑπόστασιν τόν Λόγον, πῶς ἐξ ἀπλῆς σύνθετον ἔξει τήν ὑπόστασιν;... Εἰ δέ οὐδέν, ἀνάγκη ἄρα, ὡσπερ τήν ἀσύνθετον φύσιν ἐν τῷ μὴ σὺν ἐτέρᾳ φύσει ἠνώσθαι νοοῦμεν, οὕτως καί τήν ἀσύνθετον ὑπόστασιν, ἐν τῷ μὴ σὺν ἐτέρᾳ ὑποστάσει ἠνώσθαι, ὀρθῶς δοξάζειν... Οὐ γάρ κατά σύγχυσιν συνετέθησαν, οὔτε ὑπόστασις σύνθετος· ὅτι οὐκ ἐξ ὑποστάσεων ἀλλ' ἀσυνθετώτερον ἰδίωμα τῆς τοῦ Λόγου γέγονεν ὑποστάσεως, πλειόνων ἐπισωρευθέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἀπλῶν ἰδιωμάτων μετὰ τήν σάρκωσιν· ὅπερ οὐδέ σύνθετον, οὐδέ τρεπτὴν δέικνυσιν οὔτε τήν φύσιν οὔτε τήν ὑπόστασιν αὐτοῦ» (Λεόντιος Βυζάντιος, PG 86 Α', 1485 Β-D). Ὁ Θεός Λόγος εἶναι ἄτρεπτος εἰς τήν ὑπόστασιν. Ἐάν ἦτο τρεπτός δέν θά ἦτο Θεός. Οὔτε ἔγινε σύνθετος εἰς τήν ὑπόστασιν ἀλλά παρέμεινεν ἀπλοῦς καί ἀσύνθετος. Δέν ὑπέστη ἀλλοίωσιν ἢ σύγχυσιν ἢ σύνθεσιν τό Πρόσωπόν Του ὅταν γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος. Ἐάν ἦτο τρεπτὴ ἢ ὑπόστασις τοῦ Θεοῦ Λόγου καί ἐπάθαινε ἀλλοίωσιν κατά τήν Ἐνανθρώπησιν θά ἦσαν δυνάμει τρεπταί καί αἱ ὑποστάσεις τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή τρεπτὴ ἢ Ἁγία Τριάς. Τό ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ Ἁγία Τριάς δέν θά ἦτο Θεός.

Μέχρις ἐδῶ ἀναλύσαμε ὅσο τό δυνατόν συνοπτικῶς τά τρία μέρη τοῦ Θέματος, ἥτοι: περί «ΚΕΦΑΛΗΣ», περί «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί περί τοῦ Ἐνός Τρισυποστάτου ΘΕΟΥ.

Εἰς τήν συνέχειαν θά παραθέσωμεν τί διακηρύσσει ἡ Ἀντίχριστος Σατανικὴ καί Οἰκουμενιστικὴ Αἵρεσις τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καί ΘΕΟΜΑΧΩΝ Ἀρχιαιρεσιάρχῶν, Λ. Δ. Κτενᾶ,

Παν. Άλεξοπούλου, Χρυσ. Τζανή και τῶν συμφρονοῦντων αὐτοῖς κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, ὅτι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι Θεϊκή, δηλαδή δέν εἶναι ὁ Θεός, ἢ «ὅτι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς».

Μετά τήν παράθεσιν τῶν Ἀντιχρίστων, Σατανικῶν καὶ Οἰκουμενιστικῶν Αἰρέσεῶν των θά καταχωρήσωμεν τὰς Θεοπνεύστους Ἁγιογραφικὰς καὶ Ἁγιοπατερικάς Μαρτυρίας αἱ ὁποῖαι τεκμηριῶνουν ὅτι ἐπειδή ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ἐνσαρκωμένος ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥἱΟΣ καὶ ΛΟΓΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, Τό ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΑΡΧΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ τὸ ὁποῖον ΤΑΥΤΟΥΡΓΕΙ μετά τῶν ἄλλων ΔΥΟ ΘΕΑΡΧΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, δι' αὐτό ΚΕΦΑΛΗ εἶναι καὶ ὁ ΠΑΤΗΡ καὶ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Ὅλοκληρος ἡ ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ καὶ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ ΤΑΥΤΟΥΡΓΟΥΣΑ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, Ὁ ΕἰΣ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ καὶ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ ΕἶΝΑΙ ἡ ΚΕΦΑΛΗ καὶ ΑΝΩΤΑΤΗ καὶ ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ.

ΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΙ, ΣΑΤΑΝΙΚΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καὶ Θεομάχων τοῦ 21ου αἰῶνος, Λ. Δ. Κτενᾶ,

Παν. Άλεξοπούλου, Χρυσόστομου Τζανή καὶ τῶν συμφρονοῦντων αὐτοῖς

Ἡ Ἀναφανείσα Αἵρεσις τῶν Ἐκκλησιομάχων, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ Σύνολον ὄλων τῶν Ἀντιχρίστων Αἰρέσεων

ὄλων τῶν Αἰῶνων δέν εἶναι Μία Αἵρεσις ἀλλὰ ἡ ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΣ ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ.

Ἐξ αἰτίας τῶν διακηρύξεῶν των δύνανται νά χαρακτηρισθοῦν ὡς ἄλλη Θρησκεία καὶ ὄχι μόνον ὡς Αἰρετικοί.

Ἰδοῦ κατωτέρω αἱ Κυριώτεραι Ἀντίχριστοι Αἰρέσεις των:

1) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς ΑΓΙΑΣΤΡΙΑΔΟΣ.

2) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ὑπῆρχε καὶ πρό τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ ΘΕΟΥ, ἥτοι πρό τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρό τῆς κατὰ σάρκα Δευτέρας Γεννήσεως τοῦ Λόγου. Διακηρύσσουν ὅτι ὅποιος πιστεύει πῶς ὑπῆρχε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ πρό Χριστοῦ εἶναι ἐκ τοῦ Διαβόλου.

3) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ΑΝΑΡΧΟΣ καὶ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ. Δηλαδή οὐσιαστικῶς ἄρνοῦνται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ΘΕΟΣ ὁ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ τῶν Ἀπάντων καὶ ΠΟΙΗΤΗΣ τῶν Αἰῶνων, «δι' οὗ τὰ Πάντα ἐγένετο», ὡς μᾶς διδάσκει τὸ Ἱερόν Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας.

4) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀνήκει εἰς τὴν ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ, εἰς τὸν ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ ΘΕΟΝ καὶ Διακηρύσσουν ὅτι «ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοῦ Χριστοῦ καὶ ΟΧΙ τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ», καὶ ὅτι «δέν θ' ἀφήσῃ ὁ Χριστός τὴν ἐκκλησίαν του νά πέσῃ στὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος», ὡσάν ὁ

Χριστός να μὴν ἦτο ὁ Εἷς τῆς ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ καὶ ΤΑΥΤΟΥΡΓΟΥΣΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, ἀλλὰ ἓνα ἄλλο τέταρτον Ἐξωαγιοτριαδικόν Κτιστόν καὶ ἐχθρικόν πρόσωπον.

5) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ εἶναι ἡ Μόνη καὶ Ἀνωτάτη καὶ Ὑπεράτη ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ, ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ, ΗΓΕΜΟΝΙΑ, ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ καὶ Οὐσιαστικά ἡ ΘΕΪΚΗ ΚΕΦΑΛΗ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Τῆς.

6) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ εἶναι ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ τοῦ ΘΕΟΥ, τὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

7) Ἄρνοῦνται καὶ ΔΕΝ πιστεύουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶναι ΚΕΦΑΛΗ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργεῖ ὁμοῦ μετὰ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καὶ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ διὰ τὰ πάντα.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΛΕΓΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ "ΚΕΦΑΛΗΝ"

Ὁ Χριστός μᾶς λέγει περὶ τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ: «οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν, καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ ΘΕΛΗΜΑ τοῦ πέμψαντός με ΠΑΤΡΟΣ» (Ἰωάν. Ε' 30)· καθὼς καὶ: «ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ ΘΕΛΗΜΑ τοῦ πέμψαντός με ΠΑΤΡΟΣ» (Ἰωάν. ΣΤ' 38)· καὶ «τὰ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ ΠΑΤΗΡ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ ΠΑΤΗΡ με Ἄπέσταλ-

κε» (Ἰωάν. Ε' 36)· καὶ «Ἐγὼ σέ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ΕΡΓΟΝ ΕΤΕΛΕΙΩΣΑ ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω» (Ἰωάν. ΙΖ' 4).

Συνεπῶς ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ὅπως εἶναι καὶ ὁ Χριστός. Ἐπὶ πλεόν τὸ αὐτὸ προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸ ὅ,τι μᾶς διδάσκει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «ΚΕΦΑΛΗ δέ Χριστοῦ ὁ ΘΕΟΣ» (Α' Κορ. ΙΑ' 3). Διότι ἐρμηνεύων τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Οἰκουμενικός καὶ Θεόπνευστος αὐτὸς Διδάσκαλος, λέγει: «ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΕΦΑΛΗ ΗΜΩΝ ΩΝ» (Ἀγ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου Ρ.Γ. 62, 140), δηλαδὴ ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ εἶναι ΚΕΦΑΛΗ πάντων ἡμῶν τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης ὁ Ἀπόστ. Παῦλος ἀλλοῦ μᾶς λέγει:

«Ἄλλ' ἡμῖν εἷς ΘΕΟΣ ὁ ΠΑΤΗΡ, ἐξ' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς Αὐτόν» (Α' Κορ. Η' 6).

«Ὅτι δι' Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέρω ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν ΠΑΤΕΡΑ» (Ἐφεσ. Β' 18).

«Εἷς ΘΕΟΣ καὶ ΠΑΤΗΡ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν» (Ἐφεσ. Δ' 6)

«Ἐξ' οὗ (τοῦ ΠΑΤΡΟΣ) πᾶσα Πατριὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται» (Ἐφεσ. Γ' 15).

Οὐδεὶς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ πιστόν μέλος τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἠρνήθη ποτέ, ὅτι «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Η ΚΕΦΑΛΗ τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» (Κολ. Α' 12-18). Ἐπειδὴ ὁμως ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸ Προαιώνιον καὶ Ἄναρχον Θεαρχικόν Πρόσωπον, εἶναι ὁ

ΕΙΣ τῆς ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ, ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ καὶ ΤΑΥΤΟΥΡ-
ΓΟΥΣΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, ἔπεται ὅτι:

Ἐάν ἡ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ δέν εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, τότε οὔτε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι
Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐάν ὁ Ἰησοῦς Χριστός τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου
δέν εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας, τότε οὔτε καί ἡ
Ἁγία Τριάς εἶναι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅπως ὁμως διακηρύσσουν οἱ Αἱρετικοὶ Ἐκκλη-
σιολογχοί, Χριστομάχοι καὶ Τριαδομάχοι, ὅτι ὁ Χρι-
στός μόνον εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας καὶ δέν εἶναι
ἡ Ἁγία Τριάς, τότε αὐτός ὁ Χριστός τους δέν εἶναι ὁ
Χριστός τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ταυτουργῶν μετά
τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά εἶναι ὁ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ καὶ αὐτὴ ἡ τέτοια ἐκκλησία του, χωρὶς
νά ἔχη Κεφαλήν τὴν Ἁγίαν Τριάδα εἶναι ἡ ἐκκλησία
ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ, εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς ΑΝΤΙ-
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
τοῦ ΑΘΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ.

Τό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ὁμοῦ
μετά τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀπορ-
ρεῖ ἐκ πολλῶν Ἁγιογραφικῶν Θεοπνεύστων μαρτυ-
ριῶν, ὅπως ἤδη παρετέθησαν, ἀλλά καὶ ἐκ τῶν κάτωθι:

**«Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύ-
τευσεν ὁ ΠΑΤΗΡ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται»
(Ματθ. ΙΕ' 13).** Ἡ Ἐκκλησία εἶναι φυτεία τοῦ Θεοῦ Πα-
τρός.

**«ΕΓΩ εἰμι ἡ Ἄμπελος ἡ Ἀληθινή, καὶ ὁ ΠΑΤΗΡ
ΜΟΥ ὁ Γεωργός ἐστι ... ΕΓΩ εἰμι ἡ Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ
κλήματα»** (Ἰωάν. ΙΕ' 1, 5). Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἄμπελος

μὲ κλήματα, δηλαδή ὁ Χριστός καὶ τὰ μέλη, καὶ Γεωρ-
γός εἶναι ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ.

**«Ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπί-
βλεψον ἐξ Οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπε-
λον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δε-
ξιὰ σου, καὶ ἐπὶ Ἰὼν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σε-
αυτῶ»** (Ψαλμ. ΟΘ' 15-16). Τὴν Ἐκκλησίαν - Ἄμπελον
τὴν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐπὶ τὸν Ἰὼν
Του τὸν Μονογενῆ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ μόνον γίνεται φανερόν ὅτι ὁ
Ἰησοῦς Χριστός δέν ἐνεργεῖ ποτέ χωριστὰ ἀπὸ τὰ
ἄλλα Δύο ΘΕΑΡΧΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, τὸν ΘΕΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
καὶ τὸ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, οὔτε τὰ ἄλλα Δύο Πρό-
σωπα μεμονωμένως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ καὶ μεταξὺ
των, ἀλλά καὶ τὰ Τρία ΘΕΑΡΧΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ἦτοι,
ὁ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ ΘΕΟΣ ΠΑΤΗΡ καὶ τὸ
ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, διὰ τὰ πάντα εἰς τὸν Ὀρατὸν
καὶ ἄορατον κόσμον ἐνεργοῦν ὁμοῦ ΑΔΙΑΙΡΕΤΩΣ
καὶ οὐδέποτε κεχωρισμένως, ΤΑΥΤΟΥΡΓΟΥΝ.

Εἶναι ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑ καὶ Μεγίστη
Οἰκουμενιστικὴ καὶ Σατανικὴ Αἵρεσις, τὸ φρόνημα ὅτι
ἓνα ἀπὸ τὰ Τρία Θεαρχικά Πρόσωπα τῆς ΑΓΙΑΣ
ΤΡΙΑΔΟΣ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐνεργεῖ ἀπὸ μόνου του,
κεχωρισμένως τῶν ἄλλων Δύο, δημιουργεῖ ἐκκλησίαν καὶ
εἶναι Κεφαλή αὐτῆς χωρὶς νά συμμετεχουν καὶ τὰ ἄλλα
Δύο Θεαρχικά Πρόσωπα, ὁ Πατὴρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Περὶ τῆς ὁμοφώνου Βουλῆς, Ἀποφάσεως, Ἐνερ-
γείας καὶ ἀμέσου Ταυτουργίας τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν
Προσώπων ὅλοι οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες μᾶς δι-
δάσκουν διὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Δογματικοῦ ὄρου ὅτι:

«Τά πάντα εις τόν Ἄόρατον καί Ὁρατόν κόσμον
Συντελοῦνται Ἐνεργοῦνται καί Πραγματοποιοῦνται
ἐκ ΠΑΤΡΟΣ ΔΙ΄ ΥἸΟΥ ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ».

Δέν γίνεται καί δέν ἐνεργεῖται τίποτε ἀπολύτως εἰς
Σύμπαντα τόν ἀόρατον καί ὁρατόν κόσμον, ἄνευ τῆς
Ἀπολύτου καί ὁμοφώνου ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ καί
ΤΑΥΤΟΥΡΓΙΑΣ τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν Προσώπων
τῆς Ἁγίας Τριάδος. Πῶς λοιπόν εἶναι δυνατόν νά κυ-
βερῶνται ἡ Ἐκκλησία ὑπό Ἐνός μόνου Θεαρχικοῦ
Προσώπου χωρίς τήν ἀπόλυτον Συμμετοχήν καί Ταυ-
τουργίαν καί τῶν ἄλλων Δύο; Διαίρεται ἡ Ἀδιάρητος
Ἁγία Τριάς; Ἄπαγε τῆς Βλασφημίας καί Ἀντιθέου
Σατανικῆς Αἰρέσεως.

Ἡ Αἰρετική διατύπωσις των ὅτι, «Κεφαλή τῆς
Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός καί ὄχι ἡ Ἁγία Τριάς»,
αὐτή καί μόνον ἐμφανίζει ἕνα χριστόν ὡς ἄλλο ξεχωρι-
στόν, τέταρτον καί ἐξωαγιωτριαδικόν πρόσωπον, τό
ὅποῖον, ὅπως λένε, ἐνεργεῖ ἀπό μόνο του καί μάλιστα
εἰς μίαν ἐκκλησίαν, εἰς τήν ὁποίαν δέν ἔχουν καμίαν
σχέσιν καί συμμετοχήν τά Τρία Θεαρχικά Πρόσωπα τῆς
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Αὐτός ὁ χριστός, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ ἀπό μόνος του,
ὡς ΑΛΛΟΣ, ξεχωριστά ἀπό τά Τρία Θεαρχικά Πρόσω-
πα τῆς Ἁγίας Τριάδος, δέν εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ
Ἰησοῦς Χριστός τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ἐνσαρκωμέ-
νος Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἀλλά
ἕνα ἄλλο ΜΗ Θεαρχικόν πρόσωπον, τό ὅποῖον δέν εἶναι
Προαιώνιον, οὔτε Ἄναρχον, ἀλλά εἶναι κτιστόν πρόσω-
πον. Δηλαδή δέν εἶναι ὁ ΘΕΟΣ ὁ Δημιουργός τῶν
Ἀπάντων καί Ποιητής τῶν αἰῶνων, ὅπως εἶναι ὁ Θε-

άνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι ὁ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ.
Καί ἡ ἐκκλησία του αὐτή δέν εἶναι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ καί ὄχι τοῦ ΤΡΙΑ-
ΔΙΚΟΥ καί ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΘΕΟΥ ἢ τῆς ΑΓΙΑΣ
ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀντίχριστος, Αἰρετική, Οἰκουμενιστική καί Σα-
τανική διατύπωσις των, διά τῆς ὁποίας λέγουν ὅτι:
«Βγάζουν τόν Χριστόν ἀπό Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας
καί βάζουν τήν Ἁγίαν Τριάδα» καί μόνον αὐτή ἀφ'
ἑαυτοῦ τῆς εἶναι ἰκανή διά νά ἀντιληφθῇ ὁ κάθε ἕνας
ὅτι ὁ Χριστός αὐτός δέν εἶναι τό Δεύτερον Θεαρχικόν
Πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀλλά ἕνα ἄλλο, ἐξω-
αγιωτριαδικόν, πρόσωπον. Ὅχι ὁ ΘΕΟΣ ὁ Δημιουργός
τοῦ παντός, ἀλλά ἕνα κτίσμα.

Ἐπειδή διά τῶν ἀνωτέρω Ἀντιχρίστων καί Οἰκου-
μενιστικῶν Αἰρέσεων των ἀντελήφθησαν ὅτι δέν μπο-
ροῦν νά παρασύρουν οὔτε τοὺς ἀπλοϊκοὺς, δι' αὐτό
ἐμχανεῦθησαν δύο ἄλλας Σατανικῆς Σοφιστίας περὶ
τῶν ὁποίων ὁ Ἐωσφόρος αὐτοπροσώπως θά τοὺς ἀπο-
δώσῃ εὔσημα δεινῆς διαστροφικῆς ἰκανότητος καί θά
τοὺς ἀπονεύμῃ διακριτικῆς θέσεις εἰς τό σκοτεινόν βα-
σίλειον του.

Τάς δύο αὐτάς σοφιστίας, αἱ ὁποῖαι φέρουν ὅλα
τά χαρακτηριστικά τῆς Ἐβραϊσμοισιωνιστικῆς μεθόδου
καί εἶναι διατυπωμέναι κατά σατανικήν ἔμπνευσιν
ὑπό τῶν, Χρυσοστόμου Τζανῆ καί Α. Δ. Κτενᾶ, πα-
ραθέτομεν εἰς τήν συνέχειαν.

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ , ΑΝΤΙΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΟΣ,
ΘΕΟΜΑΧΟΣ, ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΑΙΡΕΣΙΑΡΧΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΖΑΝΗ

Οι ιδρυταί τῆς Τριαδομάχου ἀντιεκκλησίας εἰς τὴν ἀρχὴν ὕψωσαν ὡς Σημαίαν τὴν παραφροσύνην ὅτι, ἐπειδὴ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός, Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ εἶναι ἡ Ἁγία Τριάς, ὡς νά μὴ ἦτο Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁ Χριστός, ἀλλὰ ἐν τέταρτον, ἐξωαγιοτριαδικὸν πρόσωπον, καὶ ὡς νά μὴ ἔταυτούργει ἡ Ἁγία Τριάς.

Ἀντιλαμβανόμενος ὁμως ἐκ τῶν ὑστέρων ὁ εἷς ἐκ τῶν γεννητόρων τῆς Ἀντιθέου ἐκκλησίας τῶν Τριαδομάχων καὶ Ἐκκλησιολογῶν, ὁ τῶν Κατουνακίων τοῦ Ἁγίου Ὅρους Χρυσόστομος Τζανῆς, πόσον ἐξόφθαλμος εἶναι αὐτὴ ἡ Βλασφημία κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀλλὰ μὴ θέλων καὶ νά ἐπανορθώσῃ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεχείρησεν ἀναδίπλωσιν καὶ ἀνασκευὴν τῆς διαστροφῆς μὲ νέαν παραφροσύνην καὶ μὲ νέον πόλεμον κατὰ τῆς Ἀληθείας. Ἡ νέα του θέσις μάχης καὶ νέα ἐπίθεσις κατὰ τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ἐξ Ἰσου Ἀντιτριαδολογικὴ καὶ Ἀντιχριστολογικὴ μὲ τὴν παλαιάν, πῶ ὑπουλος ὁμως καὶ καταχθόνιος ἀπὸ τὴν παλαιάν, εἶναι ἡ ἐξῆς: Ἐπειδὴ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός, Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ εἶναι οὔτε ὁ Θεός Πατήρ οὔτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἴδου ἡ διατύπωσις τῆς νέας ἀντορθοδόξου ἀντιθέου παραφροσύνης του, μέσῳ ἐνός συνθέτου Παραλογισμοῦ:

«Οἱ κύριοι αὐτοὶ συμπεραίνουν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Χριστός εἶναι Θεός καὶ ἐπειδὴ ἐνεργεῖ ἐνωμένα μὲ τὸν Θεόν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπομένως κατ' ἀνάγκη ἡ Ἁγία Τριάς εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Σύμφωνα μὲ τὴν λογικὴν αὐτῶν, τῶν λογιζομένων, τοὺς ἐρωτοῦμε.

Ὁ Θεός Λόγος ὅταν ἐνηθρώπησε δέν ἦταν ἐνωμένος μὲ τὸν Θεόν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα; Δέν ἐνεργοῦσε ἐνωμένα; Ἐπομένως ἐνηθρώπησε ἡ Ἁγία Τριάς! ὅποιος δέν τὸ παραδέχεται αὐτό, χωρίζει τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα Θεῖα πρόσωπα καὶ εἶναι αἰρετικὸς» (Χρυσόστομος Τζανῆς, «Μᾶς Χωρίζουν οἱ Αἵρέσεις τοῦ Ἡμεροδείκτου. Ὅχι ἡ Ἐγκύκλιος», 1-1-2003, σελ. 10).

Ἀηλαδή, ἐπιχειρηματολογεῖ ὁ Τζανῆς καὶ λέγει: Ἐάν δεχθοῦμε ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καὶ ὁ Πατήρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἦτοι, ἡ Ἁγία Τριάδα, εἶναι σάν νά δεχόμεστε ὅτι, ἐπειδὴ ἐσαρκώθη ὁ Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Υἱός, ἐσαρκώθησαν καὶ οἱ ἄλλοι δύο, ὁ Πατήρ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἔστιν ἀπαράδεκτον.

Ὁ Τζανῆς συγγέει τὸν τρόπον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ταυτίζει τὸ «καθ' ὑπόστασιν» μὲ τὸ «κατ' ἐνέργειαν», πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι Αἵρεσις καὶ παραλογισμός.

Ἄλλο τό «ΚΑΘ' ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ» καί ἄλλο τό «ΚΑΤ' ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ».

Ἄλλο ἢ Ἐνανθρώπησις καί ἄλλο τό νά εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας κατ' ἐνέργειαν ἐνῶ ἡ Ἐνανθρώπησις Του ἔγινε καθ' ὑπόστασιν καί ὄχι κατ' ἐνέργειαν.

Ἄλλο εἶναι τό κατ' ἐνέργειαν, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον Ἐνώνει, Ἀγιάζει, Ἐξουσιάζει, Κυβεραῖα τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καί ἄλλο τό καθ' ὑπόστασιν, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ἔγινεν ἡ Ἐνανθρώπησις καί ὁ Χριστός εἶναι ὄχι μόνον ὅλος Θεός ἀλλά καί ὅλος ἄνθρωπος.

Σημειωτέον δέ ὅτι, ὁ Πατήρ καί τό Ἅγιον Πνεῦμα δέν ἐσαρκώθησαν, διότι Σάρκωσις εἶναι ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις τῆς ἀνθρωπίνης καί τῆς Θεϊκῆς φύσεως εἰς τό Πρόσωπον τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

«Καθ' ὑπόστασιν» σημαίνει ἡ ἐν τῇ μιᾷ Ὑποστάσει τοῦ Χριστοῦ ἔνωσις τῶν δύο φύσεων, Θεϊας καί ἀνθρωπίνης.

Ἡ δέ μία ἐκ τῶν Τριῶν τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὑποστάσις ἡ ὁποία θά ἠδύνατο ποτέ νά προσλάβῃ τήν ἀνθρωπίνην φύσιν εἶναι ἡ Γεννητή, ὁ Υἱός καί Λόγος, ὄχι ἡ Ἀγέννητη, ὁ Θεός Πατήρ, οὔτε ἡ Ἐκπορευτή, τό Ἅγιον Πνεῦμα, διότι καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκ φύσεως γεννητός καί ὄχι ἀγέννητος οὔτε ἐκπορευτός.

Ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ὁ ΥἱΟΣ καί ὄχι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἢ ὁ Πατήρ, ἐπειδή ὁ ΥἱΟΣ Γεννᾷται

Ἄνάρχως ὡς Θεός ὑπό τοῦ Ἀνάρχου Θεοῦ Πατρός. Ὁ Ἄναρχος Θεός Πατήρ γεννᾷ Ἄναρχον Υἱόν. Ο ΑΝΑΡΧΟΣ ΥΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΓΙΝΗ ΜΗ ΑΝΑΡΧΟΣ, ἄς φρονοῦν οἱ Αἰρετικοί ὅτι ἔγινε.

Κατά τήν Σάρκωσιν ὁ Ἰησοῦς Χριστός προσέλαβεν Ἀπόσωπον τήν ἀνθρωπίνην φύσιν. Προσέλαβεν εἰς τό Ἄναρχον καί Προαιώνιον Θεαρχικόν του Πρόσωπον Σῶμα μετά λογικῆς καί νοεράς ψυχῆς καί τό ἤνωσεν μέ τήν Θεϊκὴν Του Φύσιν.

Ἀπό τήν στιγμὴν τῆς προσλήψεως ἐθέωσεν τήν προσληφθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν Του ἡ ὁποία καί προσκυνοῦται ὡς ὁμόθεος καί ὁμότιμος καί θά παραμείνῃ ἡνωμένη μετά τῆς Θεϊκῆς φύσεως διὰ τῆς Ἀνάρχου καί Ἀτρέπτου Θεαρχικῆς Ὑποστάσεως Του Αἰωνίως.

Ὡς Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ὁμοῦς ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἔχει τήν ἰδίαν ἔνωσιν μέ τά μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἔχει μέ τήν ἀνθρωπίνην φύσιν τήν ὁποίαν προσέλαβεν ἀπόσωπον ἐκ τῆς Θεοτόκου καί ὁ ἴδιος κατέστη αὐτῆς Πρόσωπον, διότι:

Ἡ ἔνωσις τοῦ Χριστοῦ ὡς Κεφαλῆς μετά τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι Ὑποστατική ἢ «καθ' ὑπόστασιν», ὅπως εἶναι ἡ ἔνωσις Του μέ τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀλλά «Κατὰ Χάριν». Ἐάν ἦτο «Ὑποστατική» τότε ἡμεῖς δέν θά ἦτο δυνατόν νά ἐκπέσωμεν αὐτῆς τῆς ἐνώσεως, ὅπως δέν εἶναι δυνατόν νά ἐκπέσῃ ἡ ἀνθρωπίνην φύσιν Του. Τότε ΔΕΝ θά εἴμεθα πρόσωπα μέ ἰδίαν καί ἐλευθέραν βούλησιν ὅπως τώρα, ἀλλά ἀπόσωποι καί χωρὶς συνείδησιν. Ἡ ἀνθρωπίνην φύσιν τήν ὁποίαν ἤνωσεν μετά τῆς Θεϊκῆς εἰς τό ΘΕΑΡΧΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΝ Ἀτρέπτως, Ἀσυγχύ-

τως, Ἀχωρίστως καὶ Ἀδιαιρέτως ἦτο ἀπρόσωπος καὶ Πρόσωπον αὐτῆς κατέστη τὸ Θεαρχικόν Πρόσωπον τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου, ὁ Χριστός, καὶ Αὐτὴ δὲν ὑπάρχει περίπτωσις νὰ ἐκπέσῃ αἰωνίως.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἠνωμένοι ΟΧΙ «Υποστατικῶς» ἢ «Καθ' ὑπόστασιν» ἀλλὰ «Κατὰ Χάριν» καὶ ἡ Θεία Χάρις αὐτὴ εἶναι ἐνέργεια ἢ ὁποῖα δὲν προέρχεται μόνον ἀπὸ τὸν Χριστόν, ἀλλὰ ἐκπηγάζει καὶ ἐκ τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν Προσώπων ἡτοι τοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καὶ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Χριστοῦ εἶναι καθ' ὑπόστασιν Ἐνωσις καὶ ὄχι κατ' Ἐνέργειαν ὥστε νὰ εἶναι κοινὴ καὶ τῶν Τριῶν Προσώπων. Εἶναι καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις τοῦ Ἐνός μόνον Προσώπου. Ἐνῶ ἡ ιδιότητα τῆς Κεφαλῆς εἶναι «κατ' ἐνέργειαν» ἢ «κατὰ Θεϊαν Χάριν» ἢ ὁποῖα ἐκπηγάζει ὄχι μόνον ἀπὸ Ἐνα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ Τρία Θεαρχικά Πρόσωπα. Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ εἶναι Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «καθ' ὑπόστασιν». Τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἴμεθα Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὄχι καθ' ὑπόστασιν ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν καὶ κατὰ χάριν.

Ἄλλο λοιπὸν ἢ ΣΑΡΚΩΣΙΣ καὶ ἄλλο ἢ ΕΝΕΡΓΕΙΑ. Αἱ δύο αὐταὶ ἔννοιαι ἔχουν διαφορὰν ἀσυγκριτοῦ, μεγαλύτεραν ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀστρονομικὰς ἀποστάσεις.

Ἐάν εἴμεθα «Υποστατικῶς» ἠνωμένοι μέ τὸν Χριστόν, ὅπως ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν ὁποίαν προσέλαβε,

1) Τότε ἐμεῖς δὲν θὰ εἴμεθα πρόσωπα μέ συνείδησιν καὶ ἐλευθέραν βούλησιν, ἀλλὰ ἀπρόσωπος φύσις χωρὶς βούλησιν, ὅπως αὐτὴ τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ὁ Χριστός ἀπὸ τὴν Θεοτόκον καὶ τὴν ἠνωσεν εἰς τὸ Πρόσωπόν Του.

2) Τότε τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας θὰ εἴχωμεν Θεωθῆ καὶ δὲν θὰ εἴχωμεν πλέον ἀνάγκην σωτηρίας, ἀλλὰ οὔτε φόβον νὰ ἐκπέσωμεν τῆς Ἐνώσεώς μας μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ θὰ παραμέναμε ἠνωμένοι αἰωνίως.

3) Τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε περίπτωσις νὰ ἀμαρτήσωμεν, ἀφοῦ δὲν θὰ εἴμεθα πρόσωπα.

4) Τότε δὲν θὰ εἴχωμεν ἀνάγκην νὰ ἐργαζώμεθα τὴν ἀρετὴν οὔτε νὰ κοινωνῶμεν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ σωθῶμεν, ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ εἴμεθα αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

5) Τότε δὲν θὰ ὑπῆρχον αἰρετικοί, διότι τὰ μέλη δὲν θὰ ἦσαν πρόσωπα αὐτόνομα καὶ αὐτοδιάθετα διὰ νὰ πέσουν εἰς Αἱρέσεις.

6) Τότε δὲν θὰ εἴχωμεν ἀνάγκην Θεῶν Μυστηρίων, Θεΐας Κοινωνίας, Ἐξομολογήσεως κ.τ.λ. διότι θὰ μᾶς εἶχε «ἐνσαρκωθῆ» καὶ θεώσει καθ' ὑπόστασιν ὁ Θεὸς Λόγος.

7) Τότε τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἤμεθα ὁμόθεα καὶ λατρευτά, ὅπως εἶναι καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ὠδηγοῦσε εἰς τὸν ΠΑΝΘΕΪΣΜΟΝ.

Τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τὰ ὁποῖα εἶναι πρόσωπα καὶ ἔχουν Κεφαλὴν τὸν Χριστόν, ἐάν θέλουν μένουσιν μέ τὸν Χριστόν, ἐάν δὲν θέλουν χωρίζονται. Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ὁ Χριστός «Υποστατικῶς» δὲν ἔχει ἀνθρώπινον πρόσωπον διὰ νὰ «ἀποφασίσῃ» ἐάν θὰ μείνῃ ἢ θὰ χωρισθῆ ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Ἄλλο λοιπὸν εἶναι ἡ Σάρκωσις ἢ Ἐνανθρώπησις

του Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἄλλο εἶναι ἡ «Κατά Χάριν» ἔνωσις μας μέ τήν Κεφαλὴν μας τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις ἐνεργεῖ καί Ταυτουργεῖ μετά τοῦ Πατρός καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Θεία Χάρις διὰ τῆς ὁποίας εἶναι Κεφαλὴ εἰς ἡμᾶς ὁ Χριστός, εἶναι Ἐνέργεια καί δέν προέρχεται μόνον ἀπό τόν Χριστόν ἀλλά καί ἀπό τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα. Δηλαδή καί ἀπό τά Τρία Θεαρχικά Πρόσωπα.

Ἄλλο λοιπόν εἶναι ἡ Ἐνανθρώπησις ἢ Σάρκωσις τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἐγινε «Καθ' Ὑπόστασιν», καί ἄλλο εἶναι τό ὅτι «ὁ Χριστός εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας», τό ὁποῖον εἶναι «Κατ' Ἐνέργειαν». Ἡ Σάρκωσις εἶναι ἡ ἐν μιᾷ Ὑποστάσει Ἐνωσις τῶν Δύο Φύσεων, ἐνῶ τό ὅτι εἶναι Κεφαλὴ εἶναι ἡ Ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ πρός τά κτίσματα καί πλάσματά Του. Σάρκωσις λοιπόν καί Κεφαλὴ ἔχουν ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ.

Ὁ Τζανῆς ταυτίζει ἐκεῖνα τά ὁποῖα ΔΕΝ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ, ὅσο καί ἐάν χρησιμοποιήσῃ Ἑβραϊομιλιαστικήν ἢ Σιωνιστικήν μέθοδον, ὅσο καί ἐάν διαστρεβλώσῃ τὰς διαφορετικὰς ἐννοίας αὐτῶν.

Διακηρύσσων παραλόγως, παρανοϊκῶς καί Ἄνορθοδόξως τήν Αἰρετικήν του αὐτὴν διατύπωσιν, ὁ πρῶην Κατουνακιώτης ὀδηγεῖται ἀναγκαστικῶς εἰς τήν ΤΑΥΤΙΣΙΝ τοῦ «Καθ' Ὑπόστασιν» μέ τό «Κατ' Ἐνέργειαν», καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά δεχθῇ:

Α) Ἡ, ὅτι ἡ Κεφαλὴ τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένη μέ τά μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ὀδηγεῖ εἰς τόν ΠΑΝΘΕΪΣΜΟΝ,

Β) Ἡ, ὅτι ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Λόγου ἐγινε κατ' ἐνέργειαν καί κατά χάριν, δηλαδή δέν ἐγινε πραγματική Σάρκωσις ἀλλά ἓνα ὄραμα Σαρκώσεως ὅπως εἰς τόν Προφήτην Δανιὴλ, μία ὀπτασία ὅπως εἰς τοὺς Προφήτας, μία ἀκόμη Θεοφάνεια, ὅπερ ἔστιν ἀναβίωσις τῆς Αἰρέσεως τοῦ ΔΟΚΗΤΙΣΜΟΥ.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει περίπτωσις νά χρησιμοποιηθοῦν διαστρεβλωτικῶς καί Χιλιαστικῶς τά λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ τῆς Κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ ὅπου λέγει: «Κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θεός» (Α' Κορ. ΙΑ' 3), πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἀπλῶν καί ἀφελῶν, εἶναι ἀνάγκη νά ἐξηγηθῇ τό ἐδάφιον αὐτό.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν λέγῃ ὅτι Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεὸς Πατὴρ, ἐννοεῖ ὅτι εἶναι «κατὰ φύσιν» καί ὄχι «κατὰ χάριν» ἡνωμένος ὁ Θεὸς Πατὴρ μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡνωμένος ὡς Πατὴρ μετὰ τοῦ Υἱοῦ, ὡς φυσικός Γεννήτωρ, ὡς ὁ Νοῦς μετὰ τοῦ Λόγου. Δι' αὐτό ὁ Χριστός εἶναι ὁμοουσίος, τῆς αὐτῆς Θεϊκῆς φύσεως καί οὐσίας μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ὅταν ὁμως ὁ Ἄπ. Παῦλος λέγει ὅτι ὁ ΥἱΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός, «εἶναι Κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. Α' 12 - 18), δέν λέγει οὔτε ἐννοεῖ ὅτι εἶναι «κατὰ φύσιν» Κεφαλὴ εἰς ἡμᾶς, διότι τότε θά εἴμεθα φύσει Θεοὶ ὅπως ὁ Χριστός καί ὄχι ἄνθρωποι.

Ἄλλο «ΚΑΘ' ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ» καί ἄλλο «ΚΑΤ' ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ».

Ἄλλο ἡ Ἐνανθρώπησις καί ἄλλο τό νά εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ, ΑΝΤΙΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΜΑΧΟΣ,
ΘΕΟΜΑΧΟΣ, ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΑΙΡΕΣΙΑΡΧΟΥ Λ. Δ. ΚΤΕΝΑ

Καί τό ἄλλο ἰδρυτικόν μέλος τῆς Ἀντιτριαδικῆς καί Θεομάχου Οἰκουμενιστικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Λ. Δ. Κτενᾶς συναγωνιζόμενος εἰς διαστροφήν, διαστρέβλωσιν καί παραχάραξιν Ἱερῶν Κειμένων τούς ὁμόφρονας αὐτοῦ Ἑβραιοχιλιαστάς καί ἀκολουθῶν τό αὐτό παράδειγμα τοῦ ὁμόφρονός του Χρυσοστόμου Τζανῆ, μέ δαιμονιώδη νοῦν τόν ὁποῖον θά ἐξήλευον καί οἱ δαίμονες καταβάλλει ὅλας τάς ψυχικάς καί σωματικάς του δυνάμεις διά νά ἀποβάλη τήν Ἁγίαν Τριάδα ἀπό Κεφαλῆν τῆς Ἐκκλησίας καί νά χωρίση τόν Χριστόν ἀπό τήν Ἁγίαν Τριάδα.

Μαινόμενος λοιπόν κατά τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ Λ. Δ. Κτενᾶς γράφει:

«Πῶς μπορεῖς καί δέχεσαι ὅτι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον συμβαίνει νά ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρός, ἀλλά νά μήν ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, τῆ στιγμῆ πού θεωρεῖς ἀντιδικία μεταξύ τῶν Τριῶν Προσώπων, τό νά εἶναι Κεφαλή ὁ Χριστός καί νά μήν εἶναι τά ἄλλα δύο πρόσωπα!» (Λ. Δ. Κτενᾶς, *Μᾶς Εἶχε Προειδοποιήσει*, Αὐγουστος 2003, σελ. 38-39).

Ἀηλαδή, ἐπιχειρηματολογεῖ ὁ Κτενᾶς καί λέγει:
Ἐάν δεχθοῦμε ὅτι, ἐπειδή ταυτουργεῖ ἡ Ἁγία Τριάς, Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι μόνον ὁ Χριστός ἀλλά καί τά ἄλλα δύο Πρόσωπα, τότε εἶναι σάν νά δεχόμεστε ὅτι, ἐπειδή τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται

ἐκ τοῦ Πατρός, ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ὅπερ ἔστιν ἀπαράδεκτον.

Ὁ συλλογισμός αὐτός τοῦ πονηροῦ πνεύματος τῆς διαστροφῆς θά ἴσχυε, καί μάλιστα θά ἀποτελοῦσε συντριπτικόν ἐπιχείρημα, ἐάν τό Ἅγιον Πνεῦμα ἦτο Ἐκπορευτόν κατά τόν ἴδιον τρόπον μέ τόν ὁποῖον ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά ἄλλος εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός, καί ἄλλος ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλο «ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ» καί ἄλλο «ΕΝΕΡΓΕΙΑ».

Ἄλλο «ΕΚΠΟΡΕΥΣΙΣ» καί ἄλλο «ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ ἐκ τοῦ Πατρός Ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀποτελεῖ ὑποστατικόν ιδίωμα, τρόπον ὑπάρξεως, τοῦ Θεαρχικοῦ Αὐτοῦ Προσώπου, ἐνώ τό ὅτι εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας δέν συνιστᾶ ὑποστατικόν ιδίωμα, αἰτίαν ὑπάρξεως, τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά Θεϊκὴν ἐνέργειάν Του πρὸς τά μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καί αὐτὴ ἡ Ἐνέργεια συντελεῖται ὅχι μεμονωμένως παρά τὸν Χριστόν, ἀλλά ταυτουργεῖται ἐκ Πατρός δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δι' αὐτό, τό Πατρινόν ἐπιχείρημα ὅχι μόνον δέν ἴσχυει, ἀλλά, λόγῳ τῶν ὄσων προϋποθέτει, συντρίβεται εἰς βάραθρον Πνευματομαχίας καί Χριστομαχίας καί Τριαδομαχίας, ἤτοι ΘΕΟΜΑΧΙΑΣ.

Ὁ Χριστός, ὡς προαιώνιος Ὑπαρξίς καί Συναΐδιος Ὑπόστασις τοῦ Θεοῦ Πατρός, εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας κατ' ἐνέργειαν ἢ κατὰ χάριν τὴν ἄκτι-

στον, ἐνώνων τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλευόν, Κυβερνών καί Ἡγεμονεύον ἐπὶ τοῦ Σώματος αὐτῆς, κατὰ Κοινήν Ἀχρονον, Ἀναρχον καὶ Προαιώνιον Ἀπόφασιν τῆς Μιάς Ἀδιαιρέτου Θεϊκῆς Βουλῆσεως καί Ἐνιαίας Θεϊκῆς Προνοίας.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Ὑπόστασις καί Ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός φυσικῶς. Ἡ Ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν εἶναι ἐνέργεια νά ἐξωτερικεύεται.

Ἡ Ἐκπόρευσις εἶναι ἐνδοαγιοτριαδική.

Ἡ Ἐνέργεια εἶναι ἐκ τῆς Ἁγίας Τριάδος πρὸς τὴν κτίσιν.

Ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός Ἐκπόρευσις εἶναι ἡ αἰτία καὶ ὁ φυσικός τρόπος ὑπάρξεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός Ἐνέργεια εἶναι ἡ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι πρὸς τὴν κτίσιν κινήσις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τό «Κεφαλή» σημαίνει τὴν πρὸς τὰ ἔξω τοῦ Θεοῦ ἐνέργειαν καὶ σχέσιν μέ τὰ λογικά κτίσματα καὶ γενικῶς πρὸς ἅπασαν τὴν ὁρατὴν καὶ ἀόρατον κτίσιν.

Ἡ «Ἐκπόρευσις» σημαίνει τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐνδοαγιοτριαδικὴν σχέσιν τῶν Θεαρχικῶν Προσώπων καὶ ἀφορᾶ εἰς τὸν τρόπον ὑπάρξεως τῆς Ὑποστάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς Ἐκπορευτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὡς Προβλεῶς.

Τό ὅτι ὁ Θεός εἶναι Κεφαλή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει καμμίαν σχέσιν ἢ ὁμοίωσιν μέ τὴν Ἐκπόρευσιν. Ἄλλο Ἐκπόρευσις καὶ ἄλλο Κεφαλή. Ἡ Κεφαλή ὀρίζει τὴν ζωὴν τῶν κτιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν σχέσιν τῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ

Ἐκπόρευσις ὀρίζει τὸν τρόπον ὑπάρξεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀφορᾶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός καὶ οὕτω ἀχρόνως εἶναι Ὁ ὩΝ, ἡ Μία τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν Ὑποστάσεων.

Ἡ ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός εἶναι φυσική, εἶναι ὁ ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΟΥ, εἶναι τὸ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΔΙΩΜΑ.

Τό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ εἶναι ἀναγκαίως φυσικός ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΟΥ. Τό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ εἶναι ὑποστατικόν ἰδίωμα τοῦ Προσώπου Του.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Ἐκπορευτόν διὰ νά ὑπάρξῃ.

Ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ὄχι διὰ νά ὑπάρξῃ ἀλλὰ ἐπειδὴ ὑπάρχει.

Τό ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Ἐκπορευτόν ἀποτελεῖ ὑποστατικόν ἰδίωμα τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν τῆς ἰδικῆς Του καὶ μόνον Ὑποστάσεως, ἀποτελεῖ τὸν ἀποκλειστικῶς ἀτομικόν Του Προσωπικόν ΤΡΟΠΟΝ ΥΠΑΡΞΕΩΣ.

Ἐνῶ τὸ ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ ἀποτελεῖ ὑποστατικόν ἰδίωμα Του, δέν ἀποτελεῖ ἀρχὴν καὶ αἰτίαν τῆς Ὑποστάσεώς Του, οὔτε προϋπόθεσιν τῆς ὑπάρξεώς Του, ἀλλ' ἐνέργειαν Του, δραστηκὴν πρὸς τὰ κτίσματά Του κινήσιν.

Τὰ ΤΡΙΑ Θεαρχικά Πρόσωπα τῆς ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ εἶναι ΑΝΑΡΧΑ ὡς πρὸς τὸν ΧΡΟΝΟΝ Ὑπάρξεώς Των,

είναι Ἀδημιούργητα, Προαιώνια, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ΑΝΑΡΧΑ ὡς πρὸς τὸν ΤΡΟΠΟΝ Ὑπάρξεως Ἰων. ΑΝΑΡΧΟΣ ὡς πρὸς τὸν ΤΡΟΠΟΝ Ὑπάρξεως εἶναι Μόνον ὁ ΠΑΤΗΡ. Ο ΠΑΤΗΡ εἶναι ἡ Ἀρχή, ἡ Ρίζα, ἡ Πηγὴ, ἡ Αἰτία τοῦ ΥἱΟΥ καὶ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Ο ΠΑΤΗΡ εἶναι ΑΝΑΙΤΙΟΣ. ΔΕΝ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ὅπως ὁ ΥἱΟΣ, ΟΥΤΕ ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ὅπως τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, τὰ ὁποῖα εἶναι ΑΙΤΙΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ καὶ δὲν εἶναι ΑΝΑΡΧΑ ὡς πρὸς τὸν ΤΡΟΠΟΝ Ὑπάρξεως Ἰων.

Ἄλλο «ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ» καὶ ἄλλο «ΕΝΕΡΓΕΙΑ».

Ἄλλο «ΕΚΠΟΡΕΥΣΙΣ» καὶ ἄλλο «ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων ἐλχομένου καὶ ἐλαυνομένου Πατρῖνου πλάνου εἶναι ἀνίσχυρον, διότι ταυτίζει τὰ διαφορετικά καὶ συγχέει τὰ ἀσύγχυτα. Συγχέει ὑποστατικὸν ἰδίωμα καὶ ἐνέργειαν, ταυτίζει τὸ ὑποστατικὸν ἰδίωμα, ἦτοι τὸν Ἀτομικὸν τρόπον Ὑπάρξεως ἑνὸς τῶν Τριῶν Θεαρχικῶν Προσώπων, μὲ τὴν ἐνέργειαν, ἦτοι τὸν Κοινὸν τρόπον Σχέσεως, καὶ ἐνώσεως τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν λογικῶν κτισμάτων.

Διακρύσσω τὴν Τριαδομαχίαν του παραλόγου, παρανοϊκῶς. Ἀντορθοδόξως καὶ ἐν γνώσει του διαστρεβλωτικῶς, ὁ Λ. Δ. Κτενᾶς ὀδηγεῖται ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν ΤΑΥΤΙΣΙΝ τῆς «Ἐκπορευσεως», τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ «Υποστατικὸν Ἰδίωμα» τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὲ τὸ «Κατ' Ἐνέργειαν» τῆς Κεφαλῆς, τὰ ὁποῖα ἔχουν ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ, ὅποτε ὁ Πα-

τρῖνος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῆ:

Α) Ἦ, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς κατ' ἐνέργειαν καὶ ἡ Ἐκπόρευσις δὲν εἶναι ὑποστατικὸν ἰδίωμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὸ σημαίνει ἢ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀκτιστος ἀλλὰ ἀπρόσωπος ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅτι εἶναι ἀποτελεσμα ἐνεργείας, ὅποτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι κτίσμα. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἀναβιώνει ἡ Αἵρεσις τῆς ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΙΑΣ.

Β) Ἦ, ὅτι τὸ νὰ εἶναι ὁ Ἥ Κεφαλὴ τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός, ἀποτελεῖ Υποστατικὸν Ἰδίωμα τῆς ὑπάρξεως Του. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ὁ Χριστὸς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἶναι νὰ ὑπάρχουν τὰ μέλη τοῦ σώματος ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι Κεφαλὴ. Δηλαδή, ἢ ὁ Χριστὸς εἶναι κατοπινὸς τῶν κτισμάτων, ὅποτε ἔχομε ΑΡΕΙΑΝΙΣΜΟΝ, ἢ τὰ μέλη εἶναι προαιώνια ὅπως ὁ Χριστὸς, ὅποτε ἔχομε ΠΑΝΘΕΪΣΜΟΝ.

Κατ' ἐνέργειαν ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ σήμαινε ἢ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι μὲν πρόσωπον ἀλλὰ εἶναι κτίσμα, ἢ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι μὲν ἄκτιστον, ἀλλὰ εἶναι ἀπρόσωπος Ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν εἶναι πρόσωπον, δηλαδή ἡ Αἵρεσις τῆς ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΙΑΣ τὴν ὁποίαν κατεδίκασεν ἡ Β' Οἰκουμ. Σύνοδος τὸ 381.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὅμως ἐκπορεύεται φυσικῶς καὶ ὄχι κατ' ἐνέργειαν, καὶ ἐκπορεύεται Μόνον ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ ὄχι διὰ τῆς θελήσεως καὶ ταυτουργίας Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ὅπως φρονοῦν οἱ Ἀντίχριστοι Οἰκουμενισταὶ Παπικοί, διότι τότε θὰ ὑπῆρχον δύο

Ἄρχαι, Πατήρ καί Υἱός, καί τό Ἅγιον Πνεῦμα θά εἶχε σχέσιν κτίσματος πρὸς Κτίστην μέ τόν Θεόν Πατέρα καί τόν Μονογενῆ Υἱόν θά ἦτο τό κτιστόν ἀποτέλεσμα τῆς Ἀκτίστου Ἐνεργείας. Δέν θά ἦτο Συμπλαστουργοῦν-θρονον, οὔτε Συναΐδιον, οὔτε Ἀλληλοπεριχωρούμενον. Θά ἦτο κτίσμα. ΟΥΔΕ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΘΑ ΗΤΟ ΤΡΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΔΥΑΣ.

Ἐάν πάλιν δεχθῆ ὅτι ἡ Ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται κατ' ἐνέργειαν Πατρός καί Υἱοῦ, ἀλλά δέν εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἐνεργείας Αὐτῆς, τότε τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀπλῶς μία Ἄκτιστος Ἐνέργεια καί δέν εἶναι Μία Ὑπόστασις, δέν εἶναι Πρόσωπον. Ὅποτε καί ὁ Θεός ΔΕΝ εἶναι Τριαδικός ἀλλά Δυαδικός.

Ἡ Ἐκπόρευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος μέ τό ὅτι ὁ Χριστός ἀποτελεῖ «Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας» εἶναι ΑΣΧΕΤΑ καί ἔχουν ΤΕΡΑΣΤΙΑΝ καί ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ καί δέν εἶναι δυνατόν ποτέ νά ταυτιστοῦν, ὅπως ἐναγωνίως ἀγκομαχεῖ ὁ Ἀρχιαιρεσιάρχης Κτενᾶς νά τά ταυτίσῃ πονηρῶς, διότι:

1) Ἡ «Ἐκπόρευσις» εἶναι Ὑποστατικόν Ἰδίωμα διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

2) Ἐνῶ τό «Εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός» δέν εἶναι Ὑποστατικόν Ἰδίωμα διὰ τὴν ὑπαρξίν Του, ἀλλά εἶναι Ἐνέργεια Διοικήσεως, Ἐξουσίας, Κυβερνήσεως, καί Βασιλείας πρὸς τὰ κτίσματά Του. Εἶναι Ἐνέργεια ἡ ὁποία δέν πηγάζει μόνον ἀπὸ τόν Χριστόν, ἀλλά καί ἀπὸ τόν Πατέρα καί ἀπὸ τό Ἅγιον Πνεῦμα.

3) Ἡ «Κεφαλὴ» τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Κεφαλὴ «Κατ' Ἐνέργειαν» ἐνῶ ἡ «Ἐκπόρευσις» τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος εἶναι «Ὑποστατικόν Ἰδίωμα» Αὐτοῦ, εἶναι ὁ τρόπος τῆς ὑπάρξεώς Του.

4) Τό «Ὑποστατικόν Ἰδίωμα» ὑπάρξεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ΑΝΑΡΧΟΣ καί ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΝΝΗΣΙΣ Του ἐκ τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καί ΟΧΙ τό ὅτι εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

5) Ἐάν τό ὅτι «εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός» ἦτο Ὑποστατικόν Ἰδίωμα ὅπως ἡ «Ἐκπόρευσις» εἶναι ὑποστατικόν ἰδίωμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε θά ἔπρεπε νά ὑπάρχουν καί τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας μαζί μέ τὴν Κεφαλὴν ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τῆς Κεφαλῆς.

6) Τότε ὅμως καί τὰ μέλη τοῦ Σώματος θά ὑπῆρχον ἀπὸ τότε πού ὑπάρχει ἡ Κεφαλὴ, δηλαδή θά ἦσαν Ἄναρχα καί Προαιώνια καί αὐτό θά ὀδηγοῦσε εἰς τόν ΠΑΝΘΕΪΣΜΟΝ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ ὀδηγεῖ ὁ Αἰρετικὸς καί οἰκουμενιστικὸς συλλογισμὸς τοῦ Α. Δ. Κτενᾶ.

7) Ἡ «Ἐκπόρευσις» λοιπὸν εἶναι Ὑποστατικόν Ἰδίωμα τοῦ Θεαρχικοῦ Προσώπου τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί δηλώνει τὸν τρόπον τῆς ὑπάρξεώς Του.

8) Τό «Εἶναι Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός» ἀποτελεῖ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι κοινὴ ἐνέργεια Πατρός, Υἱοῦ καί Ἁγίου Πνεύματος, καί δέν εἶναι Ὑποστατικόν Ἰδίωμα τοῦ Χριστοῦ τό ὁποῖον νά δηλώνῃ τὸν τρόπον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Προαιωνίου Αὐτοῦ Προσώπου.

9) Τό ὅτι εἶναι «Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας» ὁ Χριστός ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ Ὑποστατικόν Ἰδίωμα τῆς Ὑπάρξεώς

Του, ὅπως ἡ Ἄναρχος καί Προαιώνιος Γέννησίς Του, ἀλλά εἶναι Ἐνέργεια Θεϊκή πρὸς τὰ κτίσματά Του, ἤτοι τοὺς ἀνθρώπους καί τοὺς ἀγγέλους. Δηλαδή ὅτι εἶναι Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός σημαίνει ὅτι εἶναι ἠνωμένος **«Κατὰ Χάριν»** μέ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

**ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΓΙΟΠΑΤΕΡΙΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΤΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**

Οὐδεὶς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς καί πιστὸν μέλος τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ἠρνήθη ποτέ ὅτι, **᾽Ο Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, εἶναι Ἡ ΚΕΦΑΛΗ τοῦ Σώματος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** (Κολ. Α' 12-18). Ἀλλά ὡς Εἰς τῆς ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΑΥΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΛΛΩΝ ΘΕΑΡΧΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΩΣ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Εἶναι Ἀδιανόητον, Βλάσφημον, καί Θανάσιμον Ἀμάρτημα νά κυρήτῃ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐνεργεῖ μεμονομένως καί ὅτι πράττει κάτι Θεϊκόν κχωρισμένως τοῦ Πατρός καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι τότε καταλύεται ἡ Ταυτουργία τῆς Ἁγίας Τριάδος καί διαιρεῖται ἡ Ἀδιαίρετος Ἁγία Τριάς.

Κατωτέρω παραθέτομεν καί ἄλλας Ἀγιογραφικάς καί Ἀγιοπατερικάς Μαρτυρίας αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑαυτοῦ των καί χωρὶς σχόλια ἀποδεικνύουν ὅτι Κεφαλή τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι μόνον ὁ Χριστός, ἀλλά καί ὁ Πατήρ καί τό Ἅγιον Πνεῦμα.

«ΚΕΦΑΛΗ δέ Χριστοῦ Ο ΘΕΟΣ» (Ἀπ. Παῦλος

Α' Κορ. ΙΑ' 3). Ὁ δέ Ἅγ. Χρυσόστομος ἐρμηνεύει τόν Ἀπόστολον Παῦλον οὕτω: **«Καί πὼς ἀλλαγῷ «Κεφαλή δέ Χριστοῦ ὁ Θεός;»** (Α' Κορ. ΙΑ' 3). **Τοῦτο καί ἐγὼ φημί ὅτι ὡσπερ ἐν σῶμα ἡμεῖς, οὕτω καί ὁ Χριστός καί ὁ Πατήρ ἐν. ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΕΦΑΛΗ ΗΜΩΝ ΩΝ»** (Ἀγ. Ἰωάν. Χρυσόστομου P.G. 62, 140).

᾽Ο ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς λέγει:

«Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν, καθὼς ἀκούω κρίνω, καί ἡ κρίσις ἡ ἐμή δικαία ἐστίν ὅτι οὐ ζῆτῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό ΘΕΛΗΜΑ τοῦ πέμφαντός με ΠΑΤΡΟΣ» (Ἰωάν. Ε' 30) καθὼς καί:

«ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό ΘΕΛΗΜΑ τοῦ πέμφαντός με ΠΑΤΡΟΣ» (Ἰωάν. ΣΤ' 38). Καί **«τὰ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ ΠΑΤΗΡ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτά τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ ΠΑΤΗΡ μέ Ἀπέσταλκε»** (Ἰωάν. Ε' 36). Καί **«Εγὼ σέ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τό ΕΡΓΟΝ ΕΤΕΛΕΙΩΣΑ ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω»** (Ἰωάν. ΙΖ' 4).

«Ὁ δέ ΠΑΤΗΡ ὁ ἐμοὶ μένων Αὐτός ποιεῖ τά ἔργα» (Ἰωάν. ΙΔ' 10).

«Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τόν ΠΑΤΕΡΑ εἰ μὴ δι' ἐμοῦ» (Ἰωάν. ΙΔ' 6).

«Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐάν μὴ ὁ ΠΑΤΗΡ ὁ πέμφας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καί ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς Προφήταις· καί ΕΣΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΔΙΔΑΚΤΟΙ ΘΕΟΥ. Πᾶς ὁ ἀκούων παρά τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καί μαθὼν ἔρχεται πρὸς με... καί ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς

δύναται ἔλθεῖν πρὸς με, ἐάν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ μου» (Ἰωάν. ΣΤ' 44, 45, 65).

Ἐπίσης ὁ Ἀπόστ. Παῦλος ἀλλοῦ μᾶς λέγει:

«Ἄλλ' ἡμῖν εἰς ΘΕΟΣ ὁ ΠΑΤΗΡ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς Αὐτόν» (Α' Κορ. Η' 6).

«Ὅτι δι' Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφοτέροι (Ἰουδαῖοι καὶ Ἐθνικοὶ) ἐν εἰ Πνεύματι πρὸς τὸν ΠΑΤΕΡΑ» (Ἐφεσ. Β'18).

«Εἰς ΘΕΟΣ καὶ ΠΑΤΗΡ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν» (Ἐφεσ. Δ' 6). «Ὁ ἐπὶ πάντων, τουτέστιν ὁ ἐπάνω πάντων. Καὶ διὰ πάντων, τουτέστι προνοῶν, διοικῶν» (Ἅγιος Χρυσόστομος, Ρ. G. 62, 80).

«Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ (τοῦ ΠΑΤΡΟΣ) πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται» (Ἐφεσ. Γ' 14 - 15).

«Κεφαλή γάρ ἐστὶ καὶ ἀρχὴ πάντων ὁ Υἱός. Κεφαλή δέ ἐστι τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. Οὕτω γάρ εἰς μίαν ΑΝΑΡΧΟΝ ὄλων ΑΡΧΗ δι' ΥΙΟΥ εὐσεβῶς τὰ πάντα ΑΝΑΓΟΜΕΝ. Καὶ πάλιν οὖν διακριβοῦντος τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ἔννοιαν λέγομεν, ὅτι εἴ τις Χριστὸν Ἰησοῦν ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ὄντα ὑπουργηκότα τῷ ΠΑΤΡΙ εἰς τὴν τῶν ὄλων Δημιουργίαν μὴ λέγοι, ἀλλ' ἐξ οὗ ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας, ἔκτοτε καὶ υἱὸν καὶ Χριστὸν κεκληῖσθαι, καὶ ἀρχὴν εἰληφέναι τοῦ Θεοῦ εἶναι, ΑΝΑΘΕΜΑ ὡς ὁ Σαμοσατεὺς» (Πρακτικὰ Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων τόμος Α', σελ. 233, Ἐκδοσις Ἁγ. Ἄννης, Ἁγίου Ὁρους).

Ὁ δὲ Ἅγιος Μάξιμος μᾶς λέγει:

«Κεφαλή δέ Χριστοῦ, τουτέστι τοῦ καθ' ὑπεροχὴν μυστικῶς ἀποπεφασμένου Λόγου, ἔστιν ὁ πάντων ἀπολύτως κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρως ἐξωκισμένος Νοῦς (Πατήρ), ὃν ὡς φύσει Νοῦ Λόγος ὑπάρχον ὁ Χριστὸς νοούμενος ποιεῖ γνωστόν τοῖς ἀξίους.» Ὁ «ἑώρακὼς ἐμέ», φησὶν, ἑώρακε τὸν Πατέρα. Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ τοῦ Λόγου νόησις ἀρίδηλος τοῦ Γεννήσαντος αὐτὸν Νοῦ (Πατρός) καθέστηκε γνῶσις, ὡς ἐν ἑαυτῷ δεικνύντος ὑφιστάμενον κατ' οὐσίαν τὸν Νοῦν (Πατέρα)» (Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, ΕΠΕ, Φιλοκαλία, τ. 14 Β, σελ. 156).

Ὁ δὲ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς μᾶς λέγει ὅτι γινόμεθα ΕΝΑ ΚΑΤΑ ΧΑΡΙΝ μὲ τὴν ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

«Ἐνὰς γὰρ ἐν ἀληθείᾳ γινόμεθα ἐν τῇ πάντων ὑπεξηρημένη καὶ μόνῃ πάντων ἀπερινοήτως τρισυποστάτῳ μονάδι.» (Ἁγίου Γρηγ. Παλαμᾶ, ΕΠΕ, τ. 2, σελ. 324).

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, Ο ΘΕΟΣ, έπλασε τόν άνθρωπον λέγων: «*ποιήσωμεν άνθρωπον καθ' εικόνα ημετέραν και καθ' όμοίωσιν*» (Γέν. Α' 26), δηλαδή ό άνθρωπος είναι ΕΙΚΟΝΑ ΘΕΟΥ, αλλά ό ΘΕΟΣ δέν είναι ΚΕΦΑΛΗ εις τά μέλη τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ;

Ο ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ Κυβερνά Σύμπαντα τόν όρατόν και άόρατον Κόσμον, και δέν Κυβερνά τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝΤΟΥ;

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Κυβερνά και Διοικεί τόν Άγγελικόν κόσμον τών Ουρανίων Άγγελικών Ασωμάτων Δυνάμεων, και δέν Έξουσιάζει τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ;

Ο ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ Έδημιούργησε και Έγεμονεύει εις τόν Άστρικόν κόσμον του ύλικου Σύμπαντος, και δέν Έγεμονεύει εις τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ή όποία είναι ή ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ;

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Έδημιούργησεν τά ΣΥΜΠΑΝΤΑ και ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ εις αυτά, ήτοι εις τόν όρατόν και Άόρατον κόσμον, και δέν ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ εις τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ;

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Είναι πανταχοῦ παρούσα και ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ παντοῦ, και δέν είναι ΠΑΡΟΥΣΑ και δέν ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ εις τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ, ή όποία είναι και ύψηλοτέρα του ούρανου και πλαυότερα τής γής, κατά τόν Άγ. Ιωάννη τόν Χρυσόστομον ;

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, ή Δημιουργός τών Άπάντων και Ποιητής τών Αιώνων, είναι ή ΑΝΩΤΑΤΗ και ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ, ΗΓΕΜΟΝΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ και ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ, ΚΕΦΑΛΗ τών Άπά-

ντων, όρατοῦ και άοράτου κόσμου και δέν είναι ή ΑΡΧΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ και ΚΕΦΑΛΗ τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ;

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ λοιπόν εύρίσκειται έξω από τήν ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ και δέν ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ εις τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΘΕΟΣ, Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, Ο ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ;;; !!!

Ο ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΚΑΙ Η ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ; (Α' Τιμ. Γ' 15)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι εικόνα ΤΟΥ ΘΕΟΥ, κατά τόν Άγιον Μάξιμον τόν Όμολογητήν, «*Πώς τε και ποιῶ τρόπω εικών έστι και τύπος Θεοῦ ή Αγία Έκκλησία. Τήν τοίνυν Αγίαν Έκκλησίαν κατά πρώτην θεωρίας επιβολήν, τύπον και εικόνα Θεοῦ φέρειν, έλεγεν ό μακάριος γέρον έκείνος*» (PG 91, 664D), και ό ΘΕΟΣ δέν είναι ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ;

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι ό ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ κατά τόν Άπόστ. Παῦλον (Α' Τιμ. Γ' 15) και δέν είναι ΚΕΦΑΛΗ του Οίκου του ό ΘΕΟΣ; Ποίος έξουσιάζει τόν Οίκον του ΘΕΟΥ; Ποίος είναι ή Κεφαλή τής Έκκλησίας εις τήν όποίαν κατοικεί ό ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ;

ΠΟΙΑ ΣΑΤΑΝΙΚΗ Θεωρία άρνεϊται τόν ΤΡΙΑΔΙΚΟΝ ΘΕΟΝ ως ΚΕΦΑΛΗΝ τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ;

Τελικῶς, ή Έκκλησία έχει Κεφαλήν;

Ή Έκκλησία έχει Κεφαλή Θεόν ή άνθρωπον;

Έάν είναι άνθρωπος, ποίος είναι αυτός;

Έάν είναι Θεός, Ποίος Θεός είναι;

Ποίος έκανε τήν Έκκλησίαν, άνθρωπος ή Θεός;

Ἐάν τήν ἔκανε ὁ Θεός, διὰ τί δέν τήν Ἐξουσιάζει; Διὰ τί δέν τήν Διοικεῖ; Διὰ τί δέν Βασιλεύει εἰς αὐτήν; Διὰ τί δέν εἶναι ἡ Κεφαλή της;

Τί εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖο δέν ἔκανε ὁ Θεός;

Αἱ πολλαπλαῖ Αἱρέσεις εἰς τή Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μέ χιλίους τρόπους ἀρνοῦνται τήν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τήν ζωήν της καί χρησιμοποιοῦν μάλιστα διαστρεβλωμένα τά Ἁγιογραφικά καί Ἁγιοπατερικά χωρία καί τά τροπάρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἱμνολογίας.

Αὐτή ἡ τεχνική δέν εἶναι μόνον τῶν Αἰρετικῶν· εἶναι πρωτίστως τοῦ Πατρός των τοῦ Διαβόλου, ὅστις εἶναι ὁ πατήρ τους καί ἡ Κεφαλή τους, ὅστις γεννᾷ αὐτάς τās διαβολικάς καί σατανικάς θεωρίας καί τās ἐμφανίζει ὡς Διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὡς Διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς Διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς Διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ.

Αὐτήν τήν Σατανικήν μέθοδον τήν ἀποδέχονται καί τήν ἐνστερνίζονται οἱ ὀπαδοί τοῦ Διαβόλου, οἱ Αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ των εὐρίσκονται εἰς τήν ἐκκλησίαν του καί εἶναι μέλη της.

Εἰς τήν Αἵρεσιν ὀδηγοῦνται οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δέν πιστεύουν ἐιλικρινῶς εἰς τόν Θεόν, δέν ἀγαποῦν τόν Θεόν, καί αὐτά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα ἡ ζωή τους νά μήν ἐκφράζη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί δι' αὐτό φυγαδεύουν τήν χάριν τοῦ Θεοῦ καί τότε τοὺς κυβερνᾷ ὁ Ἀντίδικος Διάβολος, ὅστις καθίσταται Κεφαλή τους, τοὺς Κυβερνᾷ, καί τοὺς ἐμφυτεύει τās δαιμονικάς Αἱρέσεις του, τās ὁποίας τοὺς τās ἐμφανίζει ὡς Δόγματα τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί εἰς τοὺς Πρωτοπλάστους, τοὺς ὁποίους οὐσιαστικῶς αὐτός τοὺς ἔβγαλε ἀπό τόν Παράδεισον.

Ἡ τακτική καί μέθοδος του αὐτή συνεχίζεται ἀπό τότε καί μέχρι σήμερον ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων καί μάλιστα ἐναντίον τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ὁ ἄλλος Παράδεισος. Μέ αὐτήν προσπαθεῖ καί μηχανεύεται μετερχόμενος ὅλας του τās Σατανικάς καί Διαβολικάς μεθόδους νά ἐξορίσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν Παράδεισον τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προειδοποιεῖ νά προσέχωμεν διότι ὁ Σατανᾶς ἐμφανίζεται ὡς Ἄγγελος Φωτός διὰ νά παραπλανήσῃ τοὺς ἀπογόνους τῶν Πρωτοπλάστων, ὅπως τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐᾶ. Τό ἴδιο ὅμως μετέρχονται καί ἐργάζονται καί οἱ υἱοί τοῦ Διαβόλου εἰς τās ἡμέρας μας, οἱ σύγχρονοι Αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται ὅτι ὁ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ ΘΕΟΣ εἶναι ἡ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ Κεφαλή τοῦ Οἴκου Του, εἰς τόν ὁποῖον Κατοικεῖ καί Βασιλεύει. *«Οἱ γάρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς Ἀποστόλους Χριστοῦ. Καί οὐ θαυμαστόν· αὐτός γάρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς Ἄγγελον Φωτός. Οὐ μέγα οὖν εἰ καί οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τό τέλος ἔσται κατά τὰ ἔργα αὐτῶν»* (Β' Κορ. ΙΑ' 13-15).

**ΠΩΣ ΝΗΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΝΗΣΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ**

Γίνεται κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου, μόνο καθ' ἕκαστον Σάββατον καὶ Κυριακὴν.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην, γίνεται κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου, κατὰ δὲ τὸ Σάββατον καὶ Κυριακὴν κατάλυσις ἰχθύος.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Γίνεται κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου, μόνον καθ' ἕκαστον Σάββατον καὶ Κυριακὴν. Τῆς Μεταμορφώσεως, οἰανδήποτε ἡμέραν συμπέση γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην, γίνεται κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου, κατὰ δὲ τὸ Σάββατον καὶ Κυριακὴν κατάλυσις ἰχθύος. **Διευκρίνις:** Κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς τὴν νηστείαν αὐτὴν, ὅσοι πρόκειται νὰ μεταλάβουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἀντιστοίχως, κατάλυσιν ἰχθύος κάμουν μόνον τὰ Σαββατοκύριακα, ἀπὸ τῶν Εἰσοδίων μέχρι τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, οὕτως ὥστε νὰ προετοιμάζονται καταλλήλως διὰ τὸ Ἱερόν Μυστήριον.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ

Γίνεται κατὰ τὰς κατωτέρω ἡμερομηνίας:

Ἰανουαρίου 5, Αὐγούστου 29, Σεπτεμβρίου 14 καὶ Δεκεμβρίου 24, ἐκτός ἐάν συμπέσουν Σάββατον ἢ Κυριακὴν, ὁπότε καταλύομεν ἔλαιον.

Ἐάν τύχη ἑορτὴ Καταλύσιμος τὴν Καθαράν ἢ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, οὐ καταλύομεν ἔλαιον.

ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΑΙΟΥ

ΟΤΑΝ ΣΥΜΠΗΠΤΟΥΝ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Ἰανουάριος	11-16-17-18-20-22-25-27-30
Φεβρουάριος	8-10-11-17-24
Μάρτιος	9-26
Ἀπρίλιος	23-25-30
Μαΐος	2-8-15-21-25
Ἰούνιος	8-11-30
Ἰούλιος	1-2-17-20-22-25-26-27
Αὐγούστος	31
Σεπτέμβριος	1-6-9-13-20-23-26
Ὀκτώβριος	6-18-23-26
Νοέμβριος	1-8-12-13-16-25-30
Δεκέμβριος	4-5-6-9-12-15-17-20

ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΙΧΘΥΟΣ

ΟΤΑΝ ΣΥΜΠΗΠΤΟΥΝ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

- Ἰανουάριος 7. - Φεβρουάριος 2. - Μάρτιος 25.
- Ἰούνιος 24, 29 - Αὐγούστος 6, 15. - Σεπτέμβριος 8.
- Νοέμβριος 14, 21. - Τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπενητηκοστῆς.
- Τὴν Τετάρτην τῆς ἀποδόσεως τοῦ ΠΑΣΧΑ.

Ἄν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέση τὴν Μ. Ἑβδομάδαν γίνεται κατάλυσις ἰχθύος τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ

ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΙ ΑΝ ΤΥΧῃ

- Ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου ἕως 4 Ἰανουαρίου. • Τὴν 6ην Ἰανουαρίου. • Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου. • Ἀπὸ τῆς Ἀπόκρεω ἕως τῆς Τυροφάγου, πλὴν κρέατος. • Τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου. • Τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ - ΤΗΛΕΦΩΝΑ**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ: οδός
Κων/πόλεως 174, Τ.Κ. 542 49,
Χαριλάου Θεσσαλονίκη.
Τηλ.: 2310 300177.

**ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣ/ΚΗΣ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ:**

οδός Κων/πόλεως 174, Τ.Κ. 542 49,
Χαριλάου Θεσσαλονίκη.
(Τηλ. 2310 300177).

ΙΕΡΕΩΝ

Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάσαφ:
Κελλίων Ἁγ. Γεώργιος Καψάλα,
Τ.Κ. 63 086 Καρυαί Ἁγίων Ὄρος.

Ἱερεὺς Νικόλαος Ζαρδουκάς:
Ἰ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου, Κων/λεως 174,
Τ.Κ. 542 49, Χαριλάου Θεσ/νίκης.
Τηλ.: 2310 300177, (24950 41883).

Ἱερομόναχος Σεραφεὶμ Μάτσας:
Ἰ. Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ, Τ.Κ. 200 05
Ἀθήναι Κορινθίας. Τηλ.: 27410 39279.

**Δ/ΝΣΕΙΣ Ἱ. ΝΑΩΝ - Ἱ. ΜΟΝΩΝ
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΠΕΛΑΓΗΣΟΥ****ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ**

• **Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου,**
Περιοχὴ Ἁγ. Γεωργίου Καβαλλάρη.
Τ.Κ. 191 00 Μέγαρο. Τηλ.: 22960
24648.

• **Τριῶν Ἱεραρχῶν, Τέρμα**

Ἴπποκράτους, Τ.Κ. 202 00, Κιάτων
Κορινθίας. Τηλ.: 27420 24704.

• **Ἁγίας Βαρθάρας,** Τ.Κ. 200 01
Ζευγολατιό Κορινθίας.
Τηλ.: 27410 54316.

• **Ἁγίας Θεοδώρας,** Κάτω Τριζάλα
Κορινθίας, Τ.Κ. 203 00.
Τηλ.: 27430 23483, (27430 23492).

• **Κοιμήσεως Θεοτόκου,**
Δαλαμανάρα, Τ.Κ. 212 00.
Ἁγολίδος,
Τηλ.: 27510 22576.

• **Ἁγίου Κων/νου καὶ Ἑλένης,**
Χωριὸν Συρόκα Καλαμάτας
Μεσσηνίας, Τ.Κ. 24100.
Τηλ.: 27210 84247.

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

• **Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν,**
Μεσορράχη, Λαρίσης. Τηλ.: 2410
751067.

• **Ἁγίας Τριάδος,** Δομοκός, Λαμίας.
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ
• **Ἁγίου Γεωργίου,** Κων/πόλεως 174,
Τ.Κ. 542 49, Χαριλάου Θεσ/νίκης.
Τηλ.: 2310 300177.

• **Ἁγίων Πάντων,** Τ.Κ. 592 00,
Νάουσα, Ἀραπίτσα (Χῶρος Οὐσίας
Ἠρώων). Τηλ.: 23320 25062.
• **Ἁγίας Τριάδος,** Σταυροδρόμιον
Σερρών. Τηλ.: 2310 771649,
2310 772529, 6944781923.

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

• **Ἁγιον Σπυρίδωνος,** Τ.Κ. 592 00,
Χαρίσσεια Νάουσα.
Τηλ.: 23320 42308.

• **Ἁγιον Νικολάου Ραφαήλ,** Τ.Κ.
671 00, Χρῦσα Ξάνθη.
Τηλ. 25410 25876.

ΚΡΗΤΗΣ

• **Ἁγία Παρασκευή,** Λαμπιῶτες
Ἀμαρίου, Ρέθυμνον.

ΑΠΙΟΝ ΟΡΟΣ

• **Κελλίων Ἁγ. Γεώργιος Καψάλα,**
Τ.Κ. 630 86, Καρυαί, Ἁγίων Ὄρος.

• **Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου,**
Ἀθήναι Κορινθίας.
Τ.Κ. 200 05 Τηλ.: 27410 39279.
• **Ἁγ. Γεωργίου,** Τ.Κ. 190 01,
Ντάρδεξα Κερατέα Ἀττικῆς.
Τηλ.: 22990 68379.

ΚΥΠΡΟΥ

• **Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου,**
περιοχὴ Τσουκαλιὰ, Τ.Κ. 17,
Κόρνος, Λάρνακα, ΚΥΠΡΟΣ
Τηλ.: 0035799343547.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 2008

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
Εἰκῶν ἢ Παναγία Τριάς μετὰ τῶν Ἁγίων Πάντων	13
Μηνολόγιον Ἑορτῶν & Ἀναγνωσμάτων τῶν (12) μηνῶν τοῦ 2008	38
Μὴν Ἰανουάριος τοῦ ἔτους 2009	14
Κυριακοδρόμιον τοῦ ἔτους 2008	40
Εἰσαγωγή	44
Ἐκκλησιολογία - Ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ	47
Περὶ τῆς Κεφαλῆς ὡς Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας	61
Πρῶτον Μῆρος: Ἡ Κεφαλὴ ὡς Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας	61
Δεύτερον Μῆρος: Ἡ Ἐκκλησία ὡς Κοινωνία Προσώπων	64
Τρίτον Μῆρος: Ἡ Ἁγία Τριάς Δημιουργός τῶν Ἀπάντων	71
Αἱ Ἀντίχριστοι Αἱρέσεις τῶν Χριστομάχων	76
Κεφαλὴ ὁ Θεὸς Πατὴρ	78
Ὁ Αἰρετικὸς Συλλογισμός τοῦ Χρ. Τζωνῆ	84
Ὁ Αἰρετικὸς Συλλογισμός τοῦ Λ. Δ. Κτενᾶ	92
Ἁγιογραφικαὶ Μαρτυρίαι περὶ Κεφαλῆς	100
Ἀντὶ Ἐπιλόγου	104
Πῶς νηστεύονται αἱ Νηστεῖαι	108
Καταλύσεις Νηστειῶν	109
Διευθύνσεις καὶ Τηλέφωνα	110
Διευθύνσεις - Πίναξ Περιεχομένων	111
Ἰτόμνημα Μηνολογίου	112

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΓΙΩΝ, ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ 12 ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2008

Αί **Ἀργία** αἱ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 2008 συμπίπτουν ἡμέραν **Τρίτην, Πέμπτην ἢ Σάββατον**, δὲν ἐπισημαίνονται διὰ **σταυροῦ (†)**. Εἰς αὐτάς ἀναγράφεται πρὸς διάκρισιν μόνον ἡ λέξις (Ἀργία) (βλέπε τὴν 18ην Ἰανουαρίου).

Εἰς τὰς **Ἀργίας**, αἱ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν ἔτος συμπίπτουν ἡμέραν **Κυριακῆν**, δὲν ἀναγράφεται ἡ λέξις (Ἀργία), ἐπειδὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι Ἀργία ἀφ' ἑαυτῆς (βλέπε τὴν 7ην Ἰανουαρίου).

Αἱ **Ἀργία** αἱ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν ἔτος συμπίπτουν ἡμέραν **Δευτέραν, Τετάρτην ἢ Παρασκευὴν**, σημειοῦνται ἐκτὸς τῆς λέξεως (Ἀργία) καὶ διὰ **σταυροῦ (†)**, ὁ ὁποῖος δηλώνει ὅτι ὑπάρχει κατ' αὐτάς Κατάλυσις, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν ΠΙΝΑΚΑ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ (σελ. 109), (βλέπε τὴν 17ην Ἰανουαρίου).

Μεγάλα ἑορταῖ ἄνευ Ἀργίας, αἱ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν ἔτος συμπίπτουν ἡμέραν **Δευτέραν, Τετάρτην ἢ Παρασκευὴν**, καὶ ἔχουν κατάλυσιν οἴνου & ἐλαίου σημειοῦνται διὰ **σταυροῦ (†)**, (βλέπε τὴν 22αν Ἰανουαρίου).

Ἐπίσης σημειοῦνται διὰ **σταυροῦ (†)** αἱ **Δευτέρα, Τετάρτα καὶ Παρασκευα** τῶν περιόδων τῆς Διακαινησίμου, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου κατὰ τὰς ὁποῖας γίνεται **κατάλυσις εἰς πάντα**.

Διὰ τὰς ἑορτὰς ἢ τὰς παραμονὰς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ὅπου ὀρίζεται Νηστεία, ἀκόμη καὶ ἂν αὐτὰ τύχουν ἡμέραν **Σάββατον ἢ Κυριακῆν**, ἡ Νηστεία γίνεται ὅπως δεικνύει ὁ Πίνακας Νηστειῶν τῆς σελίδος 108, (βλέπε τὴν 14ην Σεπτεμβρίου).

Ἀργία καὶ μεγάλα ἑορταῖ ἐντὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαραζοστής, αἱ ὁποῖα κατὰ τὸ παρὸν ἔτος συμπίπτουν ἀπὸ ἡμέραν Δευτέραν ἕως καὶ Παρασκευὴν σημειοῦνται διὰ **σταυροῦ (†)** & ἔχουν εἰδικὴν Κατάλυσιν, ὅπως ὀρίζει ὁ ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΝ τῆς σελ. 109 (βλέπε τὴν 25ην Μαρτίου & τὴν 26 Μαρτίου).

Μὲ **κόκκινο** χρῶμα σημειοῦνται ὅλαι αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ αἱ **Δεσποτικαὶ ἑορταί**.

Μὲ **μπλέ** χρῶμα σημειοῦνται αἱ **Θεομητορικαὶ ἑορταί**.

Μὲ **μαῦρο** χρῶμα ἐντονο, σημειοῦνται, ἑορταί Ἁγίων μὲ Ἀργίαν, καθὼς καὶ ἄλλαι ἐνδείξεις αἱ ὑπόλοιποι ἀργία.